

ஞானம் 273

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

விலை :
ரூபா 100/=

பொதுச்சன் நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்

பகிர்தலின் மூலம் விரிவுப் ஆழமும் பெறுவது ஞானம் !

பேசும் நாணயங்கள் 2

பண்டைய நாணயங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கு பணத்தின் பெறுமதியுடன் நிறை பற்றிய அளவை அறிவும் தேவைப்படுகின்றது. முன்னர் குறிப்பிட்ட ராஜராஜனின் தங்கநாணயம் ஏன் அண்ணளவாக 4.2 க்ராம் நிறைகொண்டது என்பதை இங்கு ஆராய்வோம்.

**காண்டிரட்டி வருடளவு போகா த்ரண்குவரில்
பூங்குன்ற மோகமுடன் குன்றரண்டு - மஞ்சாடி
கோல லஞ்சு மஞ்சாடி பென்பது
காலன் கழஞ்சு மாம்** (கணக்கதிகாரம்)

கார்நாயனாரின் கணக்கதிகார பாடலுக்கணங்க,

- 2 குன்றமணர் = 1 மஞ்சாடி
- 5 மஞ்சாடி = 1/4 கழஞ்சு

அதாவது, 20 மஞ்சாடி அல்லது 40 குன்றமணர் 1 கழஞ்சு என்றாகிறது.

குன்றமணர் மற்றும் மஞ்சாடி செடி வதைகளானவை பண்டைய காலம்தொட்டு அடிப்படை நிறை அளவுகளாக பயன்பாட்டில் இருந்து வந்துள்ளன. இவற்றை அடிப்படையாகக்கொண்டு அமைந்த கழஞ்சு, பரவலான நிறை அளவாக இருந்தது. 1 கழஞ்சின் நிறையானவான 4.0 - 4.4 க்ராம் அளவிலேயே இடைக்கால (medieval) நாணயங்கள் பரவலாக அமைக்கப்பெற்றுள்ளன.

இங்கு காட்டப்பட்டவாறு 40 குன்றமணர்களின் நிறை அண்ணளவாக 4.24 க்ராமும் 20 மஞ்சாடிகளின் நிறை 4.25 க்ராமுமாக அமைவதைக் காணலாம். வதைகளின் பருமனுக்கு ஏற்ப இந்த நிறைகள் சற்றுக் கூடிக்குறையும் என்பதையும் கவனத்தலே கொள்ளல்வேண்டும். இரண்டு கழஞ்சுகளின் நிறை அளவே இன்று எமக்கு பரவலாக தெரிந்த 1 சுவர்ணம் (பவுண்) நிறையாகும். இந்த பவுணின் நிறையைக் குறிப்பதற்கும் மனுநீதி சாஸ்திரத்தலே குன்றமணர் அடிப்படையாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

**பஞ்ச கருவுணலகோ மாவுஸ்தே
சுவர்ணம் து சோடடி** (மனுநீதி-அதி 8)
(கிருஷ்ணலம் - குன்றி மணி, சோடடி - 16)

5 குன்றமணர் 1 மாவும் அளவு. 16 மாவுங்கள் என்பது 1 சுவர்ணம். அதாவது 80 குன்றமணர்களின் நிறை 1 சுவர்ணம் (பவுண்) என்றாகிறது. மாவும் என்பது கழஞ்சு போன்று வெள்ளியை அளிப்பதற்கு பயன்படுத்திய பண்டைய அளவைகளில் ஒன்றாகும்.

கழஞ்சு என்கின்ற எடையளவை, எத்துணை நுட்பமாக நாணயங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதை முதலாம் புராஹ்மபாஹு இலங்கையிலே வெளியிட்ட நாணயங்களின் துணையுடன் கண்டுகொள்ளலாம்.

(02) 1^{ம்} புராஹ்மபாஹு நாணயம்

ராஜராஜ சோழனின் நாணயங்களின் வடிவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அடுத்த சில நூற்றாண்டுகளுக்கு அதே அமைப்புடன் நாணயங்கள் இலங்கையிலே வெளியிடப்பட்டன. முதலாம் புராஹ்மபாஹு வெளியிட்ட நாணயமானது கழஞ்சின் எடையான 4.10 க்ராம் நிறையைக் கொண்டிருக்கும் அதேவேளை, நாணயத்தின் 1/8 பெறுமதிக்கு உரிய சீர்ய நாணயங்களும் வெளியிடப்பட்டன.

இந்த சீர்ய நாணயங்கள், அதன் பெறுமதிக்கு ஏற்ப 1/8 நிறையளவைக் கொண்டு 0.51 க்ராமல் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

இந்த நாணயத்தலே 'ஸ்ரீ புராஹ்மபாஹு' என்று வெளியிட்ட மன்னனின் பெயரானது தேவநாகர் எழுத்துக்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. பிற்காலத்தில் ஆண்ட

புராஹ்மபாஹு எனும் சங்காசனப் பெயர் தாங்கிய மன்னர்களும் நாணயங்களை வெளியிட்டபோதும், 1^{ம்} புராஹ்மபாஹுவின் நாணயங்கள் கடைப்பதற்கு அரியவை.

புராஹ்மபாஹுவின் 1 கழஞ்சு எடையுள்ள நாணம் 4.10 க்ராம். அதே மன்னன் வெளியிட்ட 1/8 பெறுமதிக்கொண்ட நாணயமானது 1/8 கழஞ்சு எடையான 0.51 க்ராமல் அமைந்துள்ளது.

ஒள்: 23
சுடர்: 09
273

பகீர்தலன் மூலம் வீரவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மீமவுமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடவரல்லாம்
விழிப்பெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலச்சந்திரன்

ஓவியர்: கிறிஸ்டி நல்லரெத்தினம்

தொடர்புகளுக்கு

- தொ.பேச். ☞ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
- தொ.நகல் ☞ 0094-11-2362862
- இணையம் ☞ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
- தளம். ஞானம். இலங்கை
- மன்னஞ்சல் ☞ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
- அஞ்சல் ☞ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
- வங்கி விபரம் ☞ T. Gnanasekara Iyer
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKLX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற்
கந்தோரல் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)
- சந்தா விபரம் ☞ Sri Lanka

ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=

ஒரு வருடம்	
Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

- ☉ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்பானவர்கள்.
- ☉ புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய வற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும்.
- ☉ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- ☉ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

இசைஞானம்

- ☉ கவிதைகள்
 - தமிழ்நேசன் 22
 - கவிஞர் நிலா தமிழின்தாசன் 30
 - செ. ஞானராசா 34
 - ஏ. கே. ராமானுஜன் / எம். எம். மன்ஸூர் 34
 - வேரற்கேணியன் 36

பொதுசன நூலகம் யாழ்ப்பாணம்

- ☉ சிறுகதைகள்
 - நிலவூர்ச் சித்திரவேல் 03
 - ஆசி. கந்தராஜா 19
 - புத்தகாச கலப்பத்தி / சு. முரளிதரன் 25
(மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதை)
 - காரைக்கவி கந்தையா பத்மானந்தன் 33
 - இணுவை இரகு (குறுங்கதை) 34

- ☉ கட்டுரைகள்
 - வாகரைவாணன் 14
 - பேராசிரியர் செ. யோகராசா 23
 - கலைமாமணி கா. தவபாலன் 31
 - அகலாங்கன் 38

- ☉ சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்
 - கே. பொன்னுத்துரை 40

அரசியல் பக்கம்

தமிழர் பிரச்சனைக்குத் தீர்வாக அரசியல் அமைப்பிலுள்ள
13^{ஆவது} திருத்தச் சட்டமூலத்தை அமுல்படுத்தல் வேண்டும்

அரசியல் அமைப்பில் இடம்பெற்றுள்ள 13^{ஆவது} திருத்தச் சட்டத்தை முழுமையாக அமுல்படுத்தப் போவதாக ஜனாதிபதி ரணில் விக்கிரமசிங்க சமீபத்தில் இடம்பெற்ற சர்வகட்சிக் குழுக்கூட்டத்தில் தெரிவித்திருந்தார். கடந்த 37 வருடங்களாக அரசியல் அமைப்பில் இடம்பெற்றுள்ள 13^{ஆவது} திருத்தச் சட்டத்தை முழுமையாக அமுல்படுத்த வேண்டும் எனவும் இந்த விடயம் தொடர்பில் ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கை எடுக்கப்போவதாகவும் அவர் கூறியுள்ளார்.

பெப்ரவரி மாதம் 7^{ஆம்} 8^{ஆம்} திகதிகளில் பாராளுமன்றத்தில் இந்த விடயம் தொடர்பாக அறிக்கை ஒன்றைச் சமர்ப்பிக்கவுள்ளதாகவும் அவர் தெரிவித்திருக்கிறார்.

தமிழர்களுடைய பிரச்சனைக்குத் தீர்வு அவர்கள் பூர்வீகமாக வாழ்ந்து வரும் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களுக்கான சுயாட்சிதான் என்ற தந்தை செல்வநாயகத்தின் 'தமிழரசு' சிந்தனையையையும், தனித்தமிழீழம் என்ற அமிர்தலிங்கத்தின் வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானத்தையும் அதன்மூலம் தூண்டப்பட்டு ஆயுதம் ஏந்திப் போராடிய பல தமிழ் இளைஞர்களின் கோரிக்கையையும் நிறைவேற்றும் ஒரு ஆரம்ப வடிவமாக, 1987^{ஆம்} ஆண்டு ஜூலை 29^{ஆம்} திகதி இந்திய இலங்கை அரசாங்கங்களுக்கிடையே மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் மூலம் இலங்கை அரசியலமைப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்டதே இந்த 13^{ஆவது} திருத்தச்சட்ட மூலம். இந்தச் சட்ட மூலத்தின் அடிப்படையில் மாகாணசபை முறை ஈழத்தமிழர்களின் பிரச்சனைக்கான தீர்வாக முன்மொழியப்பட்டுள்ளது.

முழுமையாக 13^{ஆவது} அமுல்படுத்துவதென்பது மாகாண சபைகள் முறைமையின் கீழ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற பொலிஸ், காணி, வெளிநாட்டு உறவு அதிகாரங்களையும் இந்த மாகாண சபைகளுக்கு வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.

ஆனாலும் கடந்த காலங்களில் பதவியில் இருந்த அரசாங்கங்கள் 13^{ஆவது} திருத்தத்தை முழுமையாக அமுல்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்தபோதெல்லாம், சிங்களத் தீவிரவாதமும் சிங்கள இனவாதிகளும் வீதிக்கு இறங்கி எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்துவது வழக்கமாக இருந்தது. 13^{ஆவது} முழுமையாக நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தால் வடமாகாண சபையுடாக தமிழர் தாயகம், சுயநிர்ணய உரிமை என்பனவற்றின் அடிப்படையில் நாடு பிளவுபடும் என்ற அச்சம் சிங்கள பௌத்த சமூகத்தின் மத்தியில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

நாடு தற்போது எதிர்கொண்டுள்ள பொருளாதார நெருக்கடி நிலையில் அரசியல் ரீதியான ஸ்திரத்தன்மையை ஏற்படுத்துவது அவசியமானது என்பதைப் புரிந்து கொண்டுள்ள ஜனாதிபதி ரணில் விக்கிரமசிங்க இம்முயற்சிகளை மேற்கொள்கின்றார். அண்மையில் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்திருந்த இந்திய வெளிவிவகார அமைச்சர் எஸ். ஜெயசங்கர் இந்த விடயம் தொடர்பில் ஜனாதிபதி ரணில் விக்கிரமசிங்காவிடம் நேரடியாகவே வலியுறுத்தியிருந்தார். 13^{ஆவது} திருத்தச்சட்டமூலத்தை முழுமையாக அமுல்படுத்த வேண்டும் என்ற விடயத்தில் இந்தியாவும் கரிசனை காட்டிவருகிறது.

இருந்த போதிலும் கடந்தகாலங்களில் இனவாதத்தை மாத்திரமே தமது அரசியலாகக் கொண்டிருந்த சிலர் மீண்டும் இம்முயற்சிகளுக்கு முட்டுக்கட்டையான கருத்துக்களை முன்வைத்து மக்களை மீண்டும் குழப்ப முயற்சிக்கின்றனர்.

அரசியலமைப்பில் இடம்பெற்றுள்ள 13^{ஆவது} திருத்தச்சட்டத்திலுள்ள விடயங்களை உடனடியாக ஜனாதிபதி ரணில் விக்கிரமசிங்காவே தனது நிறைவேற்று அதிகாரத்தினால் நடைமுறைப்படுத்தமுடியும். அதற்கு பாராளுமன்றத்தின் அனுமதியைக் கோரவேண்டிய அவசியமில்லை.

இந்த விடயத்தில் அரசியல்வாதிகள் சுயநலன்களை கருத்தில் கொள்ளாது செயற்படுதல் அவசியமானது.

எனவே தமிழர்களது பிரச்சனைக்குத் தீர்வாக 13^{ஆவது} திருத்தச் சட்டத்தை முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்தி அதிலிருந்து அடுத்த கட்டம் நோக்கி நகர்வதற்கு அரசியல் தலைவர்கள் யாபேரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

சிறுகதை

பெரியவன் பெரியவன்தான்

இரவு ஒன்பது மணிக்கெல்லாம் பறக்கத் தொடங்கிய உலங்கு வானூர்திகள் இடைவெளி விட்டு விட்டுப் பதினொரு மணிவரை ஓய்ந்தபாடில்லை. திருகோணமலை நகரத்துக்கும் அந்தக் கிராமத்துக்கும் இடையில் உள்ள பிரதான பாலம் நெடுநாட்களுக்கு முன்பே உடைக்கப்பட்டிருந்ததால் தங்கள் கிராமத்துக்கு வரமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் அதனைத் தாண்டி நாலையது மைல்களுக்கப்பால் உள்ள அடுத்த கிராமத்துக்குத் தான் அவை போய்ப் போய் வருவதாக ஊகித்துக் கொண்டார்கள். “நாளை காலை எங்கேயோ போய்ச் சுற்றிவளைத்துத் துழாவப் போறாங்கள்”, என்று அவர்கள் பேசிக் கொண்டார்கள்.

அவர்கள் என்பது சரவணன், அவனது மனைவி சந்திரா மற்றும் வழமையாக அந்த வீட்டு விறாந்தையில் இரவில் வந்து படுத்தெழும்பி விடியத் தத்தம் வீடுகளுக்குச் செல்லும் ஐந்தாறு வாலிபர்கள். வீடும் சரவணனுடையதல்ல. அது மகுதி வீதியிலுள்ள ஒரேயொரு தமிழர் வீடு. தங்கம்மா அன்ரிதான் வீட்டு உரிமைக்காரி.

தங்கம்மா அன்ரியின் வீட்டிலிருந்து நாலு வீடுகள் தாண்டிவந்ததும் வருகிற சந்தியுடன் மகுதி வீதி முடிவடைந்து தமிழர் குடியிருப்புகள் தொடங்குகின்றன. முதலாவது

வீடு சரவணனின் பெற்றோர் வீடு. தங்கம்மா அன்ரியும் சரவணனின் பெற்றோரும் நீண்டகால குடும்ப நண்பர்கள். சரவணன் குடும்பத்துடன் திருகோணமலை நகரி

நீலவர் சீத்திரவேல்

லிருந்து பெற்றோர் வீட்டுக்கு வந்திருப்பதை அறிந்து குழந்தைகள் இருவரையும் பார்க்கிற ஆசையில் சிற்றுண்டி வகைகளும் செய்துகொண்டு சரவணனின் பெற்றோர் வீட்டுக்கு வந்திருந்தார். சிறிது நேரம் இருந்து கதைத்துவிட்டுப் புறப்படும் போது சரவணனைப் பார்த்து “தம்பியவை, நான் நாளைக்கு யாழ்ப்பாணம் ஒரு கலியாண வீட்டுக்குப் போகப்போறன். வர ரெண்டு கிழமைக்கு மேல செல்லும். நீங்க வேண்டுமென்றால் என்ற வீட்டில வந்து சுதந்திரமாகத் தங்கி நிற்கலாம். இரவைக்கே வந்து தங்கினியளெண்டால் உங்களிட்ட வீட்டுத் திறப்பைத் தந்திட்டு நான் விடியப்புற பஸ்ஸில் போயிருவன்.” என்றார். சரவணன் முதலில் மனைவி சந்திராவின் முகத்தைப் பார்த்தான். பின்பு பெற்றோரின் முகத்தைப் பார்த்தான். இருதர்ப்பு முகபாவனைகளும் அவனுக்குப் பச்சைக் கொடி காட்டுவதாயிருந்தது. “ஓம் அன்ரி நாங்கள் இரவைக்கே வாறம்” என்று

3 ஆம் பரிசு

ஞானம்
கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்த
சிறுகதைப் போட்டி 2022

சொல்லி எல்லோருமாகத் தங்கம்மா அன்றியை வழியனுப்பிவிட்டு வந்து அவவுடைய தங்க மனசை மனமாரப் பாராட்டினார்கள்.

ஓரிரு நாட்கள் சரவணன் குடும்பம் அந்த வீட்டில் சதந்திரமாக இரவில் தங்குவதும்பகலில் பெற்றோர் வீட்டில் பொழுதைக் கழிப்பதுமாக இருந்தனர். அந்தக் காலகட்டத்தில்தான் அன்று இரவு உலங்குவானூர்திப் போக்குவரத்தைப் பார்த்துப் பலதும் ஊகித்துவிட்டு உறங்கப் போய்விட்டார்கள். சரவணன் படுத்ததும் உறங்கிவிட்டான். சந்திரா சின்னப் பிள்ளைக்குச் சாமத்தில் மாப்பால் கரைப்பதற்காக நீர் கொதிக்க வைத்துச் சூடாறாத குடுவையில் ஊற்றி வைத்துவிட்டுத்தான் உறங்கச் சென்றான்.

வழமைபோல் அதிகாலை ஐந்து மணிக்கே படுக்கையை விட்டெழுந்து வந்த சரவணன் தன் காலைக் கடன்களை முடித்துவிட்டுத் தங்கம்மா அன்றியின் பூந்தோட்டப் பகுதியில் தனக்குப் பிடித்த பல்வகை வண்ணவண்ணப் பூக்களைப் பறித்துவந்து அறைக்குள்ளே சுவாமி படங்களுக்குச் சாத்தி, விளக்கும் ஏற்றி வழிபடத் தொடங்கினான். வீட்டு விறாந்தையில் இரவில் வந்து படுத்த ஐந்தாறு வாலிபர்களும் நிலம் தெரிய விடிய முன்னரே எழுந்து தத்தம் வீடுகளுக்குச் சென்றுவிட்டார்கள்.

“பின் தூங்கி முன் எழும்” வள்ளுவரின் வாககிபோலச் சரவணனின் மனைவி சந்திராவும் முன்னே எழுந்து காலைக்கடன் முடித்து அடுக்களை சென்று தேநீர் தயாரித்து மூடிவைத்துவிட்டு முற்றம் கூட்டிக்கொண்டு

நின்றவள் அவசரமாக வீட்டுவாசலுக்கு வந்துநின்று, “என்னப்பா இவ்வளவு நேரமும் பூ வைச்சுக் கும்பிட்டு முடியேல்லயே. அவங்கள் நல்லாக் கிட்ட வந்திட்டாங்கள். கெதியா வெளியில வாங்கோவன்” என்றான். சரவணன் ‘ஓம்பா கத்தாதையும் வாறன் வாறன்’ என்று சொல்லிக்கொண்டு அறைக்கு வெளியே வந்து முற்றத்துக்கு இறங்க முன்பே இரு சீருடைக்காரர்கள் தோள்களில் தொங்கும் துப்பாக்கிகள் சகிதம் அறைக்குள் நுழைந்துவிட்டார்கள்.

“ஐயா ஐடன் காட் தாங்க பாக்கோணும், ஓங்கட வீடும் கொஞ்சங் சோதிக்கோணும்”. கொழும்பிலே அடையாள அட்டை வைப்ப தற்கான உறை விற்கும் நடைபாதை வியாபாரிகளும் ஐடென்ரிற்றி காட்டை இப்படித் தான் “ஐடன் கவர் ஐடன் கவர்” என்றுதான் கூறுவார்கள். சர்வசாதாரணமாகத்தான் கேட்டார் கள். சரவணனுக்கு மடியில் கனமிருந்தால்தானே வழியில் பயமிருக்கும். அவன் தன்னுடைய அடையாள அட்டையையும் அவர்கள் கேட்காமலேயே சந்திராவுடையதையும் சேர்த்துக் காட்டினான்.

“ஆ, நீங்க இஸ்கூல் மாத்தயாவா” என்று மரியாதை கலந்த சிரிப்போடு மேலோட்டமாகச் சில பொருட்களைத் தட்டித் தடவிப் பார்த்துவிட்டுக் கட்டிலில் கிடந்த தலையணையைத் தூக்கிப் பார்த்தான். சந்திராவின் சிறிய பணப் பையைக் கண்டான். திறந்து பார்த்தான். படுக்கையில் உருண்டு புரண்டு படுக்கும்போது நெளிந்துவளைந்துமுறிந்தாலும் என்று சந்திரா தனது காப்புகளையும் தாலிக்கொடியையும் அந்த பைக்குள் கழற்றி வைப்பது வழக்கம். அவற்றையும் பார்த்தான். சரவணனின் மாதச் சம்பளமும் அதற்குள் தான் இருந்தது. மாதக் கடைக்கூறு நாட்கள். சாப்பாட்டுச் செலவுகளும் எல்லாம் பெற்றோர் தானே. அதனால் சம்பளம் அப்படியே இருந்தது. “மாத்தயா, நல்லாப் பாருங்க. ஓங்கட காப்பு சங்கிலி காசு பணம் எல்லாம் அப்பிடயே இருக்கு. பொறவு நாங்க எடுத்தன்னு சொலறதில்ல சரியா?” ஓம் ஓம் என்று சரவணனும் சிரித்தான். அவனும் சிரித்தான். அந்தச் சிரிப்போடு கீழே முற்றத்துக்கு இறங்க வாசலோடு நின்று அவர்களது உரையாடலைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த சந்திராவும் சேர்ந்து

சிரிக்க அவளது இடுப்பில் இருந்த இளைய மகன் கண்ணாவும் ஏதோ விளங்கினவன் போல் சிரிக்க, “பபாவும் சிரிக்கிறது” என்று சொல்லிவிட்டு அவன் கன்னத்திலே ஆசையாய்க் கிள்ளிவிட்டு “பபா டட்டா” என்று சொல்லப் பதிலுக்குக் கண்ணாவும் கையை அசைத்தான்.

திடீரென ஏதோ ஞாபகம் வந்ததுபோல் மீண்டும் விறாந்தைக்குள் ஏறி, “இன்னோரு றூம் இங்க இருக்கிறது. வந்தநாங்க அதையும் பாப்பம். றூம் பூட்டி...? தொறந்து விடுங்க” என்று சைகை காட்டினான். சரவணன் சற்றுத் தயங்கினான். திறப்பு தன்னிடம் இல்லை. வீட்டுக்காரியிடம்தான் என்றான்.

“இது ஒங்கட வீடில்லயா? அப்ப வீட்டுக்காரி எங்க போனது?”

“அவங்க யாழ்ப்பாணம் ஒரு உறவின ருடைய கலியாணவீட்டுக்குப் போயிற்றாங்க” வஞ்சகமில்லாத வாத்தி உளறிவிட்டார்.

“யாப்பனய ?” அவனுக்கு முகம் கறுத்தது. கண் சிவந்தது. குரல் கர்வம் கொண்டது. மாத்தயா என்ற மரியாதைச் சொல் மறைந்தது.

“அடோ! அப்ப நீங்க யாப்பன கொணக்கன் காரயோ” சுயரூபங்கொண்டு கர்ச்சித்தான்.

“தொறப்பு இல்லன்னா நாங்க கதவ ஓடச்சுத் தொறக்குறது” என்று சொல்லிக்கோண்டே துப்பாக்கி முனையைக் கதவு இடுக்கில் செலுத்திப் பலமாகத் தெண்டிக்கொண்டு பூட்ஸ் காலால் உதைந்தான். கதவு திறபட்டது. உள்ளே போனான். ஏதற்கும் சரவணனும் பின்னால் போய் கதவுக்கு நேரே வெளியே விறாந்தையில் நின்று நோட்டம் விட்டான்.

சில்லுகள் பூட்டிய ஒரு பெரிய சூட்கேஸின் ‘சிப்’பை இருகைகளாலும் இழுத்துத் திறந்து உள்ளே தன் கைகளைவிட்டு நெஜிபோம் பெக்கிங் செய்யப்பட்ட அந்தப் பொருளை வெளியே இழுத்தபடி, “அடோ, இந்த டெக் யாறொடது” என்றான்.

அந்தப் பொருளைச் சரிவரப் பார்க்காமலே சரவணனுக்கு வேறு பதில் தெரியாததால் “இது வீட்டுக்கார அம்மாவுடையதாகத்தானே இருக்கவேண்டும்” என்றான்.

மீண்டும் கைகளை விட்டு உள்ளே துழாவிவன், “அடோ இன்னோறு டெக் இருக்கு. இது யாறொடது” என்றான். சரவணன் அதனையும் பார்க்காமலேயே “இதுவும்.....

வீட்டுக்கார அம்மாவுடையதாகத்தானே..... இருக்கவேண்டும்” என்றிழுத்தான்.

கட்டிலில் கிடந்த தலையணையைத் தூக்கி உதறினான். ஒரு போட்டோ அல்பம் நிலத்தில் விழுந்தது. எடுத்து முன் மட்டையை விரித்தான். மட்டையின் உட்பக்கமாக ‘கோட்’ ‘ரை’ அணிந்தபடி மட்டம் தட்டப்பட்ட கருமை நிறத் தாடி, உருப்பெருப்பித்த அரை சைஸ் போட்டோ அளவாக அழகாக மட்டையோடு கம்பீரமாகக் காட்சியளித்த இளைஞன்.

“உண்மையைச் சொல் - யாருடா இவன்?!” சரவணன் தொலைவில் நின்று எட்டிப் பார்த்தபடி,

“வீட்டுக்கார அம்மாட அண்ணன்ர மகன்” பழக்கப்பட்ட முகம் என்றதால் தயக்கம் இன்றித் தெளிவாகப் பதில் அளித்தான்.

“இவன் இப்ப இருக்கிறதா எங்க?”

“இவன் இப்ப உயிரோடு இல்லை.”

“எப்ப செத்தது, யங் பொடியன்தானே எப்படி செத்தது?”

“83 குழப்பத்துக்க.”

கடுப்பு ஏறியவனாய் அல்பத்தின் அடுத்த பக்கத்தைத் திறந்தான். ஐந்தாறு இளைஞர்கள் மேலைத்தேய உடைகளுடன். சாப்பாட்டு மேசையில் விதம் விதமான சாப்பாட்டு வகைகள் பரிமாறப்படுவதற்கான ஆயத்த நிலையில். போதாதற்கு உயர் ரக “போத்தல்கள்”, ஊற்றிக்குடிக்க உயரக் கண்ணாடிக் குவளைகள். ஏதோ அவர்களை அடையாளங் கண்டு கொண்டவன் போல சரவணனிடம் அவர்களை யாரென்று கேட்காமலேயே அல்பத்துடன் மீண்டும் முற்றத்துக்கு இறங்கினான். சரவணனை முறைத்துப் பார்த்தான்.

பக்கத்து வீடு வளவை மற்றும் ஆட்களைச் சோதித்துக்கொண்டிருந்த இன்னொரு சீருடைக் காரனைக் கம்பி வேலிக்கு ஊடாகப் பார்த்து, “மாத்தயா” என்று இவன் அழைத்ததைப் பார்த்தால் அவன் வந்த ‘குறூப் லீடராக்’ இருக்க வேண்டும்.

“மாத்தயா, இவனுடைய ஒரு றூமை நாங்கள் பார்க்கத் திறப்பு இல்லை என்றான். நான் கதவை உடைத்துத் திறந்து பார்த்தபோது அங்கே இரண்டு ‘டெக்குகள்’ இருந்தன. யாருடையது என்று கேட்டதற்குச் சரியான பதில் இல்லை. ஒரு அல்பம் இருந்தது. அதிலே நாங்கள் தேடுகிற ஆட்கள் எல்லாம்

இருக்கிறார்கள். வீட்டுக்காரி யாழ்ப்பாணமாம்” என்று சிங்களத்தில் கண்டபடியெல்லாம் போட்டுக்கொடுத்து லீடரைச் சீண்டிவிட்டான்.

அவனும் பதிலுக்கு “ஆளை அல்பத்தையும் கொடுத்து என்னிடம் அனுப்ப நான் பார்த்துக்கொள்வேன்” என்று சிங்களத்தில் கூறினான். இவன் சரவணனுக்குச் சைகை காட்டி ‘அந்த மாத்தயாவிடம் போ’ என்று இரண்டு காணிகளுக்கும் இடையில் உள்ள கம்பி வேலி வரைக்கும் பிடரியில் பிடித்துத் தள்ளிக்கொண்டு போனான். அந்த காசிம் நானா வளவில் வீட்டைச் சுற்றிய பகுதியெல்லாம் கத்தரித்தோட்டம். அதனால் தன் வளவுக்குள் ஆடு மாடு கோழி கூடப் புகுந்து கொள்ளாதபடி ஒரு சாண் இடைவெளிவிட்டு ஆறுபட்டு முள்ளுக் கம்பியினால் அந்த வேலி அமைக்கப்பட்டிருந்தது. வேலிக் குள்ளால் புகுந்து தன்னிடம் வரும்படி சத்தமிட்டான். சரவணன் தன்னால் அந்தச் சிறிய இடைவெளிக்குள்ளால் நுழையமுடியாதென்று தயக்கம் காட்டியதைப் புரிந்துகொண்டவன் இரண்டு கம்பித்தூண்களுக்கு இடையில் நாலாவது வரிக்கம்பியில் பூட்ஸ் காலை வைத்துப் பலமாக அமத்தி இடைவெளியைச் சற்று அதிகரித்துவிட்டுச் சரவணனைக் குனிய வைத்துத் தலையை உள்ளே செலுத்தவைத்துப் பின்பக்கமாகத் தள்ளிக்கொடுத்தான். முதுகுப் பக்க ஷேட் கம்பி முள்ளால் கிழிபட குறூப் லீடர் உச்சிமயிரில் பிடித்திழுத்துத் தான் நின்ற காணிக்குள் சரவணனை முழுமையாக இழுத்தெடுத்துக் கொண்டான்.

குறூப் லீடருக்குரிய ஓரிரு பட்டிகள் அவனது மேலங்கியில் மின்னிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்ட சரவணனுக்கு ஒரு தெம்பு வந்தது. அவனோடு ஆங்கிலத்தில் பேசித் தன் நிலைமையை இலகுவில் அவனுக்குப் புரிய வைத்திடலாமென்று நினைத்து, “நான் ஓர் ஆசிரியர். நகரப் பாடசாலையில் பணியாற்றுகிறேன். திருமணமானவன். இரண்டு குழந்தைகள் உள்ளனர். டிசம்பர் விடுமுறையை இங்குள்ள என் பெற்றோருடன் சந்தோஷமாகக் கழிப்பதற்காகவே குடும்பமாக வந்தோம்” என்றான்.

இப்படி அவன் ஆங்கிலத்தில் கூறி முடிப்பதற்கிடையில் சரவணனின் கூற்று முழுவதையும் நன்கு கிரகித்தவன் போல, மிக எளிமையாக

அத்தனை வார்த்தைகளையும் சிங்களத்தில், சரவணனுக்கு ஒப்புவித்தான். “ஓஹோ! நீ ஓர் ஆசிரியனா, திருமணமானவனா, பிள்ளைகளும் இருக்கிறார்களா” என்று மிகவும் அனுதாபமாகவும் தாழ்மையாகவும் போலியாகக் கேட்டவன் “அப்படியென்றால் உண்மையைச் சொல்” என்று திடீரெனத் தன் துப்பாக்கி முனையைச் சரவணனின் நெஞ்சிலே வைத்தபடி கர்ச்சித்தான்.

சரவணனுக்கு இப்போ குறூப் லீடர்மீது வைத்திருந்த நம்பிக்கையும் போய்விட்டது.

“நான் திரும்பத் திரும்ப அதைத்தான் சொல்லுவேன். அடுத்த அறையில் கண்டெடுத்த பொருட்களுக்கும் எனக்கும் எதுவித சம்பந்தமும் இல்லை. என்னை விட்டிருங்கள்” என்று மீண்டும் ஆங்கிலத்தில் மன்றாடினான். அவன் கேட்பதாக இல்லை. அந்த வேலிக் கம்பியூடாக மீண்டும் சரவணனை நுழைய வைத்து பிடித்துக்கொடுத்தவனிடம் ஒப்படைத்து விட்டுக் குறூப் லீடர் தான் நின்ற வளவின் கேற் வழியாகத் தெருவுக்கு ஏறி தங்கம்மா அன்றியின் வளவுக்குள் பிரவேசித்துச் சரவணனிடம் நெருங்கினான். சந்திரா கதறி அழுதாள். இடுப்பில் இருந்த கண்ணாடும் சேர்ந்து கதறினான்.

எதற்கும் மசியாத லீடரும் மற்றவனும் சரவணனைத் துப்பாக்கி முனையில் தம் வசமாக்கி அழைத்துக்கொண்டு தங்கம்மா அன்றியின் முற்றத்தை விட்டு நீங்கிக் கேற்றை நோக்கி நடந்தார்கள். அப்போது ‘அப்பா அப்பா’ என்று வீரிட்டு அழுத கண்ணாவின் பக்கமும் துப்பாக்கியைக் காட்டி மிரட்டினான். கூட நின்ற மூத்தவனும் இப்போ கதறி அழுதான்.

லீடருக்கு மேலிடத்திலிருந்து வோக்கி ரோக்கியில் அழைப்பு வந்தது.

“எங்கே நிற்கிறீங்க?”

“நாங்க இப்ப...., நாங்க இப்பமகுதி வீதி என்ற பெயரில் ஒரு கிறேவல் றோட்டில் நிற்கிறம்”. என்று தனது மொழியில் உயர் அதிகாரியின் உரப்பலில் குறூப் லீடரே தயங்கித் தயங்கிப் பதில்.

“உங்களை யார் இன்று அங்க போகச் சொன்னது? மெயின் றோட்டுக்குப் போங்க, மோடயோ! அங்கதான் இன்றைக்கு எங்கட ஒப்பறேஷன் நாங்களும் கனரக வாகனங்களில் மெயின் றோட்டில் வந்துகொண்டிருக்கிறம்”

“சொறி மாத்தயா, இதோ இப்பவே நீங்க சொன்ன மாதிரி போயிடறம்.... போயிடறம்” என்று பதறியடித்தவனுக்கு மெயின் றோட் எங்க இருக்கு எதால போறது எதுவுமே தெரியாமல் சரவணனிடம்தான் கேட்டான்.

“அதோ ஓர் அடிபருத்த பெரிய உயரமான மரம் தூரத்தில் தெரிகிறதே” என்று சரவணன் சொல்லிக்கொண்டிருக்க ஒரு வாகனமும் அவ்வழியால் போனதைக் கண்டு “அதுதான் மெயின் றோட்” என்றான். திடப்படுத்திக்கொண்டவன் தனது ‘விசிலை’ எடுத்து ஊதி மசூதி வீதியில் வீடுகள் தோறும் நின்ற தனது அணியினர் அனைவரையும் அழைத்து ஒப்பறேஷன் வலயத்தை மாற்றிக் கூறி அனைவரும் மெயின்றோட்டுக்குப் புறப்பட்டார்கள். சரவணனை அல்பத்துடன் பிடித்து வைத்துக் கொண்டிருந்தவன் லீடரிடம், “மாத்தயா, அப்ப பிழையான வீதியில பிடித்த இவனை என்ன செய்யிறது?”

“இவன..... இவன..... விடலாம்தான், ஆனா அல்பத்தோட பிடிச்சிட்டமே என்ன செய்யிறது. கொண்டுபோவம்”. முடிவெடுத்து விட்டார்கள். வீதிவரை வந்த சந்திராவும் விக்கி விக்கி அழக் கண்ணாவும் அழ அவன் அண்ணாவும் அழச் சரவணன் யாருடைய அழுகையையும் கவனிக்காதவனாய்ச் சீருடை அணிந்தவருடன் சேர்ந்துவிட்டான்.

ஒப்பறேஷன் திசை மாறியதால் தான் தப்பித்து விடலாம் என நப்பாசைப்பட்ட சரவணன் அவர்கள் பின்னால் மெயின் றோட்டுக்கே போகிறான். அந்த மசூதி வீதிக்கும் மெயின்றோட்டுக்கும் இடைப்பட்ட வீடுகளின் முற்றத்தில் நின்ற முக்காடிட்ட பெண்களும் கேற்றுக்களில் தொப்பிகளை நேர்த்தியாக அணிந்துகொண்டு நின்ற ஆண்களும் சரவணனை அனுதாபத்தோடும் ஆச்சரியத்தோடும் பார்த்தபடி ஒன்றும் புரியாமல் ஏதோ தமக்குள் பேசிக்கொண்டார்கள். சரவணனோ ‘நிலமகள்’ என்னும் நங்கையை மட்டுமே பார்த்த வனாக நடை தொடர்ந்தான்.

கேற்றுவரை வந்துநின்று தேற்றுவாரின்றி அழுது குழறிக்கொண்டு சந்திராவும் பிள்ளைகளும் நிற்கச் சரவணனின் தந்தை விடயம் அறிந்து வந்து பரபரப்புடன் “என்ன பிள்ளை நடந்தது? என்ன பிழை நடந்தது? வாங்க உள்ள போய்க் கதைப்பம்” என்று மருமகளையும்

பேரப்பிள்ளைகளையும் உள்ளே அழைத்துச் சென்றார். அக்கம் பக்கம் வீட்டார் சந்திராவை விசாரிக்க விரும்பினாலும் ஏன் வீண் தொல்லை என்று விட்டுவிட்டார்கள் போலும். நடந்ததை எல்லாம் சந்திரா கூற உன்னிப்பாகக் கேட்ட மாமனார் சரி சரி இதுதான் நடந்திருக்க வேண்டும் என்று விளக்கினார்.

“இந்த மசூதி வீதிக்கு ஒருபோதும் சுற்றி வளைப்பு நடைபெறுவதில்லை. (அப்படி ஒரு காலம் இருந்தது.) தங்கம்மா அன்ரியினர் வீடு ஒன்றுதான் தமிழ் வீடு. இதை அறிந்துகொண்ட தமிழர் சிலபேர் தங்களுடைய பெறுமதியான பொருட்களையெல்லாம் பெரிய பெரிய பெட்டிகளில் போட்டுப் பாதுகாப்புக்காகத் தங்கம்மா அன்ரியிடம் அடைக்கலம் கொடுத்து வைச்சிருக்கினம். அவவும் தான் என்ன தலையில் சுமக்கப்போறதோ என்று மறுப்பில்லாமல் அவற்றை ஏற்று அந்த அறையில போட்டுப் பூட்டி வைத்திருக்கிறா. எங்கட கஷ்டகாலம் அவ யாழ்ப்பாணம் போனது, நீங்கள் இங்க வந்து தங்கியது. வெளிநாட்டுப் பொருட்கள் பலவும் குவிந்து கிடந்தது. அல்பம் வேற. இப்படி அடுக்கடுக்காக..... அதனால் அவங்களுக்குச் சந்தேகம் வலுத்து விட்டது. அதைவிடப் பிள்ளை, ஆகப்பெரிய பகிடி என்னவென்றால். எங்கட தெருவால போனவங்கள் எங்கட வீட்டுக்குள்ள வரவு மில்லை. சோதனை போடவுமில்லை. மருமகன் முற்றத்தில் நின்றவர், அவரிடமும் ஒன்றும் கேட்கவுமில்ல. நீங்களும் எங்கட வீட்டில நின்றிருந்தால் ஒரு பிரச்சினையும் வந்திருக்காது. எல்லாம் நாங்க போட்ட தப்புக் கணக்கு.

“டெக் இரண்டையும் கொண்டு போய் விட்டாங்களோ”

“இல்ல மாமா அல்பத்தை மட்டும் அவற்ற கையில் கொடுத்துக் கூட்டிக் கொண்டு போனவங்கள்”

சரவணனின் அப்பா அந்த அறைக்குள்ள போய்த் தானும் ஒரு தேடல் போட்டார்.

“டெக்கைக் காணேல்ல. கொண்டுதான் போயிற்றாங்கள்”

“இல்ல மாமா அந்த றெஜிபோமால முடிக்கட்டியிருக்கிறதப் பாருங்க”

“சரி சரி இருக்குது” என்று றெஜிபோமூக் குள்ளால் வெளியில எடுத்தவர், “இது அம்பிளிபையர் பெட்டிகளல்லோ (Amplifier

Boxes!) நாசமாப் போனவங்களுக்கு டெக்குக்கும் இதுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாமலா லீடரிட்டப் போட்டுக் குடுத்தவங்கள். எல்லாமே தப்புக் கணக்குத்தான்.” என்று முடித்தார்.

பிரதான பாதைக்குச் சரவணனுடன் சென்ற குழுவினர் போய்ச்சேரவும் கனரக வாகனத் தொடர் அணியில் தளபதியும் ஏனையவர்களும் வந்துசேரவும் கணக்காக இருந்தது. குறாப் லீடர் சரவணனை ஒரு கையிலும் அல்பத்தை மறுகையிலும் பிடித்தபடி தளபதியிடம் போய் விடயத்தைக்கூறி அல்பத்தையும் தளபதியிடம் பார்ப்படுத்திவிட்டுச் சென்றுவிட்டார். தளபதி அல்பத்தின் பக்கங்களை ஒவ்வொன்றாகப் புரட்டிப் பார்த்தார். படங்களைப் பற்றி ஒரு விசாரணையுமில்லை. என்ன சொல்லப் போகிறாய் என்ற தோரணையில் சரவணனை மேலும் கீழும் பார்த்த தளபதி தலையை ஆட்டினார். அப்படி ஒரு சந்தர்ப்பத்தைத் தளபதியிடம் எதிர்பார்த்த சரவணன் ஆங்கிலத்தில் மிகச் சரளமாகவும் எதுவித சலனமுமில்லாமலும் தன்னுடைய நிலைப் பாட்டை விளக்கினான். தளபதி கிரகித்துக் கொண்ட மாதிரித் தலையை ஆட்டிவிட்டு அல்பத்தைத் தன்வசம் வைத்துக்கொண்டு சரவணனை லீடருடன் சேர்ப்பித்தார்.

தளபதி தனக்கெதிராக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார் என்ற கேள்வி சரவணனின் மனதைக் குடைந்து குழப்பிக் கொண்டிருந்தாலும் தனக்கெதிரான காட்சிப் பொருளாக இருந்த அல்பம் தன் கையை விட்டுப் போனதில் அவனுக்குப் பெரும் திருப்தி.

பிரதான பாதையூடாக அன்றைய நடவடிக்கைகள் தொடர்கின்றன. பாதையோரமாக இருந்த வீடுகளுக்கும் உள் ஒழுங்கை களிலிருந்த வீடுகளுக்கும் பரந்துசென்ற சீருடையினர் சாரிசாரியாக இளைஞர்களையும் ஓரளவு நடுத்தர வயது ஆண்களையும் அழைத்துவந்து பிரதான பாதையின் ஓரமாக அமர வைத்து அவர்களுக்குக் காவலாக ஒரு சிலர் நிற்க அடுத்தடுத்த ஒழுங்கைகளுக்கும் நுழைகிறார்கள்.

பிரதான பாதையோரமாக இருந்த ஒரு ஓலை வீட்டுக்குள் இருவர் நுழைந்தார்கள். அந்த வீட்டுக்குள்ளோ வளவுக்குள்ளோ எவரும் இருந்ததைக் காணவில்லை. ஆனாலும்

நுழைந்தவர்களில் ஒருவன் சட்டி பானைகள் சிலவற்றையும் ஒரு கிலோ பால்மா அடைத்து வரும் இரு தகரப் பேணிகளையும் வீட்டுக்கு வெளியே கொண்டுவந்து தெருக்கேற் அருகில் வைக்க மற்றவன் ஒரு பெரிய மோட்டர் சயிக்கிளை உருட்டிக்கொண்டு வந்து தெருவோ ரமாக விட்டான். தூரத்தில் ஆட்களோடு ஆட்களாக அமர்ந்திருந்த சரவணனை நோக்கி, “ஹலோ இஸ்கூல் மாத்தயா, இஞ்ச கொஞ்சம் வாங்க” என்று கையசைத்துச் சைகைகாட்டி அழைத்தான். சரவணன், ‘இதென்ன சோதனை மேல் சோதனை’ என்று பயந்தவனாக அந்த அழைப்பைக் காணாதவன்போலக் கேளாதவன் போல் அக்கம் பக்கம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் இரண்டாம் தரமும் அதேபோல அழைக்க, சரவணனுக்குப் பக்கத்திலிருந்தவர்கள், “மாஸ்ரர், உங்களத்தான் கூப்பிடுறாங்கள். போங்க போங்க” என்று அவதிப்படுத்த சரவணன் வேறுவழியின்றி எழுந்து சென்றான். அமர்ந்திருந்த பலபேரும் ஆளையாள் பார்த்து ஏன் இதற்கும் மாஸ்ரரை...என்று தமக்குள் பலதும் கற்பனை தொடங்கிவிட்டார்கள்.

“நீங்க மாஸ்ரர்தானே? மாஸ்ரர்மார் பொய் சொல்லமாட்டாங்கதானே? இந்த வீடு யாருடையது? இங்க யாரு தங்கிறது?”

“இது கந்தப்பற்ற வளவு என்றுதான் எனக்குத் தெரியும்”

“அந்தக் கந்தப்பர் இப்ப எங்கே?”

“அவர் செத்துக் கன வருஷம் ஆகி விட்டது”

“அப்போ அவனோட பொள்ள குட்டிகள் எங்கே?”

“அவங்க எல்லாம் கலியாணம் கட்டி வேறையாப் போனதென்று தெரியும். எங்கே யென்று தெரியாது”.

“மாஸ்ரர், எங்களுக்குப் பொய் சொல்ல வாணாம். இந்தச் சோத்துப் பானயப் பாருங்க, கறிச்சட்டியைப் பாருங்க. இரவு சோறு கறி சமச்சுச் சட்டியும் வழிச்சு மிச்சமும் இல்லாமச் சாப்பிட்டமாதிரி ஒங்களுக்குத் தெரியல்லயா? நாங்க வரப்போறது தெரிஞ்சு எஸ்கேப் பண்ணிற்றாங்கதானே?”

நிதர்சனமான அவதானிப்பு. நியாயமான சந்தேகம்!. சரவணன் உணர்ந்துகொண்டான். மழுப்பப் பார்த்தால் மாட்டு. வேறுவழியின்றி,

“நீங்க சொல்றது சரிபோலதான் இருக்கு” என்றான்.

அடுத்து, வித்தியாசமான நீல நிறத்திலான மோட்டர் சயிக்கிளைக் காட்டி,

“இது அவங்கதானே ஓடித்திரியிறது?”

“இந்த மெயின் றோட்டால இந்த நிற மோட்டர் சயிக்கிள் போறத நான் தங்கிநின்ற வீட்டிலிருந்து பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் அதில் ஓடிப் போன ஆட்களை அடையாளம் தெரியாது” என்று சமாளித்துவிட்டான்.

இரண்டு ரின்களையும் திறந்து காட்டினான். உள்ளே நிறைய கரிய நிறத்தினாலான சிறிய துணிக்கைகள். காலை வெய்யிலில் மினுங்கிக் கொண்டிருந்தன.

“இது என்னா தெரியுமா?”

“தெரியாது” என்று கூறிக்கொண்டே சரவணன் அதனைக் கூர்மையாகக் கவனித்தான்.

“இது தெரியாது...? மாஸ்ரருக்குக் கெமிக்கல் தெரியுமா? இதுதான் வெடிக்கிற குண்டு செய்யிற கெமிக்கல் பவுடர். சரி சரி போய் அங்க உட்காருங்க”.

இடையிடை வாளை நோக்கிய வேட்டு ஒலி எழுப்புவார்கள். கிராமத்தில் தாங்கள் ஊடுருவியுள்ளதைப் பிரசித்தம் போட்டுக் காட்டுவதற்காக இருக்கலாம். பாவம் சந்திராவும் பிள்ளைகளும் விடயம் தெரியாமல் பதைப்பார்கள் எனச் சரவணன் நினைத்து வருந்துவான். இப்படியே பகல் மூன்றுமணி வரையும் அந்தக் கிராமம் சல்லடைபோடப்பட்டு சுமார் இருநூறு பேர் வரையில் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டு இரண்டு லொறிகளில் ஏற்றிக் கொண்டு செல்லப்பட்டனர். முன்னும் பின்னும் கவச வாகனங்கள்.

பாலம் வந்துவிட்டது. பாலம் உடைந்தபடி தான் இருந்தது. கட்டளைப்படி எல்லோரும் கீழே இறங்கினார்கள். பாலத்துக்கு அக்கரையில் மூன்று பேருந்துகள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. எல்லோரையும் வரிசையில் கைகளை உயர்த்தியபடி நிற்கவைத்து உடைந்த பாலத்துக்குக் குறுக்காகப் போடப்பட்ட தென்னங் குற்றிகளின் மீது ஒவ்வொருவராக நடக்க வைத்து அக்கரைப் பேருந்துகளில் அடைத் தார்கள். பேருந்துகள் புறப்பட்டன. சன நெரிசலில் எங்கே கொண்டு செல்லப் படுகிறார்கள் என்று தெரியாமலே போய்க் கொண்டிருந்தார்கள்.

நகரிலுள்ள பயன்படுத்தப்படாத நிலையிலுள்ள யாத்திரிகர் விடுதி வளவுக்குள் பேருந்துகளும் ஏனைய அவர்களது வாகனங்களும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நுழைந்து கொண்டன. கட்டடவேலைக்காகப் பறிக்கப்பட்ட ஆற்றுமண் குவியல் நீண்ட நாட்களாகப் பாவிக்கப்படாமல் வாகனங்கள் ஏறிப் பரந்து திட்டியாகக் காணப்பட்டது. பேருந்தில் கொண்டு வரப்பட்ட அத்தனை பேரையும் இறக்கி அந்த மணல் திட்டில் உட்கார வைத்து விட்டு வேட்டையாடிக் களைத்து வந்த அணி ஓய்வெடுக்கப்போகப் புதிய அணியினர் பக்கத்து முகாமிலிருந்து காவல் கடமைக்கு வந்தனர்.

வந்தவர்களில் ஒருவன், “மச்சான் வெலிஓயா வில எங்கட ஆட்கள் இருபத்து மூன்றுபேரை முடித்து விட்டார்கள் கேள்விப்பட்டீங்களா?” என்றதும் பகல் வேட்டையாடி வேக்காட்டில் வந்தவன், “சரி சரி, இருபத்து மூன்றுதானே. அதற்குப் பதிலாக இவங்களுக்குள்ள நாற்பத்து ஆறை நாம முடிச்சால் கணக்குச் சரிதானே” என்று மணற் கும்பியிலிருந்தவர்களைக் காட்டிச் சர்வசாதாரணமாகக் கூறிவிட்டுப் போய்விட்டான். அந்த இருவரும் பேசிய மொழியைப் மணற் கும்பியிலிருந்தபடி புரிந்தவர்கள் சிலர் முழியைப் புரட்டிக்கொண்டு மற்றவர்களுடன் குசுகுசுத்து எல்லோரையும் குழப்பிவிட்டார்கள்.

இருள் பரவியபின் எல்லோரையும் உள்ளே யிருந்த விடுதி மண்டபத்துக்குள்ளே அழைத்துச் சென்று நான்கு சுவரோரமாக உட்கார வைத்து விட்டார்கள். ஏழுமணிக்கு ஆட்கள் இல்லாத வெற்றுப் பேருந்து ஒன்று ஹெட்லைற் வெளிச்சத்தை மண்டபத்துக்குள் பரப்பிக்கொண்டு மண்டப வாசலில் வந்து ஓய்வு எடுத்தது.

“சரி.....சரி.....இரவோடிர்வாகப் பூசாவுக்குக் கொண்டு போகப்போறாங்கள். எல்லாரும் ரெடி பண்ணுங்க போனமுறையும் எங்கள்ப் புடிச்ச வந்து இப்படித்தான் செய்தவங்க” என்று கூட்டத்தில் தனது முன் அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு ஒருவன் கலக்கம் எதுவுமில்லாமல் உளறினான். சரவணன் உட்பட புதுக்க வந்தவர்கள் உள்ளுக்குள் உதறினார்கள்.

வந்த வெற்றுப் பேருந்து பாணும் மீன் குழம்பும் 'விருந்தாளிகளுக்குக்' கொண்டு வந்ததைப் பின்புதான் அறிந்து எல்லாமே தப்புக் கணக்குத்தான் என்று ஆறுதல் அடைந்தார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் வெற்றுத் தட்டு வழங்கப்பட்டு வரிசையில் வரச்சொல்லிப் பாணும் மீன்குழம்பும் வழங்கப்பட்டது. மச்சம் மரக்கறி என்ற கேள்விக்கு இடமில்லை. பகல் முழுவதும் பட்டினி. பசி வந்தது. பத்தும் பறந்தது.

உணவை முடித்துக்கொண்டு மீண்டும் மண்டபத்துக்குள் போய் அப்பாடா என்று உட்கார்ந்து பத்து நிமிடங்கள் இல்லை. ஜீப் வண்டியொன்று வந்தது. கோடரிக் காம்பாகிவிட்ட ஒரு முகமூடி மனிதனை அதிகாரி ஒருவர் அழைத்துக்கொண்டு மண்டபத்துக்குள் வந்து எல்லோரையும் எழுந்து வரிசையில் நிற்கப் பணித்தார். முகமூடி மனிதனின் பிடரிப்பக்கத் துணியைச் சுருக்கி இறுக்கிக் கடிவாளம் போலப் பிடித்துக்கொண்டு ஒவ்வொருவருக்கும் முன்னால் கொண்டுவந்து நிறுத்த, கண்களுக்கு அளவாகத் துவாரம் இடப்பட்டுத் திறந்து விடப்பட்ட சிறு நீக்கல்கள் ஊடாகப் பார்த்துவிட்டு "ஆம்" "இல்லை" சொல்வதற்குப் பதிலாகத் தலையை முறையே மேலும் கீழுமாக அல்லது பக்கவாட்டுக்கு அசைப்பான் முகமூடி. இந்தச் செயற்பாட்டால் அவனைத் "தலையாட்டி" என்றும் கூறுவார்கள். அதனையே தீர்ப்பாக எடுக்கும் அதிகாரி "ஆம்" என்றதற்குரிய சைகை காட்டப்பட்டவனை உடனடியாக உச்சி மயிரில் பிடித்திழுத்துத் தனியான ஒரு அறைக்குள் அனுப்பிவிட்டு 'விசேட கவனிப்பு' நடைபெறும். முதலாவது வடிகட்டல் முடிந்து அவர்கள் போய்விடுவார்கள். அடுத்த சில மணிநேரத்தில் வேறு அதிகாரி வருவார். தலையாட்டியும் வரும். இரண்டாம் வடிகட்டல் தொடரும்.

இப்படி உணவு, உறக்கம், காலைக் கடன் கழிப்பு, குளிப்பு முழுக்கு, தலையாட்டி வருகை விசாரணை என்று பாரிய உபாதைகளுடன் மூன்று நாட்கள் கழிந்துவிட்டன. நான்காம் நாள் காலை ஜீப் ஒன்று வந்து நின்றது. துப்பாக்கி சகிதம் ஓர் உயர்மட்ட அதிகாரி இறங்கி வந்து மண்டபப் பொறுப்பதிகாரியிடம் ஒரு கடிதத்தைக் கொடுத்து ஏதோ உரையாடினார். கடிதத்தைப் படித்து முடித்தவன் "சர....

வண...பவன்" என்று எழுத்துக்கூட்டி இழுத்து இழுத்து உரத்து அழைத்தான். பலருக்கும் பெயர் உடனடியாகப் பிடிபடவில்லை. சரவணனும் விளங்கியும் விளங்காதவன்போல் விழி பிதுங்கித் தலை கவிழ்ந்தான்.

மீண்டும் உரத்த குரலில் முழுப்பெயராக "சிவ...லிங்...கம்சர...வண...பவன்" என்று வாய்க்குப் பழக்கப்படாத பெயரை முன்பள்ளி மாணவன் எழுத்துக்கூட்டி வாசிப்பதுபோல வாசித்துக் கூப்பிட்டான். சரவணனின் தலைக்குள் நூறு நட்டுவக்காலிகள் நுழைந்து கிளறி ஊர்வது போன்ற உபாதை உணர்வு. தலை நிமிரவில்லை. யார் அழைக்கப்படுகிறார் என்ற விடயம் விளங்கியவர்கள் சரவணனைப் பரிதாபத்துடன் பார்த்தனரே அன்றி எதுவும் பேசவில்லை. மூன்றாவது தடவையாக "ஹலோ, சிவ...லிங்கம் சர...வண...பவன் - ஸ்கூல் மாஸ்டர் கெதியா எழும்பி முன்னுக்கு வாங்க" என்ற அழைப்பு கேட்ட பின்னரும் இருக்க முடியவில்லை. எழுந்து அடிமேல் அடிவைத்து முன்னுக்குப் போய்விட்டான்.

"உங்களைத் தன்னிடம் பார்ப்படுத்தும்படி அதி மேலிடத்து அதிகாரி இவரை அனுப்பி யிருக்கிறார். இவருடன் கூடப்போங்க"

அந்த அதிகாரியுடன் போய் ஜீப் வண்டியில் ஏறி உள் சீற்றில் அமர்ந்துகொண்டான். பலகோடி பயங்கர எண்ண அலைகள் உயர்ந்து எழுந்து சரவணனின் நெஞ்சக் கரையில் உதைத்து மோதித் திரும்பின. வாகனம் இப்பொழுது மண்டப வளவை விட்டுப் பாதைக்கு ஏறிவிட்டதும் வாகனத்தை ஓட்டிவந்த அதிகாரி முன் கண்ணாடியில் சரவணனைப் பார்த்து,

"ரவுண் ஸ்கூலில் படிப்பிக்கிற நீங்க ஏன் அந்த ஜங்கிள் ஏறியாவுக்குப் போய் வீணா மாட்டிக்கிட்டீங்க?"

இது பரிகாசமா... பரிதாப நோக்கா... புரியவில்லை சரவணனுக்கு. தூதாக வந்தவனுக்குத் தன் பக்க நியாயம் சொல்லி என்ன ஆகப்போகிறது என்று மௌனமாகவே இருந்துவிட்டான். அதிகாரி மீண்டும் கேள்வி கேட்பதற்கிடையில் ஜீப் வண்டி ஒரு அலுவலக வாசலில் வந்து நின்றது. சரவணன் தான் எங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறான் என்பதை அறிய அண்ணாந்து பார்த்தான். மும்மொழிகளிலும் 'கடற்படைக் கட்டளைத் தளபதி அலுவலகம்' என்று எழுதப்பட்டி

ருந்ததைப் பார்த்துவிட்டான். ஜீப் வண்டியி லிருந்து இறங்கச் சொல்லி அலுவலக வெளி விறாந்தையில் நிற்கவைத்துவிட்டுத் தான் மட்டும் உள்ளே போய் பெரியவருக்கு விடயத்தைக் கூறிவிட்டு வெளியே வரும்போது “உங்களை விடுவிக்கத்தான் பெரியவர் இங்கே அழைத்தவர். யோசிக்கவேண்டாம்” என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்று விட்டார்.

மூன்று நாட்களாகத் தோய்த்து மாற்றாத ஒரே உடை. அதுவும் மண்டபத்துள் வெற்றுத் தரையில் படுத்துருண்ட அழுக்கு வேறு. விடியற்காலையில் பிடிபட்டபோது வீட்டில் அணிந்திருந்த சாரன். கம்பி வேலிக்குள் புகுத்தி வெளியேற வைத்தபோது ஏற்பட்ட முதுகுப் பக்க ஷேட்டின் கிழிசல், மூன்று நாட்களுக்கு மேல் சவரம் செய்யாத முகம். காலிலே செருப்பைக் கூட மாட்ட அவகாசம் தராமல் வீட்டைவிட்டு வெளியேற்றியதால் வெறுங்கால்கள். இந்த இலட்சணத்தில் தன்னை ஒரு நகரப் பாடசாலை ஆசிரியர் என்று அறிமுகப்படுத்தினாலும் பெரியவர் எப்படி அதனை நம்பப் போகிறார் என்ற ஏக்கம், வெட்கம் தாழ்வுமனப்பான்மையாக வந்து சரவணனை வாட்டி வதைக்கக் கூனிக் குறுகி நின்றான்.

அலுவலக வாசலுக்கு நேரெதிரே உள்ள பெருவெளியில் ஹெலிகொப்டர் ஒன்று காற்றாடி சுழல இயங்கிக்கொண்டே நின்றது. பெரியவர் எங்கோ போவதாயின் தன்னுடைய விடுவிப்பை அறிவித்துவிட்டுப் போவாரோ, மறந்துபோய்ப் போய்விடுவாரோ எதற்கும் தன்னையும் ஒருமுறை உள்ளே அழைத்து விசாரிப்பார்தானே என்று சரவணன் பலவாறாகச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அலுவலக வாசலில் சரவணன் நின்ற சங்கதி சிப்பாய்கள் வாயிலாக அந்த முகாமில் உள்ள குடும்ப விடுதிகளில் (Family Quarters) இருந்தவர்களுக்கும் பரவி விட்டது. கிழவன் கிழவி குமரன் குமரிகள் எல்லோரும் அள்ளப்பட்டுக் கொண்டு சரவணன் நின்ற இடத்துக்கு வந்து அலங்கோலமாக நின்ற சரவணனைக் காட்டிலிருந்து பிடித்துக்கொண்டு வந்த விசித்திரமான விலங்கொன்றினைப் பார்ப்பது போலப் பார்த்தார்கள். சிலர் பலவாறு விமர்சித்தார்கள்.

“உடுப்பைப் பார்க்கத் தெரியுது, ஷேவ் எடுக்காத மொகறக் கட்டையையும் சீப்புப்

போடாத தலைமுடியையும் பார்க்கத் தெரியுது, வயசாகி வண்டியும் தொந்தியும் வைச்சம் காட்டுக் கூட்டத்தோடு சேர்ந்து மாட்டிக்கிட்டு வந்திருக்குது பயங்கரக் கிழட்டுப்...”. என்றெல்லாம் சீண்டினார்கள்.

தனது விடுதலைக்கான விடிவெள்ளியைக் கண்டுவிட்ட சரவணன் இந்த விமர்சனங்களை யெல்லாம் சகித்துக்கொண்டு மௌனமாகி நிற்க, இனவாத இளம் இரத்தம் ஓடும் இன்னும் ஒரு சிலர் தமது கைகளில் முஷ்டி எடுத்து சரவணனின் முகத்துக்கு இலக்கு வைத்து முன்னேறினர். சரவணன் பொறுமையை இழந்தான். பேசத் துணிந்தான். தான் நகரத்துப் பாடசாலை ஒன்றில் கடமையாற்றும் ஆசிரியர் என்றும் அவர்கள் தப்புக்கணக்குப் போட்டது போலத் தான் காட்டிலிருந்து கொண்டு வரப்படவில்லை என்றும் தன்னை இப்போ உடனடியாக விடுவிக்கவே பெரியவர் இங்கே அழைப்பித்துள்ளார் என்றும் அவர்களுக்கு விளங்கக்கூடியதாக அவர்களது சொந்த மொழியில் மிகவும் அழுத்தமாகவும் திருத்தமாகவும் ஆற்றொழுக்குப் போன்ற பேச்சு நடையில் குட்டிப் பிரசங்கத்தை ஆற்றியதும் அனைவரும் வாயடைத்துப் போய் ஆளை ஆள் பார்த்துக் கண்சாடைகள்காட்டி அசடு வழிய அவ்விடம் விட்டு அகன்றுவிட்டார்கள்.

பெரியவர் வெளியே வந்தார். விருதுகளும் பட்டிகளில் பதித்த சின்னங்களும் மேற் சட்டையில் மின்னிக்கொண்டிருந்தன. பின்னால் இரு அதிகாரிகள் தோள்களில் பொதிப் பைகள் சுமந்தபடி.

பெரியவர் நேரே ஹெலியில் போய் ஏறப்போகிறார் என்றே சரவணன் குழம்பிக் கொண்டிருக்க, பெரியவர் சரவணனைச் சரிவர அடையாளம் கண்டுகொண்டு, “ Mr. Saravanabawan, sorry for the misunderstanding by our people. In future, if you want to visit your parents, get a letter from the Police Head Quarters. Then you will be safe. Ok? You are a lucky man to be with your family tomorrow on the New Year day. Happy New Year to you”

(மிஸ்ரர் சரவணபவன், எங்களுடைய ஆட்களின் தப்புக் கணக்குக்கு நான் வருந்து கிறேன். இனிமேல் உங்களுடைய பெற்றோரைச் சந்திக்கப் போவதாக இருந்தால் பொலிஸ் தலைமையகத்தில் இருந்து ஒரு கடிதம் எடுத்துக்கொண்டு போனால் உங்களுக்குப்

பாதுகாப்பு, சரிதானே? நாளை பிறக்கவுள்ள புதுவருட தினத்தில் உங்கள் குடும்பத்துடன் சேர்ந்திருக்கப்போகும் நீங்கள் ஓர் அதிர்ஷ்டசாலி, புதுவருட வாழ்த்துக்கள்”) என்று ஆங்கிலத்தில் கூறியதோடு மட்டுமல்லாமல் அவர் கைகுலுக்குவதற்குத் கையைத் தன்னை நோக்கி நீட்டியதைச் சரவணன் சற்றேனும் எதிர்பார்க்காதவனாகச் சற்றேநேரம் நிலைகுலைந்துவிட்டுத் தயங்கித் தயங்கித் தன் கையை நீட்டப் பெரியவர் கைகுலுக்கிவிட்டு, எனது அதிகாரி ஒருவர் உங்களை ஒரு வாகனத்தில் அழைத்துச் சென்று உங்களுடைய பாடசாலை அதிபரிடம் கையளிப்பார். சந்தோஷமாக இருங்கள்”. என்று கூறியதும் சரவணனுக்கு அப்பெரியவரின் பெருந்தன்மைக்குச் சாட்டாங்கமாக விழுந்து நன்றி சொல்லவேண்டும் போல ஓர் உணர்வு எழுந்தது. பதிலுக்கு அவன் ஒன்றுக்குப் பல தடவைகள், “Thank you Sir, Thank you Sir. You are really great!” (நன்றி ஐயா, நன்றி ஐயா, நீங்கள் உண்மையிலேயே பெரியவர்தான்) என்று உணர்ச்சி வசப்பட்டவனாய்க் கண்பனிக்க மெய் சிலிரக்கக் கூறிக்கொண்டான்.

பெரியவர் ஹெலியில் போய்விட்டார். ஓர் அதிகாரி வந்து உரிய படிவத்தில் விபரங்களைப் பதிவு செய்துவிட்டுச் சரவணனின் கையொப்பத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு தனது வாகனத்தில் சரவணனை ஏறும்படி கூறிக் கல்லூரியில் காத்திருக்கும் அதிபரிடம் சரவணனை ஒப்படைத்துவிட்டுத் திரும்பிவிட்டார்.

கல்லூரியிலிருந்து வீட்டுக்குப் போகும் வழியிலேயே சரவணனின் அப்பா தங்கள் பக்க நடவடிக்கைகளைச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

“நானும் சந்திராவும் பிள்ளைகளும் கிராமத்தில் நின்று ஒன்றும் செய்ய முடியாதென்று தெரிந்து நகரத்தில் நின்ற சந்திராவின் அண்ணன்மாருக்கு விடயத்தைக் கூறி விட்டு எனது மருமகனையும் உதவிக்கு அழைத்துக் கொண்டு ‘பொடி நடையாகப்’ புறப்பட்டுவந்து விட்டோம். கண்ணாவை மருமகனும் சந்திராவும் இடையிடை மாறி மாறித் தூக்குவார்கள். மூத்தவனை இடையிடை நான் தூக்கினாலும் அவனுக்குத் தானும் நடந்துவர ஆசையாக இருக்கிறதென்று சொல்லி நடப்பான். பாலத்தில் தென்னங் குற்றிகள் மீது நடக்கும்போதுதான் சற்றுப் பயந்துவிட்டோம்.

சந்திராவின் அண்ணன் கல்லூரி அதிபருக்கு விடயத்தைக் கூற அவரும் கல்வித்

திணைக்களப் பணிப்பாளருக்குக் கூறப் பணிப்பாளரும் தான் எப்படியும் மாஸ்ரரை வெளியில் கொண்டுவருவதாக உத்தரவாதம் தந்து பேச்சுவர்த்தைகள் நடத்தினார். கடவுள் அருளால் கைமேல் பலன் கிடைத்துவிட்டது.” என்று சுருக்கமாகக் கூறி முடிக்க வீட்டுக்கு வந்துவிட்டார்கள்..

சரவணனின் கோலம் வீட்டில் எல்லோரையுமே விக்கி விக்கி அழவைத்துவிட்டது. மூன்று நாட்களும் அவர்கள் பிடியில் இருந்த போது தனக்கு நடந்த கஷ்டங்களை மற்றவர்களுக்கு ‘அடக்கி வாசித்துக்’ காட்டிவிட்டான். குளித்து உடைமாற்றி வந்துதான் சரவணன் மனைவி பிள்ளைகளுடன் பேசினான். பின்னர் மனைவி சந்திராவுடன் தனிமையில் பேசிக் கொண்டிருந்தபோதுதான் தன் மனம்பட்ட வேதனையையும் தான் கற்பனையில் ஏங்கி அஞ்சியவற்றையும் பகிர்ந்து கொண்டான்.

“சரி சரி அந்தக் கதையை விடுங்கோ, சந்தோஷமாக இருங்கோ’ என்றவள், “பெற்றோரின் வீட்டைவிட மசூதி வீதி பாதுகாப்பு என்று அங்கே நாங்கள் போயிருந்தது எங்களுடைய தப்புக் கணக்கு. சுற்றிவளைப்பு நடவடிக்கையை மசூதி வீதிக்கும் தேவையில்லாமற் சேர்த்துக்கொண்டது குறாப் லீடரின் தப்புக் கணக்கு. அடுத்த அறைக்குள் பார்த்த அம்பிளிபையர் பெட்டிகளை டெக் என்று அந்த மொக்கன் போட்டது தப்புக் கணக்கு. அல்பத்தின் உட்பக்க அட்டைப் படத்தில் இருந்த தங்கம்மா அன்ரியின் அண்ணன் மகன் 83ஆம் ஆண்டுச் சுற்றி வளைப்பின்போது பற்றைக்குள் பலரோடும் பயந்து ஒளித்திருக்க, ஒரு சிறு பிள்ளை தாகத்தில் அழ, மெதுவாக வெளியேறித் தண்ணீர் தேடிப் போய்த் துப்பாக்கிக் குண்டுக்கு அநியாயமாக இரையானதையும் அல்பத்தில் ஏனையவர்கள் வெளிநாட்டுக்குப் பயந்தோடிப் புகலிடம் கொண்டதையும் புரியாமல் எல்லோரையும் பயங்கரவாதிகள் எனப் பட்டியலிட்டதும் தப்புக் கணக்கு. இதெல்லாம் மாமா அன்று சொல்லித்தான் எனக்குத் தெரிய வந்தது” என்று சொல்லி முடித்தாள் சந்திரா.

பதிலுக்குச் சரவணனும் பல தப்புக் கணக்குகளைப் பட்டியலிட்டான்.

“சரி சரி மூன்று நாட்களாக முறையான நித்திரை இல்லை. பத்து மணியாச்சு வாங்கோ சாப்பிட்டிட்டுப் படுப்பம்” என்றாள்.

“சரியாச் சொன்னாய். அங்க நான் நித்திரையே இல்லத்தான்”.

“நான் இங்க எங்கள் சொன்னான். இங்க நாங்களும் நித்திரையுமில்ல ஒழுங்கான சாப்பாடுமில்ல.” என்றாள் சந்திரா.

“ஓ! அதுவும் அப்படியா நான் நினைச்சன் நான் மட்டும்தான் என்று கூறியபடி இருவரும் சாப்பிடப் போனார்கள்.

நாலாவது நாள் இரவுதான் சரவணனுக்குப் பத்தியமான பக்குவமான வீட்டுச் சாப்பாடு. உண்ணும்போது அவனையும் அறியாமல்

இடையிடை பெருமூச்சு எழும். கண்கள் பனிக்கும்.

“சரி சரி இப்போ வீட்டுக்கு வந்தாச்சுத் தானே. இனி என்ன கவலை. சாப்பிட்ட கையைக் கழுவிவிட்டு எழும்பி வாங்கோ” என்று சந்திரா சமாதானம் சொல்ல எழுந்த சரவணன் கையைக் கழுவி விட்டு நீண்ட நிம்மதிப் பெருமூச்சுடன் நடந்தவை அனைத்தையும் கெட்ட கனவாக நினைத்துக்கொண்டு ‘பெரியவன் பெரியவன்தான்’ என்று கட்டளைத் தளபதியை மனமாரப் பாராட்டிக்கொண்டு சந்திராவுடன் படுக்கை அறைக்குச் சென்றான்.

அவுஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கத்தின்

வருடாந்த டீரோட்டி முடிவுகள்

சிறந்த நூல்களுக்கு ஐம்பது ஆயிரம் ரூபா பரிசு பெறும் இலங்கை எழுத்தாளர்கள் !

அவுஸ்திரேலியத் தமிழ் இலக்கிய கலைச் சங்கம் இலங்கை எழுத்தாளர்களுக்காக நடத்திய இலக்கியப்போட்டி முடிவுகள் வெளியாகியுள்ளன.

கடந்த இருபது வருடங்களுக்கும் மேலாக அவுஸ்திரேலியாவில் இயங்கிவரும் தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கம், இலங்கை தமிழ் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கும் நோக்கத்தில், கடந்த 2021 ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் வெளியான நூல்களில் சிறந்தவற்றை தேர்வுசெய்து, அவற்றை எழுதியவர்களுக்கு பரிசு வழங்கத் தீர்மானித்திருந்தது. இந்தத் தீர்மானத்திற்கு அமைவாக குறிப்பிட்ட ஆண்டில் இலங்கையில் வெளியான சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை, கவிதை, மொழிபெயர்ப்பு முதலான ஐந்து துறைகளில் வெளியான நூல்கள், அவற்றை எழுதிய எழுத்தாளர்களிடமிருந்து கோரப்பட்டிருந்தன.

அதன்பிரகாரம் கிடைக்கப்பெற்ற நூல்களை தேர்ந்த இலக்கிய வாசகர்கள் படித்து, பரிந்துரை செய்தவற்றிலிருந்து இறுதிக்கட்டத் தேர்வில் சிறந்த நூல்களாக தெரிவானவற்றுக்கு பரிசில்கள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

இம்முறை சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை ஆகிய துறைகளில் மூன்று நூல்கள் போட்டியில் பரிசுக்காக தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. நாவல், மொழிபெயர்ப்பு துறைகளில் இம்முறை எந்த நூலும் பரிசுக்குரியதாக தெரிவாகவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தகுந்தது.

போட்டி முடிவுகளும் பரிசுத் தொகையும்

- வேப்பமரமும் பவளம் ஆச்சியும் (சிறுகதை) - விவேகானந்தனார் சதீஸ் எழுதியது பரிசு - ரூபா ஐம்பதினாயிரம்
- கடவுள் என்பது துரோகியாயிருத்தல் (கவிதை) - சி. கருணாகரன் எழுதியது. பரிசு - ரூபா ஐம்பதினாயிரம்.
- மன்னார் மாதோட்டப் புலவர்கள் - கலைஞர்கள் - அருட்தரு. தம்பிநேசன் அடிகளார் எழுதியது. பரிசு - ரூபா ஐம்பதினாயிரம்.

பரிசு பெற்றவர்களுக்கான பரிசுத் தொகையும் சான்றிதழ்களும், 2023 பெப்ரவரி மாதத்தில் குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும் .

பரிசுத்தொகை - இலங்கை நாணயத்தில் தலா 50 ஆயிரம் ரூபா. (50,000/= ரூபா) குறிப்பிட்ட பரிசுத்தொகைகளை வழங்க முன்வந்துள்ளவர்கள்:

திரு. வெ. முருகபூபதி (மெல்பன்)

எழுத்தாளர் (அமரர்) தெணியான் நினைவுப் பரிசு

திரு. ரோய் லெம்பேட் (மெல்பன்)

கலைஞர் அமரர் தொபியாஸ் மக்சிமஸ் லெம்பேட் நினைவுப் பரிசு.

திருமதி சகுந்தலா கணநாதன் (மெல்பன்)

அமரர் திகைவதி சிவகுருநாதன் நினைவுப்பரிசு.

(தகவல்: அவுஸ்திரேலியத் தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கம்)

வள்ளுவர் தன்னை உலகினுக்கே - தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு

அய்யன் திருவள்ளுவரையும் அவர் பிறந்து வாழ்ந்த தமிழ்நாட்டையும் ஒன்றாக இணைத்துப் பாடிய மகாகவி பாரதியின் மேற்படி பாடலைப் படிக்கும்போதல்லாம் ஒவ்வொரு தமிழனின் உள்ளத்திலும் மகிழ்ச்சி ஓடி வந்து உட்கார்ந்து கொள்ளும்.

முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கும் இந்நூல் அவருக்கு மட்டுமன்றி அன்னைத் தமிழுக்கும் அளவற்ற மதிப்பு, மரியாதையையும் அள்ளித் தந்ததற்காக நாம் வள்ளுவரை நினைந்து அவரை நெஞ்சார வணங்க வேண்டும். திருவள்ளுவர் என்பவர் வெறும் அறிவு (Knowledge) மட்டும் கொண்டவரல்ல, மாறாக நுண்ணறிவும் (Intelligence) வாய்க்கப் பெற்றவர் என்பதை அவரது குறள்களைக் கற்போர் உணர்வர். இந்த அறிவுதான் அவரை நோக்கி அகில உலகையும் திரும்பிப் பார்க்க வைத்திருக்கிறது.

இன்று உலக ஞானிகளில் ஒருவராகத் திகழும் திருவள்ளுவர் கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டைச் (சங்கமருவியகாலம்) சேர்ந்தவர் என பெரும்பாலான தமிழ் அறிஞர்கள் கருதுவர். இக்காலப்பகுதி 'அறநெறிக்காலம்' என்றும் சொல்லப்படும். தான் வாழ்ந்த காலத்தில் தமிழ் நாட்டின் ஒளி விளக்காகத் திகழ்ந்த இந்த மாமனிதன் உலகிற்கு வழங்கிய அறிவுக் கொடைதான் திருக்குறள் என்னும் தமிழ் மறை.

சங்கமருவியகாலத் தமிழ் நாட்டில் ஓரளவு செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த சமணம் என்னும் வட இந்தியச் சமயத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று ஆய்வாளர்களால் அடையாளப்படுத்தப்பட்டாலும் எக்காலத்திற்கும் தேவையான சிந்தனைச் செல்வத்தை அகிலத்திற்களித்த பெருமை திருவள்ளுவருக்கே உரியது. மனித வாழ்வோடு கலந்திருக்கும் சாதி, சமயங்கள், அறிவுக்கொவ்வாத படிப்பினைகள், அனுசரிப்புகள், சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் என்பனவற்றையெல்லாம் புறம் தள்ளிவிட்டு ஒவ்வொருவரும் உடல் நோக மேற்கொள்ளும் முயற்சிக்கே உரிய மரியாதையையும் மதிப்பையும் தந்த மதிவாணன் அவர் என்பதை

தெய்வத்தால் ஆகாது எனினும் முயற்சி தன்
மெய்வருந்தக் கூலிதரும்

(அரசியல், ஆள்வினை உடைமை)

என்னும் குறள் எடுத்துக்காட்டும்.

முனைவர் ச.வே. சுப்பிரமணியன் முதலானோர் திருவள்ளுவர் இறை நம்பிக்கை உடையவர் என்று குறிப்பிட்டிருப்பினும் அந்நம்பிக்கையை அவர் பெரிதுபடுத்தாமல் மக்கள் நலனிலேயே மனதைச் செலுத்தினார் என்னும் உண்மையை மேற்படிக் குறள் வெளிப்படுத்தக் காணலாம்.

வாகரைவாணன்

அறிவுப் பேராளி
அய்யன் திருவள்ளுவர்

பசி பட்டினியால் இன்றைய உலகம் படும் பாட்டை அனுபவவாயிலாக நாம் அறிவோம். திருவள்ளுவர் காலத்திலும் (சங்கமருவிய காலம்) இப்படி ஒரு அசாதாரண சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கலாம். அதனால்தான் இறைவன் மீதே ஆத்திரப்பட்டவராய்,

**ஔரந்தும் உயிர் வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றியான்**

என்று குமுறினார்.

சங்ககாலத்தமிழரின் புறம் சார்ந்த கோட்பாட்டை (வீரம்) புறக்கணித்து விட்டு மனிதாபிமானத்தோடு (Humanism) கூடிய அறநெறியை (Non-Violence) தனது கொள்கை ஆயுதமாக ஏந்திக் கொண்ட வள்ளுவப் பெருந்தகை அவ்வாயுதத்தின் சிறந்ததோர் அடையாளமாக மக்கள் பணி ஆற்றும் 'மன்னவனையே இறைவன்' என்று மனமாரப் பிரகடனம் செய்தார். இதன் மூலம் அவரது 'இறைக் கோட்பாடு' எத்தகையது என்பதை எளிதில் புரிந்து கொள்ளலாம். மனிதனுக்குக் கொடுக்கப்படும் மாபெரும் மரியாதை இது. அதைச் சொல்லும் விதமும் அற்புதம்தான் என்பதை

**முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
ஔறை என்று வைக்கப்படும்**

(பொருட்பால் - அரசியல்)

என்னும் குறள் மிகத் தெளிவாகக் காட்டும்.

பொய், புரட்டு, கொலை, கொள்ளை என்பன உலகத்தை ஆட்டிப் படைக்கும் காலம் இது. எனவே யார் என்ன சொன்னாலும் அவர் ஒரு நீதியரசராகவோ, நியாயவாதியாகவோ, கல்விமானாகவோ, கடவுள் பக்தனாகவோ, சமயக் குருவாகவோ, யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் சொல்வதில் உண்மை இருக்கிறதா என்று ஆய்ந்து பார்ப்பதே நல்லறிவு ஆகும் என்பதே திருவள்ளுவரின் தீர்க்கமான கோட்பாடு. இதனை அப்பெருமகன்

**எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும்
அப்பொருள் மெய்ப் பொருள் காண்பதறிவு**

(பொருட்பால் - அரசியல்)

என்று எடுத்துரைப்பார்.

தமிழ் நாட்டில் இயற்கை வழிபாடு தலை தூக்கி நின்ற காலம் சங்ககாலம் (இற்றைக்கு மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது) ஆகும். இதனை அய்யன் திருவள்ளுவர் நன்கறிந்திருந்தார் என்னும் உண்மையை

அவரது முதல் குறிளில் உள்ள 'ஆதிபகவன்' என்னும் இரு சொற்களும் உணர்த்தும்.

'நீர் இன்றி அமையாது உலகு' (திருக்குறள் பாயிரம் - 20) என்று வள்ளுவப் பெருந்தகை தண்ணீரின் தவிர்க்க முடியாத முக்கியத் துவத்தை எடுத்துக்காட்டியது போல உலகின் ஒளியாகிய சூரியனை 'ஆதிபகல்வன்' என்றே குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். ஆயினும் அச்சொல் (பகல்வன்) நாளடைவில் 'பகவன்' என ஒரெழுத்து மாற்றத்திற்குட்பட்டிருக்கலாம். இது மொழியியலில் இயல்பானதும் கூட. அதே நேரம் இம்மாற்றம் ஏனையோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டமைக்கு 'பகவன்' என்னும் வட மொழிச் சொல் கடவுளைக் குறிப்பது போல ஒளிப்பிழம்பு என்னும் பொருளை உடைய பகலவன் (சூரியன்) என்னும் தமிழ்ச் சொல்லும் (இது பகல் என்னும் பழந்தமிழ்ச் சொல்லின் திரிவு) அதே பொருளைக் கொண்டிருப்பதுமே தக்க காரணியாகும்.

இம்மரபையே திருக்குறளின் பின் தோற்றம் பெற்ற 'நெஞ்சை அள்ளும்' சிலப்பதிகாரத்தில் அதன் ஆசிரியர் இளங்கோ அடிகள் 'ஞாயிறு போற்றுதும் என்று பின்பற்றலானார். இவ்வழிபாடு தமிழ்நாட்டில் அருணாசலம் (அருணன் - சூரியன், ஆச்சலம் - மலை) என்னும் இடத்தில் ஒளிவிழாவாக நீண்டகாலமாக அனுசரிக்கப்படுகின்றது. இவ்வொளி வணக்கம் தமிழ் நாட்டில் மட்டுமன்றி உலகெலாம் நிகழ்ந்தமைக்கு பண்டைய உரோமர்களின் Apollo (சூரியன்) வழிபாடு தக்கதோர் உதாரணமாகும். இதே வழிபாடு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பலஸ்தீனத்தில் மார்கழி (டிசம்பர்) 25இல் வழக்கில் இருந்ததும் பின்பு அதேநாள் இயேசு கிறிஸ்து பிறந்த நாளாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருவதும் உலகம் அறிந்ததாகும்.

பண்பு அல்லது பண்பாடு (Culture) என்னும் தூய தமிழ்ச் சொல் இன்று தன் பௌத்திரமான பொருளை இழந்து விட்டதாகவே தெரிகின்றது. இதற்கு இன்றைய நாகரிகத்திற்குக் கிடைத்து வரும் கண்கெட்ட ஆதரவே காரணம். திரைப்பட உலகோடு இரண்டறக் கலந்துவிட்ட இந்த நாகரிக உலகம் திசைமாறிப் போய்விட்டது. இனி சரியான இடத்திற்குத் திரும்புமா என்பது சந்தேகத்திற்குரிய கேள்வியே! எனவேதான் திருவள்ளுவர் 'பண்பு' பற்றி என்ன சொல்கிறார்

என்பதை அவரின் குறளின் பொருளைக் கூர்ந்து அவதானித்தால் புரிந்து கொள்ளலாம். இதோ அது!

பண்பு உடையார் பட்டுண்டு உலகம் அது சீன்றேல் மண்புக்கு மாய்வது மன்

(ஒழிபு இயல், பண்பு உடைமை)

இவ்வுலகம் தொடர்ந்து உயிர் வாழ்வதற்கு ஏதுவாக இருப்பது பண்பட்ட உள்ளங்கள்தான். அவ்வுள்ளங்கள் இற்றுப் போய்விட்டால் இந்த உலகம் மண்ணாக ஆகிவிடும் என்கிறார் அந்த அறிவுலக மேதை. அனைவரும் சிந்தித்துச் செயற்பட வேண்டிய காலம் அல்லவா இது?

கற்றதனால் ஆய பயன் என்கொல்வாறிவன் நற்றாள் தொழார் எனின் (பாயிரம் - 2)

என்னும் குறளில் முதன்மையாக இடம்பெற்றுள்ள 'வாலறிவன்' என்னும் இரு சொற்களுக்கும் 'ஆழமாகக் கற்றவன்' என்றே பொருள். இத்தகையவரின் தாளை (பாதம்) கற்றவர் ஒருவர் வணங்காவிடின் அவர் கற்ற கல்வியினால் என்ன பயன் என்பதே இக்குறள் எழுப்பும் கேள்வியாகும்.

கற்றவர்கள் ஒருகாலம் தெய்வங்களாகவே கருதப்பட்டனர். இதனைக் காவியங்களிலும் இதிகாசங்களிலும் கண்டுணரலாம். இதுமட்டுமன்றி மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்னும் வாசகத்தில் உள்ள மாதா, பிதா மட்டுமன்றி குரு(ஆசிரியர்)வும் ஒரு தெய்வம் என்பதை அவ்வாசகம் உணர்த்துவதை நாம் புரிந்து கொண்டால்தான் கல்வியின் மேன்மையை மட்டுமன்றி அதனை நமக்கு ஊட்டிய ஆசிரியர்களின் பெறுமதியையும் நாம் எளிதில் விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

ஒருவரின் உள்ளத்தில் யாராலும் அசைக்க முடியாத உறுதி இருக்குமானால் அவன் நினைத்த காரியத்தை அரங்கேற்ற முடியும். திருவள்ளுவரின் அழுத்தம் திருத்தமான கருத்தைத் தாங்கியிருக்கும் குறள் இது.

எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துய எண்ணியார் திண்ணியராகப் பெறின்

(அங்க இயல்)

போதிய அளவு கற்காத சிலர் ஏதோ காரணத்திற்காக, அல்லது தற்செயலாக கற்றோர் அவையில் கால் வைத்து விட்டால் தம்மைப் பெரிய மனிதராகக் காட்டிக் கொள்ளல் அவர்கள் வழக்கம். இந்தக் காட்சியை அய்யர் திருவள்ளுவர் ஊன்றிக் கவனித்திருக்க வேண்டும். அதன் விளைவுதான்

அரங்கு சீன்றி வட்டாழ அற்றே நிரம்பிய நூல் சீன்றிக் கோட்டி கொளல்

(அரசியல்)

என்னும் திருக்குறள்.

தெய்வம் என்னும் சொல்லுக்குத் திருவள்ளுவர் என்ன பொருளைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார் என்பதற்கு

தெய்வம் தொழா அள் கொழுநன் தொழு தெழுவான்

பெய்யெனப் பெய்யும் மழை

(இல்லற இயல்)

என்னும் திருக்குறள் அற்புதமாக அமையும்.

கண்முன்னால் சிலை வடிவில் தோன்றும் கடவுளைத் தொழாமல் தன் கணவனைத் தொழும் அவன் மனைவி, வானத்தை அண்ணாரந்து பார்த்து மழையே நீ பெய் என்றால் அது பெய்யும் என்கிறார் அய்யன் திருவள்ளுவர். ஒரு மனைவிக்கு அவள் கணவன்தான் கண்கண்ட கடவுள் என்று உறுதி செய்யும் வள்ளுவர் அத்தகைய ஒரு பெண் எதைச் செய்தாலும் அது வெற்றிகரமாகவே அமையும் என்பதையே அவரது குறள் எடுத்துக்கூறும்.

ஒருவனின் செயல் உறுதி என்பது அவன் மன உறுதியின் வெளிப்பாடாகும். மற்றையவை அப்படி அல்ல என்பார் திருவள்ளுவர். இதனை,

வினைத்திட்டம் என்பது ஒருவன் மனத்திட்டம் மற்றைய எல்லாம் பிற

(அங்க இயல்)

என்னும் குறள் அதனைத் தெளிவாகக் காட்டும்.

சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாம்

சொல்லிய வண்ணம் செயல் (அங்க இயல்)

எதை வேண்டுமானாலும் எவரும் சொல்லலாம். ஆனால் சொன்னபடி செயற்படுதல் அவ்வளவு எளிதல்ல என்னும் திருவள்ளுவரின் சொல் அருமை என்றென்றும் போற்றத்தக்கது.

அளவு அறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை உள போல் சூல்லாகித் தோன்றாக் கெடும்

(அரசியல்)

தனது வருமானத்திற்கேற்பத் திட்டமிட்டு வாழாதான் வாழ்க்கை, இருப்பது போல தோன்றி இல்லாமல் போய்விடும் என்பார் வள்ளுவர். இதன் மூலம் கண்டபடி காசு

இறப்புக்கும் பிறப்புக்கும் இடையே உள்ள ஒற்றுமையை அய்யன் வள்ளுவர் இப்படி அழகாகச் சொல்லுவார். அதாவது உறங்குவது போன்றது இறப்பு, உறங்கி விழிப்பது போன்றது பிறப்பு. இனிய உவமை நயம் கொண்ட திருக்குறள் இது.

உறங்குவது போலும் சாக்காடு உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு

(துறவற இயல்)

திருவள்ளுவரின் குறள்களைப் படிப்போர் அவர் திறமையான சுய சிந்தனையாளர் என்பதை உணர்வர். அதனால்தான் சமூக எதிரிகளை, சாதி பேதங்களை அப்புறப்படுத்திவிட்டு கடவுளோடு சண்டைக்கும் தயாரானார். அவருடைய மையப்பொருள் மக்கள்தான். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக அவர் அம் மக்களின் மனங்களிலேயே வாசம் செய்கிறார். இது இன்னும் தொடரும்.

○○○

உங்கள் திறமைக்கு
அதிஷ்டம் காத்திருக்கிறது
வெல்லுங்கள் 150,000
ரூபாய்கள்!

எழுத்தாளர் 'குரு அரவிந்தன் வாசகர் வட்டம்'
நடத்தும்

உலகளாவிய திறனாய்வுப் போட்டி - 2023

தமிழ் இலக்கிய உலகில் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர் குரு அரவிந்தன் அவர்களின் தமிழ் இலக்கிய சேவையைப் பாராட்டும் முகமாகவும், வாசிப்பு, எழுத்துப் பழக்கத்தை ஊக்குவிக்கும் நோக்கமாகவும் இடம்பெறும் குரு அரவிந்தன் எழுதிய நாவல், சிறுகதை தொடர்பான திறனாய்வுப் போட்டி.

15 பரிசுகள், மொத்தம் 150,000 ரூபாய்கள், இலங்கை ரூபாயில் வழங்கப்படும்.

முதலாம் பரிசு இலங்கை ரூபாய்கள்	-	30,000/=
இரண்டாவது பரிசு இலங்கை ரூபாய்கள்	-	25,000/=
மூன்றாவது பரிசு இலங்கை ரூபாய்கள்	-	20,000/=
நாலாவது பரிசு இலங்கை ரூபாய்கள்	-	15,000/=
ஐந்தாவது பரிசு இலங்கை ரூபாய்கள்	-	10,000/=
10 பாராட்டுப் பரிசுகள் இலங்கை ரூபாய்கள் தலா	-	5000/=

குரு அரவிந்தன் அவர்களின் படைப்புக்களுக்கான திறனாய்வுப் போட்டி. குறைந்தது 2 புதினங்கள் அல்லது 4 சிறுகதைகள் பற்றி உங்களின் கருத்துரைகளைத் தமிழில் அல்லது ஆங்கிலத்தில் 5 பக்கங்களுக்குள் அல்லது 1500 சொற்களுக்கு மேற்படாமல் யூனிக்கோட் மற்றும் வேர்ட் (Unicode and Word) அச்சுப்பிரதியாக அனுப்பவும். மாணவ, மாணவிகளாயின் தனியாகக் குறிப்பிடவும். வயது வரம்பு இல்லை. ஒருவர் ஒரு கட்டுரை மட்டுமே அனுப்பலாம். பரிசுபெற்ற கட்டுரைகளைத் திருத்தி நூலாக வெளியிடும் உரிமை வாசகர் வட்டத்திற்கு உரியது.

மின்னஞ்சல் வழியாக ஆங்கிலத்தில் உங்களின் முழுப்பெயர், தெளிவான அஞ்சல் முகவரி, மின்னஞ்சல் முகவரி, செல்போன் எண் விவரங்களோடு அனுப்பவேண்டும்.

உங்கள் திறனாய்வு எமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய கடைசி நாள்: 31. 03. 2023

போட்டி முடிவுகள் 2023 ஏப்ரல் மாதம் 30 ஆம் திகதி இணையத்தில் வெளியிடப்படும்.

மின்னஞ்சல்: kurufanclub@gmail.com - kurufanclub@gmail.com

இணையம்:

<https://kurunovelstory.blogspot.com/>
<https://canadiantamilsliterature.blogspot.com/>
<http://tamilaram.blogspot.com/>

சுலோச்சனா அருண்

செயலாளர், குரு அரவிந்தன் வாசகர் வட்டம்.

சினுகதை

கருவாட்டுயாவாரம்

மண்சட்டியில் கருவாட்டுக்குழம்பு கொதித்துக் கொண்டிருந்தது. கண்டிக்குப் போகும் வழியில், சுண்டிப் பார்த்துக் கவனமாக வாங்கிய மண்சட்டியது. மண்சட்டியில் கறிசமைக்க வேண்டுமென்ற நீண்டநாள் ஆசை இம்முறைதான் சித்தித்தது. திரும்பிவரும் பறப்பில் முப்பது கிலோ அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் சொந்தச் சாமான்கள் அதிகம் இல்லாததால், வெவ்வேறு சைஸில் மண்சட்டிகளும் கிலோக் கணக்கில் கருவாடும் வாங்கி, பக்குவமாகப் பொதிசெய்து கொண்டுவந்திருந்தார். மனைவி பெரும்பாலும் சைவம். இதனால் மச்சமாமிசம் காச்சுவதென்றால் சாம்பசிவம் வாய்க்கு இதமாகத் தானே சமைத்துக் கொள்வார்.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றில், பொருளாதாரமும் வணிக முகாமைத்துவமும் படித்த சாம்பசிவம், அரசு வங்கியொன்றில் உயர் பதவி வகித்தவர். வெளிநாடொன்றில் வசதியோடு வாழ்ந்த மனைவியின் அண்ணன், மச்சான் அழைத்ததால் எண்பத்தி மூன்றாம் ஆண்டு, இலங்கை இனக்கலவரத்துக்கு முன்னரே குடும்பத்தோடு புலம்பெயர்ந்து, அரசியல் தஞ்சம் கோரியவர். இலங்கையில் அவருக்கு எந்தவித அரசியல் நெருக்கடிகளோ கெடுபிடிகளோ இருந்ததில்லை. இருந்தாலும் நிரந்தர விசா எடுத்து, அகதிகளுக்கான அரசு கொடுப்பனவுகளைப் பெற, அகதி அந்தஸ்துக் கோருவதுதான் சுருக்கமான வழியென்றும் காதும் காதும் வைத்தாற்போல விசயத்தை முடித்துவிடலாம் என்றும் மச்சான் சொன்னார். ஈழவிடுதலை இயக்கங்கள் முனைப்படையாத காலத்தில், அகதி விண்ணப்பங்களைப் பரிசீலித்த அதிகாரிகளுக்கு, இலங்கைப் இனப்பிரச்சனை பற்றிய பூரண அறிவோ மனுதாரர்களின் தகிடுத்தத்தங்களோ தெரியாது. மனுவில் எழுதியது, விசாரணையில் சொன்னது எல்லாவற்றையும் வஞ்சகமில்லாமல்

நம்பினார்கள். மச்சானின் யோசனைப்படி, தமிழர் விடுதலைக் கூட்டமைப்பில் தான் தீவிரமான அங்கத்தவராக இருந்து, உரிமைப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டதாகவும் இதனால் இலங்கைப் பொலீஸ் தன்னைத் தேடுவதாகவும் கற்பனையில் ஒரு மனு எழுதிச் சமர்ப்பித்தார். விசாரணைகளிலும் இதையே திரும்பத் திரும்பச் சொன்னதால், ஒரு கட்டத்தில் மனுவில்தான் எழுதியதெல்லாம் உண்மையென்றே நம்பத் தொடங்கிவிட்டார்.

சாம்பசிவத்தின் மச்சான் வலு சுழியன். எழுபதுகளிலேயே படிக்கவென வெளிநாடு வந்து பொருளாதார ரீதியாகத் தன்னை வலுப்படுத்திக் கொண்டவர். சாம்பசிவம் அகதி அந்தஸ்துப் பெற்றதைக் கனகச்சிதமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். ஈழ விடுதலை இயக்கம் ஒன்றைச் சாட்டி பல பொருள் அங்காடி ஒன்றை, சாம்பசிவத்தின் பெயரில் ஆரம்பித்து, எம்மவர்கள் பாவிக்கும் சகல பொருள்களையும் இறக்கி விற்பனைக்கு விட்டார். அப்பொழுதுதான் இலங்கைத் தமிழர்கள் பெருவாரியாகப் புலம்பெயரத் தொடங்கிய காலம். இலங்கைத் தமிழ்க் கடைகள் எதுவும் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் இருக்கவில்லை. விற்பனையில் பெறப்படும் இலாபமெல்லாம் விடுதலை இயக்கத் துக்குப் போகுது என மச்சான் பரப்பி விட்ட கதை, இலங்கைத் தமிழர்கள் மத்தியில் நல்லாய் வேலைசெய்ய, வியாபாரம் சக்கைபோடு போட்டது. இத்துடன் சாம்பசிவத்தின் வணிக முகாமைத்துவ அறிவும் கைகொடுக்க, தமிழர்கள் வாழும் குறிச்சி யெங்கும் கிளைகளைத் திறந்தார்கள். கால ஓட்டத்தில்

ஆச் கந்தராஜா

நவீன தொழில் நுட்பங்களுடன், புதுப்புது தொழில்களும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

இப்பொழுதெல்லாம் சாம்பசிவம் ஒரு புரவலர், பிரமுகர், கோவில்களின் தர்மகர்த்தா, முக்கிய ஈழ அமைப்பொன்றின் நிரந்தரத் தலைவர். சமீபத்தில்தான் தனது எழுபதாவது பிறந்த தினத்தை, தடல்புடலாகக் கொண்டாடியவர். தலைக்கு மையடித்து இளமை பேணினாலும் உடல் உபாதைகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வாட்டத் துவங்க ஊர்ப்பற்றும் சுடலைஞானமும் மெல்லமெல்லத் தலை தூக்கின. வைத்தியர் சொன்னபடி மன அழுத்தம் வராமல் இருக்க அடிக்கடி இலங்கைக்கு வந்துபோனார்.

கருவாட்டுக் குழம்பு வத்தி வறட்டல் பருவத்துக்கு வந்துகொண்டிருந்தது. அடிப் பிடிக்க விடாமல் ஊரிலிருந்து வாங்கிவந்த சிரட்டை அகப்பையால் விறாண்டி, வட்டமாகத் துழாவிப்போது குழம்பின் மையத்தில் அந்த இளைஞனின் முகம் கோட்டோவிய வடிவத்தில் தோன்றிய பிரமை உண்டானது. உடம்பு முழுவதும் உஷ்ணம் பரவி வேர்த்தது. இளைஞனின் நினைவு அலைபோல எழுந்து எழுந்து விழுந்து மனதை அலைக்கழித்தது. அடுப்பை அணைத்து, மெல்ல வெளியே போய் ஒரு சிகரெட்டைப் பற்றவைத்து அந்த நினைவை மறக்க முயன்றார்.

ஊரிலிருந்து வாங்கி வந்தது, திறம் பாரைக் கருவாடு. தலை, வால், குடற்பகுதி, நடுமுள்ளு எல்லாம் நீக்கி, நல்ல தசைத் துண்டங்களாக வெட்டிப் பொதிசெய்திருந்தான் அந்த இளைஞன். வெவ்வேறு நாடுகளின் “சுவாரன்டைன்” சட்டதிட்டங்கள் அனுக்கு நன்றாகவே தெரிந்திருந்தன. அட்சரகத்தமான ஆங்கிலத்தில் உரையாடியபடி, கருவாட்டை வெட்டி இரண்டடுக்கு பொலித்தீன் பைகளில் சீல்செய்தபின் “காய்ந்த சுத்தமான கருவாடு” என அழகான ஆங்கில எழுத்துக்களில் எழுதினான். கருவாட்டுக்கு முதலாளி சொன்ன விலை கொஞ்சம் கூடத்தான். டொலரை மாத்தின சாம்பசிவத்தாருக்கு அது அதிகமில்லை. காசல்ல பெரிசு, நல்ல கருவாடுதான் அவருக்கு முக்கியம்.

கருவாட்டின் உப்பு இறங்க சுடுதண்ணியில் ஊறவிட்டு, தாளிதத்தின் பின்னர் பழப்புளி, தக்காளி, தேங்காய்ப்பால் சேர்த்துக் கொதிக்க வைத்து, யாழ்ப்பாணத்து மிளகாய்த்தூள்

போட்டு மூடி அவியவிட்டு, பின்னர் நல்லெண்ணெயில் பிரட்டி எடுத்ததால், கருவாட்டின் வாசனை மூக்கைத் துளைத்து வயிற்றைக் கிள்ளியது. “என்னத்துக்குத்தான் இந்த நாத்தல் கருவாட்டைக் கொண்டுவந்து வீட்டை நாறடிக்கிறியளோ தெரியாது. இங்கைதானே சந்தையிலை நல்ல டிப்ரெஸ்ஸான மீன் வாங்கலாம், அதை வாங்கிச் சமைக்கலாமே” எனப் புறுபுறுத்தபடி வீட்டின் ஜன்னல் கதவுகளை அகலத் திறந்துவிட்டாள் மனைவி. கருவாட்டு மணம் மனைவிக்கு நாத்தம், சாம்பசிவத்தாருக்கு அது வாசனை. இப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் “அறிந்தவன் அறிவான் அரியாலைப் பனாட்டை” என்ற நினைப்பில் சாம்பசிவம் அமைதிகாப்பார்.

இன்று நேற்றல்ல, நீண்டகாலமாகவே சாம்பசிவம் ஒரு கருவாட்டுப் பிரியர். அதன் அசலான ருசியையும் அதில் எத்தனைவகைச் சமையல் செய்யலாம் என்பதையும் பல்கலைக் கழகத்தில் கூடப்படித்த சிங்களவர்களிடம்தான் தெரிந்து கொண்டவர். கண்டியில் இவருடன் அறையைப் பகிர்ந்துகொண்டவன் ஒரு நாட்டுப்புறச் சிங்களவன். அவனுக்கும் தினமும் சோறு வேண்டும். அதனால் பக்கத்து அறைக்காரர் களுடன் சேர்ந்து, முறை வைத்துப் பொதுவான சமையல் நடந்தது. சாம்பசிவம் சமையல் கற்றுக் கொண்டதும் சிங்களவர்களிடம்தான்.

இம்முறை எப்பாடுபட்டாவது திரியாய்ப் பாரைக் கருவாடு வாங்கவேண்டும் என்ற தீர்மானத்துடன்தான் சாம்பசிவம் யாழ்ப்பாணம் போனார். திரியாய்ப் பாரைக் கருவாட்டின் சுவை பற்றியும் அது அரிதாகவே கிடைப்பதாகவும் நண்பர் ஒருவர் சிலாகித்துச் சொல்லியிருந்தார். யாழ்ப்பாணம், பருத்தித்துறையை அண்மித்த கடற்கரையோர திரியாய் மீனவக் குறிச்சியில்

தான் இப் பாரைக் கருவாடு பதப்படுத்தப்படுகிறது. பதப்படுத்தும் பொறிமுறைச் சூக்குமம் பிறர் அறியாதது. பதிவில் இல்லாதது. மஞ்சள்தூள் மற்றும் பல சரக்குச் சாமான்கள் சேர்த்துப் பதப்படுத்திக் காயவைத்த திரியாய்க் கருவாட்டை, பிரசவத்தின் பின்னர் பெண்கள் உட்கொள்வ தாகவும் இதில் உடல்வலியைப் போக்கும் அன்டி-ஆக்ஸிடன்ற் என்னும் வேதிப்பொருள் உண்டென்றும் சாம்பசிவம் அறிந்திருந்தார். கருவாட்டு விசயத்திலே சாம்பசிவம் ஒரு விடாக்கண்டர். திரியாய்ப்பாரை தேடி பருத்தித் துறை வரை அலைந்தும் கிடைக்கவில்லை. அயலட்டையில் விசாரித்தபோது யாழ்ப்பாணப் பட்டினச் சந்தைக்கருகே பல கருவாட்டுக் கடைகள் இருப்பதை அறிந்து அடுத்த நாள் காலையில் அங்கு ஆஜரானார்.

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள மீனவக் கிராமங்களின் பெயர்களுடன் பல கருவாட்டுக்கடைகள், வீதியின் இருமருங்கிலும் வரிசைசுட்டி அவரை வரவேற்றன. ஆமான பாரை, விளை, கொடுவா, வஞ்சிரம் கருவாடுகளுடன் வேறும் பல விதம்விதமான கருவாடுகள் கடைகளின் முகப்பில் வரிசையாகத் தொங்கின. வாடிக்கை யாளர்களைத் தங்கள் கடைக்கு கவர்ந்திழுப்பதில் அங்கு பலத்த போட்டி நிலவியது. சாம்பசிவம் திக்குமுக்காடிப்போனார். கருவாட்டு வாசத்துக்கு மத்தியிலும் சாம்பசிவம் வெளிநாட்டுக்காரர் என்பதை வியாபாரிகள் மணந்து பிடித்துக் கொண்டார்கள். அங்கும் திரியாய்ப் பாரை கிடைக்கவில்லை. ஓடர்பண்ணித்தான் எடுக்க வேணும், மாதக்கணக்காகும் என்றார்கள்.

வெளிநாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் பார்த்துப் பாராமல் கருவாடு வாங்குவார்கள் என்பது வியாபாரிகளின் பட்டறிவு. அதனால் வேறு பல கருவாட்டின் மகிமைகளைச் சொல்லி, சாம்பசிவத்தைத் தங்கள் கடைக்கு அழைப்பதில் முனைப்புக்காட்டினார்கள். திடீரென ஒரு கடைக்காரர் கடையின் பின்பக்கத்திலிந்து ஒரு வாலிபவயதைத் தாண்டிய இளைஞனை இழுத்துவந்து சாம்பசிவத்தின் முன் நிறுத்தினார். மேலங்கி போடாமல் முக்கால் களிசான் மட்டும் போட்டிருந்த அவனும் கடைமுகப்பில் தொங்கிய கருவாடுகளைப்போல காய்ந்து கருவாடாகிப் போயிருந்தான். மார்பிலும் முகத்திலும் காயம்பட்ட வடுக்கள் இருந்தன. மணிக் கட்டுடன் துண்டிக்கப்பட்டிருந்த இடக்கையை வலக்கையுடன் சேர்த்துக் கும்பிட்டு “எங்கடை

கடைக்கு வாங்கோ ஐயா, திறம் கருவாடு இருக்கு” என அழைத்தான். கடை முதலாளியும் தன் பங்குக்கு “இவன் எங்கடை ஊர்ப்பெடியன். கனகாலம் இயக்கத்திலை இருந்தவன், ஆமிக்குப் பயந்து ஒருத்தரும் வேலை குடுக்கேல்லை, நான்தான் பாவம்பார்த்து வேலைக்கு வைத்திருக்கிறன்” என அவனை வைத்து விளம்பரம் தேடினார்.

கருவாட்டு முதலாளி, இளைஞனையே சாம்பசிவத்தின் வியாபாரத்தைக் கவனிக்க விட்டாலும் அவர் என்ன பேசுகிறார் என்பதை உன்னிப்பாகக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தார். பேரம் படிந்ததும் அவனே பெரிய பாரைக் கருவாட்டை எடுத்து மணிக்கட்டுடன் துண்டிக்கப் பட்ட இடக்கையால் கருவாட்டை அமத்திப் பிடித்தபடி நீண்ட பட்டாக்கத்தியால் துண்டு களாக்கத் துவங்கினான். கத்தியின் கூரும் வெட்டின வேகமும் சாம்பசிவத்துக்கு நடுக்கத்தை ஏற்படுத்தின.

“கவனம் தம்பி, கையை இன்னொருக்காத் துண்டாடிப் போடாதை” என்றார் கரிசனையுடன். சாம்பசிவத்தின் கொமன்ற அவனுக்குப் பிடிக்க வில்லை என்பது அவனுடைய முகத்தில் தெரிந்தது.

“ஐயா, பத்து வருஷங்கள் இயக்கத்திலை இருந்தனான். துவக்குப்பிடிச்ச கை, இலக்குத் தப்பாது” என்றவன் தொடர்ந்து கருவாட்டை வெட்டுவதில் முனைப்பானான்.

இளைஞனின் இயக்கப் பின்னணியும் அவனது பேச்சும் தோற்றமும் சாம்பசிவத்தின் மனதைக் கலைத்து பழைய நினைவுகளைக் கிளறிவிட, கடந்தகாலத்தை அசைபோட்டார். குறைந்த கட்டணத்தில் ரஷ்ய ஏரோ.ப்ளோட் விமானத்தில் பறந்து, களவாக எல்லை கடந்து, பொய்யான வாக்குமூலம் கொடுத்து, அகதி அந்தஸ்துப் பெற்றதும் அதைத் தொடர்ந்து புலம்பெயர் வாழ்வில் பெரும் பிரமுக ரானதும் அலை அலையாக மனதில் ஓடின. இளைஞனுடன் சற்று நேரம் கதைப்பதற்கு பலமுறை முயன்றும், முதலாளி இருவருக்கும் இடையில் குத்துக்கல்லாட்டம் நின்றதும் அவனை அடிமைபோல நடத்தியதும் சாம்பசிவத்தாரின் மனதைக் கீறி உப்புத் தடவியது.

மத்தியானம் மலேயன் கபே சாப்பாட்டுக் கடையில் வாழை இலைச் சாப்பாடு முடித்து, புழுக்கொடியல் வாங்க சந்தைக் கட்டிடத்துக்குள் நுழைந்தார் சாம்பசிவம்.

வாழைப்பழக் கடை முன்னே, சந்தைப் படிக்கட்டில் அமர்ந்து புகைத்துக் கொண்டிருந்த கருவாட்டுக் கடை இளைஞன், ஐயா எப்ப பயணம்? என்றான் ஆங்கிலத்தில். இதையே தனக்கான வாய்ப்பாக எடுத்தவர் அவனருகே படியில் அமர்ந்து, அதுவரை மூளையைக் குடைந்த அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டார்.

“இவ்வளவு இலக்கண சுத்தமாக ஆங்கிலம் பேசுகிறாயே, எங்கு படித்தாய்?”

கருவாட்டுக் கடையில் கேட்க நினைத்த இந்தக் கேள்வி, நீண்ட நேரம் மனதுக்குள் ஊறி அரியண்டப் படுத்திக்கொண்டிருந்தது.

புகையை ஆழமாக உள்ளே இழுத்து அனுபவித்து மூக்குத் துவாரங்களினூடாக வளையம் வளையமாக வெளியே ஊதியவன், சிறிதுநேரம் கழித்து, “கருவாட்டுக்கடையில் வேலை செய்பவன் ஆங்கிலம் பேசக்கூடாதா ஐயா?” என சாம்பசிவத்தைப் பார்த்தான்.

சாம்பசிவம் எதுவும் பேசவில்லை. அமைதியாக இருந்தார். இளைஞனே தொடர்ந்தான்.

“வெளிநாட்டிலிருந்து வருபவர்கள் இங்குள்ளவர்களை நோண்டி நொங்கெடுப்பது இப்படித்தான். இருந்தாலும் உங்களைப் பார்க்க, என் அப்பாவின் நினைவு வருகிறது” எனத் துவங்கிய இளைஞனின் பழைய நோக்கியோ செல்போன் சிணுங்கவே எடுத்துக் காதில் வைத்தவன் கடுமையான தொனியில் யாருக்கோ கட்டளையிடும் பாவனையில் பேசினான். தொடர்ந்து வந்த இரு அழைப்புக்களும் இந்த வகையே. இனத்துவ அடையாளம் பற்றியதாக இருந்தது.

பொறுமையோடு காத்திருந்த சாம்பசிவம், தொலைபேசி உரையாடல் முடிந்ததும் “உன் ஆங்கில அறிவு பற்றிக் கேட்டேன்” என சம்பாசனையைத் தொடர அடியெடுத்துக் கொடுத்தார்.

மீண்டும் ஒரு சிகரெட்டை களிசான் பக்கற்றுக்குள்ளிருந்து எடுத்துப் பற்றவைத்துக் கொண்டு புகைவழியே தன் கதையை, சுருக்கமாகச் சொன்னான்.

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் மூன்றாம் ஆண்டு பொறியியல் படித்துக் கொண்டிருந்தபோது படிப்பைத் தியாகம் செய்து, ஈழவிடுதலை இயக்கம் ஒன்றில் இணைந்தவனாம். கிளிநொச்சி சமரின்போது முன்னரங்கில் நின்று போர் புரிந்ததாகவும் அங்குதான் இடதுகை, மணிக்கட்டுன் துண்டிக்கப்பட்டதாகவும் சொன்னான்.

உன்னைப்போன்றவர்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று வளமாக வாழ்கிறார்களே, நீ முயற்சிக்கவில்லையா? என வார்த்தைகளைப் பொறிக்கியெடுத்துக் கோர்த்தார் சாம்பசிவம். அவன் எதுவும் பேசாது வீதியை வெறித்துப் பார்த்தபடியிருந்தான்.

கருவாட்டில் மட்டுமல்ல சகல விஷயங்களிலும் சாம்பசிவம் ஒரு விடாக்கண்டர். நெருங்கி உட்கார்ந்து “உனது ஆங்கில அறிவின் சூக்குமம் பற்றிக் கேட்டேன் நீ சொல்லவில்லையேடா தம்பி” என உரையாடலின் போக்கை மாற்றி, உரிமை கொண்டாடினார்.

அப்பாவைப்போன்ற தோற்றமுடைய ஒருவர் அருகில் அமர்ந்து மனம்விட்டுப் பேசுவதை அவனால் தட்டிக் கழிக்கமுடியவில்லை. சிறிது நேர மௌனத்தின் பின் தெட்டம்தெட்டமாகக் கதை சொன்னான்.

“அப்பா தீவுப்பகுதி பாடசாலையொன்றின் அதிபராக இருந்தவர். அம்மா அதே பாடசாலையில் ஆங்கில ஆசிரியை. ஒரேபிள்ளை நான். அம்மாவிடம்தான் ஆங்கிலம் படித்தேன். எனது இயக்க நடவடிக்கை காரணமாக மாற்று இயக்கம் ஒன்றினால் அவர்கள் பணயக் கைதிகளாகப் பிடிக்கப்பட்டு, முகாமில் வைத்துக் கொல்லப்பட்டார்கள்” என்றவன் வெறுப்புடன் திரும்பி அருகிலிருந்த கழிவு வாய்க்காலுக்குள் காறித் துப்பினான்.

வயதில் மிக மூத்தவரானாலும் சாம்பசிவம் அவன் முன்னே பெளவியமாக அமர்ந்திருந்தார். கடலை ஞானமும் அதனால் ஏற்பட்ட குற்ற உணர்வும் விஸ்வரூபமெடுத்து அவரின் தலையில் மாறிமாறிக் குட்டியது. அவரது பையுக்குள்ளே சற்று நேரத்துக்கு முன்னர் வங்கியில் மாற்றிய இலங்கைப் பணம் கட்டுக்களாக இருந்தன. சடுதியாக அதிலொன்றையெடுத்து அவன் மடியில் வைத்தார்.

முதல் முறையாக அவரது முகத்தை நேருக்குநேர் பார்த்து வாய்விட்டுச் சிரித்தான் இளைஞன். பின்னர் எழுந்து நின்று பணக்கட்டை, துண்டிக்கப்படாத வலது கையில் பிடித்து மேலும்மீழும் ஆட்டியபடி “ஐயா, எம் இனத்தின் விடுதலைக்காக படிப்பைத் தியாகம் செய்து, இந்தக் கையால் துவக்குத் தூக்கியவன் நான். அதற்கு நீங்கள் தரும் கூலி அல்லது சன்மானம் என, இதை எடுத்துக்கொள்ளவா? நான் மட்டுமல்ல என்னைப்போன்ற போரில் ஊனமுற்ற பலர் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள்.

இங்கு வாழத் தேவையான பணத்தை எம்மால் கௌரவமாகச் சம்பாதிக்க முடியும். வெளிநாட்டிலிருந்து வந்து, இப்படிக்காசை விட்டெறிந்து எங்களைச் சிறுமைப்படுத்தாதீர்கள்.

இது, நீ நினைப்பதுபோலல்ல, என அனுங்கினார் சாம்பசிவம்.

ஐயா, வெளிநாட்டில் ஈழ விடுதலையை மூலதனமாக்கி வாழும் பலருக்கு இங்குள்ள விஷயங்கள் புரியாது. அதனால்தான் எதையும் பணத்தால் சரிசெய்துவிடலாம் என்று நீங்கள் நினைப்பது. எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லாமல் வாழ்ந்துவிட்டால் அதுதான் சொர்க்கம் ஐயா. இன்றைய எனது வாழ்க்கையும் இதுதான், என்றவன் பணத்தை சாம்பசிவத்தின் கையில் திணித்தான்.

சாம்பசிவம் மௌனமாக அவனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அவனைத் தொடர்ந்து பேசவிடாமல் இருமல் தடுத்தது. பையில் வைத்திருந்த அதிமதுரத் துண்டை வாயில் போட்டு மென்றபடி மேலே தொடர்ந்தான்.

விடுதலைப் போராட்டத்தில் நாங்கள் எதை அடைந்தோம் எதை இழந்தோம் என்பது முக்கியமில்லை ஐயா. எதை நாம் கடந்து வந்தோம் என்பதுதான் முக்கியம். எது எப்படி இருந்தாலும் எமது போராட்ட வாழ்க்கையின் வெற்றிதோல்வி, போராட்டம் பின்னடைவைச் சந்தித்த பின்னர், அதை நாம் எப்படி எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்பதில்தான் தங்கியுள்ளது.

கனத்த வரிகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக சாம்பசிவத்தின் முகத்தில் வீசியவன், அடுத்த முறை வரும்போது அறிவித்துவிட்டு வாருங்கள் திரியாய்ப் பாரை எடுத்துவைக்கிறேன்“ என்று விடைபெற்றான்.

சாம்பசிவம் திகிலடித்துப்போய் சற்றுநேரம் படியில் உட்கார்ந்திருந்தார்.

முதலாளிக்கு அடங்கி, கடையிலே கருவாடு வெட்டிக் கொண்டிருந்த இளைஞனா இவன்?

“தோல்வியை வெற்றியாகவும் துயரத்தைச் சந்தோஷமாகவும் எடுப்பதுதான் வாழ்வின் அர்த்தம்” என்னும் தத்துவ ஞானத்தை, சந்தைப் படிக்கட்டிலே பெற்ற சாம்பசிவம், கடையில் அவன் கட்டித் தந்த கருவாட்டுப் பொதியை இறுகப் பற்றினார்.

சுமந்தவளே 'சுமை'யாகிப் போனாள்

கருப்பைக் கூட்டுக்குள்
கவனமாய் வளர்த்து
காலம்வந்தபோது
கைகளில் ஏந்தினாள்
உச்சிமுகர்ந்தாள்
உள்ளம் குளிர்ந்தாள்!

உணவையும் உணர்வுகளையும்
பாலாய்க் கொடுத்தாள்
பக்குவமாய்ப் பார்த்தாள்
பல கனவுகள் வளர்த்தாள்.

சம்பளம் அற்ற வேலைக்காரியாய்
பிள்ளைகளுக்காய்
பேரப்பிள்ளைகளுக்காய்
பம்பரமாய் சுழன்றுவந்தாள்.

தலைமுறைகள் நிமிர்ந்தெழ
தன்னையே ஆகுதியாக்கினாள்

இப்போது
வயோதிபத்தின் பிடியில்
வலுவற்றுக்கிடக்கிறாள் மூலையில்!

பீரங்கியாய் பாயும்
சொல்லம்புகள் முன்
அவள் மௌனவிருதமிருக்கிறாள்.

செயலிழந்த கடிகாரம்போல்
அசைவற்றுக் கிடக்கிறாள்

இன்று அவர்களுக்கு
அவள் ஒரு 'சுமை'!

கருவிலும் மடியிலும் கனவிலும்
அவர்களைச் சுமந்தவள்
இன்று அவர்களுக்கு
அவள் ஒரு 'சுமை' ஆகிப்போனாள்

- தமழ் நேசன்

கவனிக்க வேண்டிய நாட்டார் பாடல் ஆய்வாளர்:

மருதூர் ஏ. மஜீத்

ஈழத்து நாட்டாரியல் ஆய்வுகளுள் மிக முக்கியமாக கவனிக்கப்படவேண்டிய ஆய்வாக (மணிப்புலவர்) மருதூர் ஏ. மஜீத்தின் ஆய்வு காணப்படுகின்றது. அன்னாரது 'தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டாரியல்' என்ற ஆய்வு நூலின் சில வெளிப்பாடுகள் இவ்விதத்தில் முக்கியமானவை. (1) மேற்குறிப்பிடத்தக்க விதத்தில் முதலில் குறிப்பிடத்தக்கது நாட்டார் பாடல்களின் ஒரு வகை கவிகளை நுண்ணாய்வுக்குட்படுத்தி அதன் பெறுபேறாக முஸ்லிம் சமூக வரலாற்றை காலகட்ட ரீதியில் இனங்காண்பது. அதற்கான அடிப்படையாக விருப்பது கவிகளிலிடம் பெற்றுள்ள சொற்களாகும். எ-டு :

க். பி. 700-1500

இது
புவல் கிணறு
குடிசை (வாடி)
முள்வேலி
ஒழுங்கை
வெறுங்கால்
சட்டை அணியாமை
இலுப்பப்பூ
நடத்தல்
பொழுது சாமம்
சல்லி
கரக்குடுக்கை
பாகம் முளம்
எருக்கு இலைக் (குடை)
சுண்டுக்கொத்து

மேற்கூறியவாறான காலப்பாகுபாடு முதலில் இலங்கை வரலாற்றுடன் பின்வருமாறு தொடர்பு படுத்தப்படுகின்றது.

கி. பி. 700 - 1500 மன்னராட்சிக்காலம்

கி. பி. 1501 - 1796 வரை போத்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் காலம்

கி .பி 1796 - 1948 வரை ஆங்கிலேயர் காலம்

இதன்பின் முற்குறிப்பிட்ட அட்டவணையுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் உணவு, உடை, வீடு நடைமுறைப் பழக்க வழக்கங்களில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றம் பற்றிப் பேசப்படுகிறது. (இவ்வழி ஆய்வு பல மட்டங்களில் நீண்டு செல்வது)

(2) கவிகளின் இசை அரேபிய இசையோடு பின்வருமாறு தொடர்பு படுத்துவது:

கால அட்டவணை

க்.பி. 1501-1796

இவ்வாறாகி
கொட்டுக்கிணறு
கழிமண் வீடு
ஓலை, கிடுகு வேலி
கிறவல் ரோட்
மிதியடி (மரம்)
றவிக்கை (ஐக்கட்)
வெல்லம் (சர்க்கரை)
கரத்தை
நிலவு
காசி
மட்பாத்திரம்
யார்அடி
தளப்பத்து இலை(குடை)
மரக்கால் (அவணம்)

க். பி. 1317-1948

இவ்வாறாகியது
கற்கிணறு
கல்வீடு
கல்வேலி
தாரரோட்
செருப்பு
(பெனியன், சேட்)
சீனி
வில்லுச் சைக்கிள்
மணி
பணம்
பீங்கான், போத்தல்
மீற்றர்
கம்பிக்குடை
முடல், புசல்

பேராசிரியர்
செ. யோகராசா

அளிகம்பவட்டயில

அஞ்சேக்கர் செஞ்சிருக்கன்

தாலிக்கொடி வாங்க - என்ற

தங்கமயில் நாசுருக்கு

என்ற பாடலின் இசை பின்வருமாறு அமையும்

சுருதி 4கட்டை

தாளம்: திஸ்ரம்

அளிகம் ப வட்ட யில

|ஸரி|கி |காஸ| ரி க ரி ஸ நி ஸா|

அஞ்சேக்கர் செஞ்சிருக்கன்

|ஸரிஸஸரி ரிஸ| ஸ்நிநிநிநி

தாலிக்கொடி வாங்க - என்ற

|ரி|க்ரி |க்|க்|க்ர ஸ |ரிஸா ஸ ரி|

தங்கமயில் நாசுருக்கு

|ரி|க்ரி க க ரஸஸஸா|

(3) வசைப்பாட்டு (பள்ளு) வரிகளை ஆவணத்திற்குட்படுத்தி அப்பாடல் உச்சக் கட்டத்தை அடையும்போது அவற்றில் “ஓவன்னா சூவன்னா சூனா எனத் தூஷண வார்த்தைகள்” பாடல் களுக்கிடையே இடம்பெறுவதை எடுத்துக் காட்டுவது (ஆணுறுப்பு, பெண்ணுறுப்பு என்பவற்றை குறிக்கும் சொற்களின் முதல் எழுத்துக்களை மட்டும் ‘சுனா’ ‘சூவன்னா’ என்று சேர்த்துள்ளேன்.” (ஆசிரியர்)

எ-டு:

நாயே உனக்கு நான் செய்த
நன்மையென்ன தீமையென்ன உன்னை
பேய்பிழத்து ஆட்டுதலா பேய்ப்பயலே
நான் கவிக்கழகன்
கருங்கல்லு மாவீரன்
சொல்லுக்கழகு சொல்வாயோ
கவியால் என்னை வெல்வாயோ
வெல்லவும் மாட்டாய்
என் சு... னாவை
உண்பவும் மாட்டாய்

(4) கவிகள் எனக் கருதப்படும் சிலவற்றை நுண்ணாய்விற்கு குட்படுத்தி ‘செமி ஓரஸ்’ ஆக இனங்காண்பது

எ-டு:

செம்பு களவெடுத்த தோசி - நீ
சுறட்டை அலியென நாமம் வீசி
உரலை உறுட்டுவது லேசி - நீ
உலக்கை களவெடுத்தால் நாலு காசி-நீ
தென்னை மரத்திலேற காசும்
துரத்தியே கொத்தும்பார் செம்பின் வேகம்”

மேற்கூறிய பாடல்பாடியது ஏறாவூர் தம்பி லெப்பை அண்ணாவியார் என்று ‘ஏறாவூர் வரலாறு’ கூறுகிறதெனவும் பாடியது அட்டாளச்சேனை அப்துல் றஃமான் என்று கூடக் கருதப்படுகிறதெனவும் ஆய்வார் குறிப்பிட்டு இன்னொருவர் பாடியமை காரணமாக வேறொருவரும் உரித்துக் கொண்டாட இடமுண்டு. என்றமையால் ‘செமி ஓரல்’ என்றுதான் கருதுவதை தவிர்த்துள்ளதாக ஆய்வாளர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

(5) மேற்குறிப்பிட்ட நான்கு விடயங்களும் பற்றிய இக்கட்டுரையாளர் கருதுவதாவது:

- 5-1 சொல் ஆராய்ச்சியூடாக காலகட்டம் பற்றிய முடிவிற்கு வருவது எவ்வளவு தூரம் விஞ்ஞான பூர்வமானதென்று என்ற கேள்விக்கிடமுள்ளது எனினும் சொல்லாராய்ச்சி வழி கால நிர்ணயம் செய்த பேராசிரியர் எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை ஆகியோர் இவ்வேளை நினைவிற்கு வராமலில்லை.
- 5-2 அரபு இசை என்ற முடிவு தொடர்பாக அத்துறை வல்லவரே சிந்திக்க வேண்டும்
- 5-3 வசை கவியில் தூஷணப்பயன்பாடு பற்றிய தகவல் சிலருக்கு முகச் சுழிப்பை ஏற்படுத்தினாலும் ஆய்வு நோக்கில் வரவேற்கக் கூடியது, துணிகரமானது. கி. ராஜநாராயணன் தொகுத்த ‘ஆண்களுக்கு மட்டும்’ என்ற தொகுப்பும் இவ்வேளை நினைவிற்கு வருகிறது.
- 5-4 செமி ஓரல் (Semioral) பற்றிய கருத்து அவ்வாய்வில் ஈடபாடுடைய இக்கட்டுரையாளருக்கு மகிழ்ச்சி தருவது, ஏற்புடையதுங்கூட. பெயர் குளறுபடி ஆய்வு முடிவிற்கு குந்தகம் ஏற்படுத்தப் போவதில்லை.

பயல்கொண்ட இரவு

“பிள்ளைகள் ரெண்டு பேரும் நித்திரையோ?”

“ஆமாம், இப்ப கொஞ்சத்துக்கு முன்னம் தான் தூங்கினார்கள். அவங்களை ரொம்ப கஷ்டப்பட்டுத் தான் தூங்கவைத்தேன். மகனிடமிருந்து மட்டும் தப்பவே முடியவில்லை. கேள்விக்கு மேல கேள்வி கேட்கிறான்...”

“அப்படியானால் மகள்?”

“அவளுக்கு அது ஒன்றும் பொருட்டு இல்ல. அவ தன் அண்ணனோட சண்டை போட்டுக் கொண்டுதான் தூங்கப் போனாள்”

வத்சலாவின் முகத்தில் திகில் அடர்ந்திருப்பதை கபிலகுமார் கண்ணுற்றார்.

“என்னவோ நீயும் பயந்து போன மாதிரித்தான் தெரிகிறாய்... பிரேமலதா எங்கே?”

“பிரேமலதா அவள் அறையில் இருக்கிறா. நான் பயந்து போய்விட்டேனா என்று தானே கேட்கிறீங்க? பயம் தானே? காலையில் அடாவடியாய் நுழைந்த கும்பலை பார்த்தால்...” வத்சலாவின் பதிலால் கபிலவின் மனதிலும் அச்சத்தின் நிழல் படிந்தது. காலையில் அவரது வீட்டில் நடந்த சம்பவம் ‘எடிட்’ செய்யப்படாத திரைப்படத்தின் ‘ப்ரேம்’களின் தொடராக கபிலவின் மனதில் ஓடத்தொடங்கியது.

“இப்ப எனக்கு கொஞ்சம் பயமா இருக்கு வத்சீ. இப்போது என்னதான் செய்வது. ஆனால் விஷயம் என்னவோ முடிந்துவிட்டது. அடுத்து என்ன நடக்கும் என்பதை பொறுத்திருந்துதான் பார்க்கவேண்டும்.”

“நீங்களும் அவர்களிடம் இன்று காலையில் ஏதாவது வேறு நாடக வேலையாக போக

இருக்கின்றேன் என்று சொல்லியிருக்கலாம்.... அப்பிட்யானால் அவர்கள் வேறு யாரை யாவது தேடிப்பிடித்து அந்த வேலையை செய்திருக்கலாம்...”

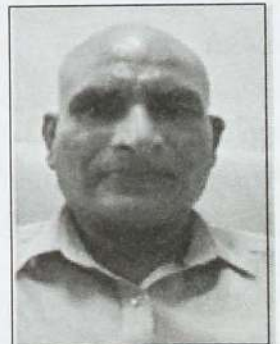
“ஆனால், நான் எப்படி பொய் சொல்ல முடியும்? ஜயசேகரதானே வேலைகளை ‘கோடினேட்’ பண்ணியிருக்கின்றார்? அவர்களின் அந்த இயக்க செயற்பாடு எனக்கு பிடிக்கும் என்று அவர்களுக்கும் தெரியும். பரவாயில்லை, என்ன நடக்கிறது என்று பார்ப்போம். பிள்ளைகளும் சரி பிரேமலதாவும் சரி அவர்களைப் பார்த்திருப்பார்களா தெரியவில்லை”

“இல்லை... இல்லை... அவர்கள் வருவதற்கு சுமார் பத்து அல்லது பதினைந்து நிமிடங்களுக்கு முன்னமே மூன்று பேரையும் அம்மா வீட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டேன்.

தோழர் ஜெயசேகர கபிலவிடம் உரையாடி, இன்று காலை தேவை ஒன்றுள்ளது குறித்து பற்றிச் சொன்னது நேற்று இரவாகும்.

“கபில, நாளை நுகேகொடையில் நடைபெறும் கட்சிப் பேரணியில் கலந்துகொள்ளும் இரண்டு மூன்று தோழர்களுக்கும் பிக்கு ஒருவருக்கும் ‘மேக்கப்’ போட வேண்டும். காலையில் கபில உங்கட வீட்டிற்கு அவங்க வருவாங்க.... பத்து அல்லது பதினொரு மணி போல.”

தோழர் ஜயசேகரவின் வேண்டுகோள் குறித்து கபிலகுமார் கடுமையாக யோசித்தார். அவர்

சீங்கள மூலம்: புத்ததாச கலப்பத்தீ

தமிழில்: சு.முரளிதரன்

வசிக்கும் சிறிய அடுக்குமாடி குடியிருப்பில் கீழே ஒரு குடும்பமும், மேலே இரண்டு குடும்பங்களும் உள்ளன. வீட்டு உரிமையாளரின் வீடும் அதே வளாகத்தில் உள்ளது. அறிமுகமற்றவர்களைக் கொண்ட குழுவினர் அவரின் வீட்டிற்கு வந்தால், அவர்களை குடியிருப்பில் அல்லது வீட்டு உரிமையாளர் வீட்டில் யாரும் பார்க்க மாட்டார்கள் என்பதை கற்பனை செய்வது கடினம். கபில இப்போது தனக்கு பணிக்கப்பட்ட வேலையினதும் தான் செய்யும் கடமையினதும் அபாயத்தை உணர்ந்திருந்தார். எனினும் நேற்று முன்தினம் இரவு தோழர் ஜெயசேகரவிடம் ஒத்துக்கொண்டது போல் இன்று காலை பொழுதில் என்ன நடக்கப் போகிறது என்பதை அறிந்து கபில வத்சலாவிடம் என்ன செய்வது என்று கலந்தாலோசித்திருந்தார். பிள்ளைகள் வீட்டில் இருக்கும்போது இப்படிச் செய்வது ஆபத்தானது என்றும், பிரேமலதா கண்டால் இன்னும் ஆபத்தாகிவிடும் என்றும் வத்சலாவுக்கு மனதில் பட்டது.

“மகளையும் மகனையும் பிரேமலதாவுடன் அம்மா வீட்டுக்கு அனுப்புவோம். ஒன்று இரண்டு மணிநேரம் அங்கிருந்து விட்டு திரும்பி வாருங்கள் என்று சொல்லுவோம்.” கபில இந்த யோசனைக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கவில்லை.

பகல் 11 மணியளவில் கபிலவின் அபார்ட்மெண்ட் கதவுக்கு அருகில் ஒரு ஓட்டை உடைசலான கபால் ஜீப் வந்து நின்றது. பிக்கு உட்பட நான்கைந்து உயரமான இளைஞர்களும், ஒல்லியான ஒருவரும் ஜீப்பில் இருந்து இறங்கினார்கள். சிலர் நேராக குசினுக்குள் சென்று, மீதம் இருந்த கருவாட்டுக்கறியுடன் காலை உணவுக்காக பிரேமலதா ஜங்ஷன் கடையில் இருந்து கொண்டு வந்த பாணை ஒரே மூச்சில் விழுங்கினார்கள். அவர்கள் சாப்பிடுவதைப் பார்த்தால் நீண்ட நேரமாக சாப்பாட்டைக் காணாதிருந்திருப்பதற்கு அடையாளம் போல என கபிலன் நினைத்தார். வாகனத்தில் இருந்து இறங்கிய குழுவில் சிலரின் முகமும் அவருக்குப் பரிச்சயமான முகங்களாக இருந்தது. துறைமுக அதிகாரசபை ஊழியர்களின் வேலைநிறுத்தம் மற்றும் தொழிற்சங்கப் போராட்டங்களை முன்னெடுத்துச் சென்ற ஹேரத்தும் அவர்களில் ஒருவர் என்று கபில அறிந்திருந்தார். குழுவுடன் இருந்த பெளத்த துறவி மழிக்கப்படாத தாடியுடனும் எடுப்பான தோற்றத்திலும் இருந்தார்.

குழுவில் இருந்த புதர்போல கழுத்து வரை முடியை வளர்த்துக் கொண்டவருக்கு ஒரு சிறப்பான வேடம் தேவை என தோழர் ஜெயசேகர கபிலவிடம் கூறியிருந்தார். வத்சலா வந்தவர்களுக்கு தேநீர் தயாரித்துவிட்டு முன்பக்க கதவின் தாழ்பாளை பூட்டினாள். அந்தக் குழுவினர்க்கு எங்கு மாறுவேடமிடுவது என்பது கபிலனின் அடுத்த பிரச்சனையாக இருந்தது. இரண்டு அறைகள் கொண்ட சிறிய வீடு, ஒரு அறையில் மகளும் மகனும் உறங்குவார்கள். கொஞ்சம் இடவசதியோடு கூடிய அறையானது கபிலவும் வத்சலாவும் உறங்கும் பிரதான படுக்கையறையாகும். மாறுவேடமிட விரும்பிய பிக்குவும் சிறிய ஒல்லியான உடலுடன் இருந்தவனும் கபிலவின் கட்டிலில் அமர்ந்தார்கள். குறிப்பிடத்தக்க அளவு தலைமயிருடன் கூடிய பிக்குவின் தலையை சிவப்பு நிற தொப்பியால் மூடி முகத்துக்கு இளம் பிரகாச ஒப்பனையை கொடுத்தார். ஒல்லியான உடல்வாகு கொண்டவன் கட்சித் தலைவரின் முகத்தை ஒத்த தாடியுடன் கூடிய முக ஒப்பனையை விரும்பியிருந்தான். அதனை செய்வதற்கு கபிலவுக்கு சற்று அதிக நேரம் எடுத்ததோடு, அவனும் கருப்புக் முக்குக்கண்ணாடி அணிந்து கண்ணாடியில் தன்னைப்பார்த்து சிரித்தபடியே “இப்போ அருமையாக இருக்கிறது” எனச் சொல்லிக் கொண்டான். எல்லாவற்றையும் முடிக்க சுமார் இரண்டு மணி நேரம் கழிந்த பின் கபால் ஜீப்பானது சத்தம் எழுப்பிய வண்ணம் வீட்டுக்கு வந்த பாதையில் திரும்பிச் செல்வதை கபிலா கிரில் வைத்த ஜன்னல் வழியே பார்த்தவாறு இருந்தார். பின் கேட்டை மூடிவிட்டு வீட்டுக்கு வரும்பொது மெயின் ரோட்டில் யாரும் இல்லை என்பதை கண்டு “ரோட்டில் யாரையும்

பார்க்கக்கூடியதாக இல்லை ...” என்று கபில ஆறுதலுடன் வத்சலாவிடம் கூறினார்.

“அப்பாடி போதும்!” வத்சலா பெருமூச்சு விட்டாள். ஆனாலும் அவளது பயம் நீங்கவில்லை என்பது அவளது முகத்தில் தெரிந்தது.

“நான் போய் பிள்ளைகளை கூட்டிக் கொண்டு வரட்டுமா?” கபில கேட்டார்.

“அங்கேயே இருக்கட்டும் விடுங்க... அந்திக்கு வரட்டும். அவங்களுக்கு அங்கு அதையுடன் குதியாலம் போட விருப்பம் தானே”

“அப்ப நாம ரெண்டு பேரும் அந்த மீட்டிங் பார்க்க போவோமா...” என்று கபில கேட்டார்.

“ம்ம், அது நல்லது, அப்ப நமக்கு நீங்க மூஞ்சிய சரிக்கட்டிய ஆட்களை பார்க்கலாம் தானே. அந்த.. ‘விஜேவீரவும்’ அவரைப் போலவே தான்.”

கபிலவின் தன் வாழ்வில் நுகேகொடையில் இப்படியொரு பேரணியைக் கண்ட முதல் அனுபவம் அதுதான். அறுபதுகளில் இருந்து நுகேகொடையில் வசித்து வரும் கபில சுப்பர் மார்க்கட் அருகில் அல்லது அதற்கு முன்னரான காலங்களில் பேருந்து நிலையத்திற்கு அருகாமையில் பல அரசியல் கூட்டங்களை பார்த்ததையும் ஆனால் அந்த கூட்டங்களுக்கு இவ்வளவு மக்கள் திரண்டதை தான் பார்த்ததில்லை என்றும் உறுதிப்படுத்திக் கொண்டார். புதிய ரோடு சந்திப்பில் இருந்து இடதுபுற சாலையில் போக்குவரத்து முற்றிலும் ஸ்தம்பித்திருந்தது. கபிலவால் சிவப்பு வர்ண கொடிகள் மற்றும் தொப்பிகளையும் கொண்ட தலைக் கொத்தணிகளை மட்டுமே பார்க்கக்கூடியதாக இருந்தது.

“அந்த உங்கள் வணக்கத்திற்குரிய தேரோ சிவப்பு தொப்பி அணிந்து, கன்னத்தில் சின்ன தாடியுடன்.. கொஞ்சங்கூட பிக்கு சாமியார் தோற்றமில்லை ...”

“அப்படியே தான்! அந்தா அவர் அந்த தலைவர் மாதிரி இல்ல, ...”

“யார் விஜேவீரவா?”

“எந்த விஜேவீர? இவர் டுப்ளிகேட்...”

கபிலவின் பதிலில் வத்சலா சிரித்தாள். வீடு திரும்பிய போது பிரேமலதா பிள்ளைகளுடன் வீட்டில் இருந்தாள். இரவு டிவி செய்திகளைப் பார்க்க விரும்பி இருந்தாலும், கபிலா அறைக்குள் நுழைந்து காலை நடந்த நிகழ்வு

குறித்து யாராவது அறிந்திருப்பார்களோ என்ற சிந்தனை வயப்பட்டிருந்தார். பிரதான வீதி பிரிந்து செல்லும் இடத்துக்கு எதிரே உள்ள வீட்டில் வசிக்கும் தர்மபிரிய, வீட்டின் வாயிலில் நின்றபடி ஒற்றன் வேடத்தில் தான் அதிக நாட்களை கழிக்கிறார். செய்தித்தாள்களை வாங்க சந்திக்குச் செல்லும் போது, தர்மபிரிய அவ்வப்போது கபிலவுடன் உரையாடல் மேற்கொள்வார். அவரது பேச்சு அரசியற்பாற் பட்டதாகவே இருக்கும். கடையடைப்பு, ரயில் பேருந்து வேலைநிறுத்தங்கள், அடையாளம் தெரியாத துப்பாக்கிதாரிகளின் கொலைகள் மற்றும் எந்த மாகாணத்தில் இராணுவத்தால் அல்லது விடுதலை இயக்க அமைப்பால் மேற்கொள்ளப்பட்ட கொலைகள் என்பனவே தலைப்புகளில் அடங்கும். கபில எப்பொழுதும் தனக்கு இதுபோன்ற விடயங்களைப் பற்றி எதுவும் தெரியாது என்பதைக் குறிப்பிட முயல்வார்.

தனது செயற்றிட்டத்துக்கு உதவும் இளம் திரைப்பட இயக்குனர் சுமேதா பியதிகம இரவு கபிலகுமாரவை தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டார்.

“அந்த குரூப் காலை வந்து போயிடுச்சு, இல்லையா? அநியாயம் எனக்கு அது தெரியாமல் போய்விட்டது... இல்லாட்டி அந்த முகங்களை பார்த்திருக்கவாது வந்திருக்கலாம். நுகேகொட வேலை நன்றாக இருந்ததாம் போய் வந்த ஒரு பொடியன் சொன்னான்.”

“ஆம், பியதி, வேலை நன்றாக இருந்தது. ஆனால் எனக்கு மிகவும் பயமாக இருக்கிறது. ஒரு சிறிய இன்போமேசனாவது போய் இருந்தால்... எந்த கடவுளிடம் சொல்லுவது?”

“அதுவும் அப்படித்தான். அக்கம் பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் எப்படியானவர்கள்?”

“எனக்கு அவர்களோடு கூடுதலான பழக்கம் இல்லை. ஆனால் எங்கள் வீட்டின் திருப்புமுனையில் ஒரு ஜாதியான வஸ்து ஒன்று இருக்கின்றது. பொலிட்டிக் கல் கொஸிப் தேடுவதே அவனது வேலையாக இருக்கின்றது...”

“பொறுத்திருந்து சந்திப்போம்.” தொலைபேசி இணைப்பைத் துண்டித்துக்கொண்டே பியதிகம சொன்னார்.

படுக்கையின் மறுபுறம் வத்சலா தூங்கு வதற்கும் தூங்காததற்கும் இடையில் இருக்கிறாள்.

இரவு பதினொரு மணி போல இருக்கும் என்று கபில நினைத்தார். வேகமாக வந்து ஒரு வாகனம் நிற்கும் சத்தம் கேட்டது. வத்சலா படுக்கையில் இருந்து எழுந்து, கபிலவின் அறையில் ஒரு லாவரைத் திறந்து பார்த்திருப்பதை கபில கண்டார்.

“ஏன் என்னா?” கபில நடுக்கத்துடன் கதைத்தார்.

“டிரக் போன்ற ஒரு வாகனம் நிற்குது...”

கபிலவும் படுக்கையில் இருந்து எழுந்து வத்சலாவின் தோளுக்கு மேலே பூ வேலி அருகே நின்றிருந்த வாகனத்தைப் பார்த்தார். “ம்ம்ம், இது ஒரு ட்ரக் தான்... இன்னைக்கு ராத்திரி ஏன் இங்கே நிற்குதெதுன்னு தெரியலை...” கபில தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டார். தொலைபேசி ஒலித்தது, வத்சலா வரவேற்பறைக்கு ஓட முயன்றாள், ஆனால் கபில அவளைத் தடுத்தார். “எடுக்காதே! அது சும்மா அடிக்கட்டும்...”

ஆனால், பத்து நிமிடம் கழித்து மீண்டும் போன் அடித்ததும் கபில அதனிடம் சென்றார். நிறுத்தப்பட்டிருந்த ட்ரக் வாகனம் சத்தமாக கீழே இறங்கிப் போவதை வத்சலா பார்த்தாள். “டிரக் போய்விட்டது...” என்று போனில் இருந்த கபிலவிடம் சொன்னாள். கபிலவின் முகத்தில பயம் கவிழ்த்திருப்பதைக் கண்டாள்.

“ஏன் எதுவும் பிரச்சனையா?”

“ஆம்! எங்கள் பெக்டறிய சேர்ந்த ஒரு எஞ்சினியர் ஒருவர் ஹொஸ்டலுக்கு வெளியே கூட்டிச் செல்லப்பட்டு சுட்டுக் கொல்லப்பட்டுள்ளார்...”

“இராணுவத்தினராலா?”

“இல்லை, நம்ப ஆட்கள் தான் என மனதில் படுகிறது. பெக்டறில் உள்ள இரு பொடியன்கள் பற்றி நேவிக்கு இன்போமேசன் கொடுத்திருந்தாராம்”. “அநியாயம்.. கலியாணம் கட்டி இன்னும் ஒரு வருசம் கூட ஆகல. அந்த மனிசன்ட தொழில்ல வேலை என்ற அப்படி இருக்கும் எங்க டெக்னிகல் இவலுவெசன் மீட்டிங்குக்கு வரும்போது, நல்ல ரெக்கமெண்டேசன் செய்வார்”.

“ஆனாலும் கபில இந்த நாட்களில் அவர் கவனமாக இருக்க வேண்டாமா. வாயை மூடி கவனமாக இருந்து...”

“உங்களுக்கும் எனக்கும் வேண்டுமெண்டா அப்படி சொல்லிக் கொள்ளலாம். ஆனால்

எங்களுக்குத் தெரியாது. அந்த மாதிரி கேஸு களிலே உள்ளே என்ன இருக்குது எண்டு. பொடியன்கள் ஒரு மனிதனை சும்மா தூக்கிக் கொண்டு போக மாட்டார்கள். கடுமையான குற்றச்சாட்டு இல்லாவிட்டால்...”

“இந்தா அவர்களை பற்றி எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது. என்னதான் சொல்ல. எனக்கெண்டால் பயமாக இருக்குது. இன்றைக்கு காலேலே வந்தவங்களை பற்றிதான். அந்த தர்மபிரிய எப்பொழுதும் கேட்டுக்கு பக்கத்தில நின்று கொண்டு ரோட்டைக் காவல் நாயைப் போல் பார்த்துக் கொண்டிருப்பான். அந்த மனுசனுக்கு வேறு வேலை இல்லை. வதந்திகளை பரப்புவது தவிர. தவறுதலாக அந்த பிசாசு அந்த ஜீப் எங்கள் பிளாட்டை நோக்கி வந்திருப்பதை கண்டிருந்தால். அதன் பிறகு, அவன் பார்த்துக் கொண்டிருப்பான், எத்தனை மணிக்கு வந்தார்கள், எப்போது புறப் பட்டுப் போனார்கள், வந்தவர்கள் யார், எப்படி யானவர்கள் அப்படி எல்லா மூலை முடுக்கு களையும்...”

“அதுவென்றா உண்மைதான். எனக்கும் அந்த பிசாசு நினைச்சா கொஞ்சம் பயமா இருக்கு...”

“நாம தூங்கப் போவோம், இப்போது நேரம் என்ன என்று பாருங்கள்... இரண்டு மணி தாண்டிவிட்டது...”

வத்சலா அனைத்து மின்விளக்குகளையும் அணைத்துவிட்டாலும் பிரதான நுழைவாயிலின் கீழ் உள்ள விளக்கை மட்டும் அணைப்பதில்லை விடியும் வரை விளக்கை ஒளிரச்செய்வது வத்சலாவின் வழக்கம். கட்டிலில் படுத்திருந்த கபிலவுக்கு கூரையில் மின்விசிறி மெல்ல ஆரம்பித்து சுழலத் தொடங்கி அதன் சிறகுகள் கண்ணுக்குத் தெரியாத வேகத்தில் சுழல்வது தெரிந்தது. ஒரு தொழிற்சாலை பொறியாளர் படுகொலை அவருக்கு அச்சமுட்டும் செய்தியாக இருந்தது. இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னர் தொழில்நுட்ப மதிப்பாய்வு குழுக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட இளம் பொறியியலாளர் சுனில் குணசேகரவின் முகத்தை பார்த்து அதன்பால் கபிலகுமார ஈர்க்கப்பட்டிருந்தார். சினிமா நட்சத்திரம் போல் இருந்த சுனிலுக்கு முப்பது வயது கூட ஆகியிருக்காது என்று நினைத்தார் கபில. ஒரு கம்பெனி பார்ட்டிக்கு அவருடன் வந்திருந்த தன் இளம் மனைவியின்

தோற்றமும் கபிலவுக்கு நினைவுக்கு வந்தது. கொலையான 'டி 56' கடத்தல்களும், தெரியாத துப்பாக்கிதாரிகளும், பேய் ஓவியங்களும், டயர் சேயாவின் எண்ணங்களும் கபில தன் தூக்கத்தைக் கெடுக்கின்றன என்று நினைத்தார்.

“ஏன் இன்னைக்கு தூங்க மாட்டீங்களா?”

“என் மனசுக்கு என்னவோ மாதிரி இருக்குது. அந்த புத்தளம் சம்பவம் பற்றி கேள்விப்பட்டதும்...”

“நாளைக்கு காலம் எழுந்து பேசிப்பாருங்கள். ஜி.எம் அவரோட சரி செயாமென்ட சரி என்ன நடந்தது என்று. சுனில் ஜா-எல தானே? உங்கட நியூ இயர் கெட்டுகெதிரில அவருடைய வைப் என்னிடம் நிறைய நேரம் கதைத்து கொண்டிருந்தா...”

“ஒரு இளம் பிள்ள. அதுவும் என்னைப் போல அனுலா கல்லூரியில படிச்சது...”

“வாழ்க்கை இப்போதுதான் தொடங்கியது. அநியாயம்...”

“இப்போ தூங்குங்க...” வத்சலா கபிலவின் தலையைத் வருடத் தொடங்கினாள். ஒரு வாகனம் திடீரென நிற்கும் சத்தத்தைக் கேட்டு படுக்கையை விட்டு எழுந்தாள். அறையில் லூவர் பட்டைகள் விரிந்தபோது அதைப் பார்த்ததும் அவள் உடல் சில்லிட்டது. சில மணி நேரங்களுக்கு முன்பு, சுவர் ஓரத்தில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த ‘ட்ரெக்’கை ஒத்த ஒரு ட்ரெக் நிற்பதை அவள் கண்டாள்.. கபில அப்படியே தூங்கிவிட்டார். சரளைக் கற்கள் பரப்பப்பட்ட பாதையில் இருளில் சீருடை அணிந்த மனிதர்கள் நடந்து செல்லும் சத்தம் அவளுக்கு இப்போது கேட்கிறது. அவள் கபிலவிடம் பேசுகிறாள்.

“ஏய் எழுந்திரு, எழுந்திரு...” கபில மறுபக்கம் திரும்பி போர்வையை போர்த்திக்கொண்டார். வத்சலா பிரதான கதவின் கீழ் மின்விளக்கின் வெளிச்சத்தில் சீருடை அணிந்த பல வீரர்களின் முகங்களைப் பார்த்தாள்.

அழைப்பு மணி அடித்தவுடன், கபில தூங்கு வதைக் கண்டு எழுந்தாள். அவள் கதவைத் திறந்தாள்

“திரு. கபிலகுமார ஜயலத்...”

“ஆம்! இது அவர் வீடு தான்...”

“அவர் சிமென்ட் கார்ப்பரேசனில் வேலை செய்கிறார்?”

“ஆமாம் ஆமாம்...!” வத்சலா வீரர்கள் மற்றும் அதிகாரிகளின் கைகளில் தானியங்கி

ஆயுதங்களைக் காண்கிறாள். அவள் படபடப்புடன் பதில் சொல்கிறாள்.

“என்ன பிரச்சனை சேர்...” அங்கு வந்த கபில கேட்டார்.

“இல்லை... பிரச்சனை இல்லை. திரு. கபிலகுமார ஜயலத் சீமெந்து கூட்டுத்தாபனத்தில் நீங்கள் வேலை செய்கிறீர் இல்லையா?”

“ஆமாம்! நான் சிமென்ட் கோப்பரேசனில் வேலை செய்கிறேன் ...”

“ஆஹா! சிமென்ட் கோர்ப்பரேசனில் இருக்கிற வேலையைத் தவிர வேறு வேலை இல்லையா?”

“அதாவது...”

“அதாவது சிமென்ட் உற்பத்தியை நிர்வகிப்பதைத் தவிர மற்ற ஏதும் பொழுது போக்குகளைச் போன்ற விசயங்கள் செய்வது உண்டா ...”

“ஆ! நான் நாடக தியேட்டரில் ஒப்பனை செய்கிறேன் ...”

“அப்படியானால், மிஸ்டர் கபிலகுமாரா, சிமென்ட் கோர்ப்பரேசனின் மேனேஜர் கபில குமாரவிடம் அல்ல, அந்த பொழுதுபோக்கிற்காக மேக்கப் போடும் கபிலகுமாரவிடம் பேச விரும்புகிறோம்...”

சந்தேகமில்லாமல் வத்சலாவிற்கு எல்லாம் தெளிவாகிறது. நடப்பதை உணர்ந்தாள்.

“திரு. கபிலகுமாரவும் இன்று மாலை தொழிற் சாலையில் ஒரு பொறியாளர் கொல்லப்பட்டார் என கேள்விப்பட்டிருக்கலாம்...”

“ஆமாம் எனக்கு இரண்டு மணி நேரத்துக்கு முன்னாடி ஒரு போன் வந்தது...”

“யார் கொன்றது...?”

“நான் நினைக்கிறேன் அந்த பகுதியில் உள்ள தோழர்கள் ...”

“தோழர்கள் ஒரு சாதாரண குடிமகனைக் கொல்ல சட்டத்தில் அனுமதி இல்லை, இல்லையா?”

“இல்லை.. யாரையும் கொல்ல முடியாது.”

“ஆனால் சட்ட அதிகாரத்தில் உள்ள ஒருவர் ஒரு காரணத்திற்காக மற்றொரு நபரைக் கொல்லும் தருணங்கள் உள்ளன என்பதை திரு. கபிலகுமார ஜயலத் அறிவார்...”

“ஆமாம், குற்றச்சாட்டு இருந்தால்... சட்டப்படி...”

கபிலவின் பதில், அந்த அதிகாரியின் பொறுமையை மீறச்செய்து சிவப்புக் கோட்டுக்

கட்டத்தில் நிறுத்தி விட்டது. அடுத்து வத்சலாவிடம் பேசினார்.

“திருமதி கபில் குமாரா... நாங்கள் உங்கள் கணவருடன் பேசப்போகின்றோம். அவருடைய சிமெண்ட் கோப்பரேசன் வேலையைப் பற்றி அல்ல. ஆனால், அவர் பொழுதுபோக்காகச் செய்யும் மேக்கப் வேலையைப் பற்றி. இன்று, நேற்று, அவர் சமீபத்தில் ஒப்பனை செய்த நாடகம் எது? அதில் நடிக்கும் நடிகர்கள் யார்? எப்படி? என் சில அடிப்படை கேள்விகள் கேட்க வேண்டும். நாம் இப்போது மிஸ்டர் கபிலவை அழைத்துச் செல்ல வேண்டும்... போகலாம் மிஸ்டர் கபில் ...”

கபில திகைப்புடன் வீட்டை விட்டு வெளியே வந்தார். வத்சலாவின் கண்கள் கண்ணீரால் நிரம்பி தரையை முத்தமிட்டன. கபிலகுமார வத்சலாவின் கைகளை இறுகப் பற்றிக் கொண்டான். அவள் கண்ணீரின் வெப்பத்தை அவரின் கை உணர்ந்தது.

“மகளிடமும் மகளிடமும் சொல்லுங்கள், நான் விரைவில் வந்துவிடுவேன் என்று...”

சல்லிக்கற்கள் பரப்பியிருந்த சாலையில் ராணுவ அதிகாரிகளின் காலணிகள் மோதும் சத்தம் மங்கத் தொடங்கியது. வத்சலாவுக்கு விளக்கு ஏற்றிய டரக் லாரி வேகமாக முன்னோக்கி செல்லும் ஒலி கேட்டது.

புத்தளம் தொழிற்சாலையில் கொல்லப்பட்ட பொறியியலாளரின் இளம் மனைவி தன்னுடன் தனிப்பட்ட உரையாடலின் போது கூறியது வத்சலாவிற்கு நினைவுக்கு வந்தது.

“அடுத்த டிசம்பரில் எனக்கு குழந்தை பிறக்க தேதி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது...”

“அப்புறம் இன்னும் எத்தனை மாசம்? எப்பொழுது கவனமாக இருக்க வேண்டும்...”

வத்சலா பிரதான நுழைவாயிலைச் சுற்றியுள்ள விளக்கை அணைத்தாள். நிலா அறைக்குள் பிரகாசித்தது, தூங்கிக் கொண்டிருந்த மகளும் மகனும் ஒருவரை யொருவர் கட்டிப் பிடித்திருப்பதை பார்த்தாள். இன்னும் இரண்டு மணி நேரத்தில் எழுந்து அப்பாவைத் தேடுவார்கள். வத்சலா குழந்தைகளின் படுக்கையில் அமர்ந்து இருவரையும் அணைத்துக் கொண்டாள்.

அனைத்தும் கொடுக்கும் கல்வி

கவுன்ஸ்ர் நலா தம்முன் தாசன்

அறிவை வளர்க்கும் கல்வி - நல்ல

ஆற்றல் வளர்க்கும் கல்வி

நெறியில் உறுதியோடு

நிலைக்க வைக்கும் கல்வி!

சுகத்தைக் கொடுக்கும் கல்வி - வாழ்வில்

சுவையைக் கொடுக்கும் கல்வி

புகழில் உயர்ந்து வாழும்

புலமை கொடுக்கும் கல்வி!

நீதி வழங்கும் கல்வி - உயர்

நேர்மை வழங்கும் கல்வி

மேதினியைப் புதிதாய்

விளங்க வைக்கும் கல்வி!

இன்பம் அளிக்கும் கல்வி - மன

இருளை அழிக்கும் கல்வி

அன்பு, பண்பு, பாசம்

அனைத்தும் கொடுக்கும் கல்வி

மாந்தருக்குள் உயர்ந்த - நல்ல

மாணிக்கமாய் வாழ

பாந்தமோடு நாமும் நித்தம்

பயில வேண்டும் கல்வி.

இனப் பிரச்சனையும் பொருளாதார நெருக்கடியும்

இலங்கைக்கு 1948ஆம் ஆண்டிற் சுதந்திரம் கிடைத்த கையோடு கிழக்கு மாகாணக் குடியேற்றங்கள் மலையகத் தமிழரின் குடியரிமை பறிப்பு போன்ற அத்துமீறல்கள் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டன. 1956ஆம் ஆண்டில் சிங்களம் மட்டுமே இலங்கையின் அரசு கரும மொழி என்ற சட்டத்துடன் இனப் பிரச்சனை மிகவும் சிக்கலானதாக மாற்றப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து இன்றுவரை சிறுபான்மை மக்களுக்கு சோதனைமேல் சோதனைகள் உருவாகிக்கொண்டே இருக்கின்றன. நீண்ட காலமாக இலங்கையை மாறி மாறி ஆண்டு வந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் சுதந்திரக் கட்சியும் அக்கறை எடுத்திருந்தால் இப் பிரச்சனையை ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே பேசித் தீர்த்திருக்க முடியும். அவ்வாறு செய்யாமல் அரசியல் கட்சிகள் இனப் பிரச்சனையை இனவாதக் கண்ணோட்டத்துடன் அணுகியபடியால் நாட்டுக்குப் பெருங்கேடு விளைந்தது. 1958இல் தொடங்கி 2009ஆம் ஆண்டு வரையான அரை நூற்றாண்டு காலமாக நடைபெற்ற கலவரங்கள் புரட்சிகள் யுத்தங்கள் இயற்கை அனர்த்தங்கள் காரணமாக நாடு இருளில் மூழ்கியது. இனப் பிரச்சனையின் நேரடி விளைவாக ஏற்பட்ட யுத்தத்தில் அகப்பட்டுப் பல ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் அநியாயமாக இறந்து போனார்கள். பலர் அங்கவீனர்கள் ஆனார்கள். யுத்தம் லஞ்சம் கமிசன் ஊழல் பொதுச்சொத்துகளை அபகரித்தல் போன்றவற்றால் நாட்டிற் பாரிய பொருளாதார நெருக்கடி தோன்றி 2022ஆம் ஆண்டில் அது உச்சக் கட்டத்தை அடைந்தது. பொருளாதார நெருக்கடியால் பணவீக்கம் அளவு கணக்கின்றி அதிகரித்துவிட்டது. விலைவாசிகள் இமயம் போல் வளர்ந்துவிட்டன. வேலையற்ற மக்களும் உழைப்பாளிகளை இழந்த குடும்பங்களும் யுத்தம் காரணமாகக் கை கால்களை இழந்தவர்களும் மட்டுமல்ல அரசாங்க ஊழியர்களும் பென்சன்காரர்களுங்கூட

துன்பக்கடலில் விழுந்து அந்தரிக்கின்றனர். வடக்கு கிழக்கில் யுத்தம் நிலவிய காலங்களில் அங்கு வாழ்ந்த தமிழ் முஸ்லிம் மக்கள் என்னென்ன துன்பங்களை அனுபவித்தார்களோ அதே துன்பங்களை இன்று நாட்டு மக்கள் அனைவரும் அனுபவிக்கும் காலம் ஆரம்பமாகி விட்டது. இன்றைய துன்பகரமான நிலைமைகளை 2009க்கு முற்பட்ட காலத்தில் இருந்த நிலைமைகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து உண்மையான வரலாற்றை ஆவணப்படுத்துவது காலோசிதமான செயற்பாடாக அமையும்.

யுத்தத்தினபோது வடக்கு கிழக்கில் பொருளாதாரத் தடை அமுல் செய்யப்பட்டது. செயற்கைப் பசளைக்கு தடை விதிக்கப்பட்டது. இதனால் விவசாயம் படுமோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுத் தமிழ் மக்கள் பட்டினி கிடக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. சன்லைற் லக்ஸ் போன்ற எல்லாச் சவர்க்கார வகைகளும் வட கிழக்கிற்கு கொண்டு போவது தடை செய்யப்பட்டது. எரிபொருள் வடகிழக்கிற்கு அனுப்பப் படாமையால் சகல விதமான வாகனங்களும் கராச்சுகளிற் சுமமாகிடிந்தன. வாகனப் பாவனை இல்லாமையால் மக்கள் கால் நடையாகவே பிரயாணங்களை மேற்கொண்டார்கள்.

புதிய ஆசிரியர்களை நியமிக்காமையாலும் பாடசாலைகள் குண்டு வீச்சினால் தகர்ந்து போனதாலும் கல்விச் செயற்பாடு பாரதூரமாகப் பாதிக்கப்பட்டது. தமிழ் பேசும் ஆசிரியர்கள் மற்றும் அரசு ஊழியர்களின் எண்ணிக்கையிற் பாரிய வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது.

தமிழ் இளைஞர்கள் மேற்படிப்பு படிப்பதற் காகவும் வேலை தேடுவதற் காகவும் வெளிநாடு களுக்குச் செல்லமுடியாம

**கலைமாமன்
கா. தவபாலன்**

லிருந்தது. ஆனையிறவுப் பாதை தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. இதனால் யாழ்மக்கள் சட்டவிரோதமாகக் கிளாலிக் கடல்மூலம் பயணம் செய்யத் தலைப்பட்டனர். கொழும்புக்குச் சென்றவர்களைச் சும்மா விட்டார்களா? இல்லை. பொலிஸ் பதிவு உள்ளதா என்று அறிவதற்காக கொழும்பு லொட்ச்சுகள் இரவிரவாகச் சோதனைசெய்யப்பட்டன.

தேர்தல் நடத்த முடியாத சூழல் நிலவிய காரணத்தால் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகள் பாதிக்கப்பட்டன. மின்சார சப்ளை இல்லாமையால் வடக்கும் கிழக்கும் இருளில் மூழ்கியது. நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்களைப் பாவிக்க முடியாமையால் மரக்கறிகளை விளைவிக்க முடியாம்போனது. மக்கள் கப்பி கயிறு வாளி ஆகியவற்றின் உதவியால் கிணற்றில் நீரை அள்ளி அத்தியாவசியமான தேவைகளை ஓரளவு நிறைவேற்றிக்கொண்டார்கள். எரிவாயுத் தடை இருந்தபடியால் மக்கள் பழைய காலம் போல விறகடுப்பிலேயே சமைக்கத் தொடங்கினார்கள். திருடர்களின் தொல்லைதீராத தொல்லையாக இருந்தது. திருடர் பயம் மற்றும் மின்சாரம் இல்லாமை காரணமாக மக்கள் மாலைநேரம் கஞ்சியைக் குடித்துவிட்டு 6 மணிக்கே கதவுகளை லொக் பண்ணிவிட்டு நித்திரையாகிவிடுவார்கள். இரவில் யார் வந்து தட்டினாலும் திருடர் எனச் சந்தேகித்து கதவைத் திறக்கவே மாட்டார்கள். ராணுவம் வந்து தட்டி கதவு திறக்கப்படாமையால் சந்தேகம் கொண்டு பலாத்காரமாகக் கதவுகளை உடைத்த சம்பவங்களும் நடைபெற்றதுண்டு.

1995இல் யாழ்ப்பாண இடப் பெயர்விற்போது நடக்க முடியாமல் படுத்த படுக்கையாக கிடந்த வயோதிப நோயாளிகள் பலர் உறவினர்களால் கைவிட்டுச் செல்லப்பட்டுப் பரிதாபமாக இறந்துபோயினர். மக்கள் தமது வீடுவாசல் பொருள் பண்டம் அனைத்தையும் கைவிட்டு குழந்தை குட்டிகளுடன் கால்நடையாகக் கைதடி வரை சென்று அங்கிருந்து வன்னிக்கும் ஒரு சிலர் கொழும்புக்கும் மலையகத்துக்கும் இடம் பெயர்ந்து சென்றனர். மூன்றரை லட்சம் யுத்த அகதிகள் செட்டிகுளம் முகாமில் பட்ட துன்பங்கள் சொல்லுந் தரமன்று.

இந்த மாதிரியாக 2009க்கு முன் வடக்கு கிழக்கு மக்கள் அனுபவித்த அதே துன்பங்களை

இன்று மூவின மக்களும் வேறு வடிவத்தில் அனுபவிக்கிறார்கள். அன்று தமிழ் மக்கள் சகல துன்பங்களையும் தாங்கிக்கொண்டு குரலற்ற மக்களாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். ஆனால் இன்று சிங்கள மக்கள் எரிபொருள் தட்டுப்பாடு மின்சார வெட்டு எரிவாயுத்தட்டுப்பாடு வேலையில்லாப் பிரச்சனை விலைவாசி ஏற்றம் அரசு கஜானா காலியானமை போன்ற நிலைமைகளுக்கெதிராக கோபாவேசமடைந்து கிளர்ந்தெழுந்து பாதை களில் இறங்கிப் போராடுவதைக் காண முடிகிறது. இந் நிகழ்வானது பிரெஞ்சுப் புரட்சியை ஞாபகப்படுத்துவதாக அமைந்தது என்பதற்கு மாற்றுக் கருத்தேதும் கிடையாது. நிலைமைகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத ஜனாதிபதி தனது பதவியை ராஜினாமா செய்துவிட்டு வெளிநாட்டுக்குச் சென்று விட்டார். அரசியலமைப்புச் சட்ட ஏற்பாடு களுக்கு அமைவாக பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இணைந்து புதிய ஜனாதிபதியைத் தெரிவு செய்தார்கள். புதிய ஜனாதிபதியானவர் எரிபொருள் எரிவாயு செயற்கைப் பசளை போன்றவற்றை வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யமுயன்றபோதிலும் அந்நியச் செலாவணி கையிருப்பில் இல்லாமையால் சிரமங்களை எதிர்நோக்கியுள்ளார். பொருட்களின் விலைகளைக் கூட்டி மக்கள் மீது மறை முகவரியை அறவிடுவதும் பாதகமான விளைவுகளையே ஏற்படுத்தும்.

உள்நாட்டு உற்பத்திகளை அதிகரித்து ஏற்றுமதிகளையும் அதிகரிக்கவேண்டும் அரிசி மரக்கறி உழுந்து பயறு எள் குரக்கன் உருளைக் கிழங்கு மரவள்ளி கச்சான் கடலை தேங்காய் தேங்காய் எண்ணெய் நல்லெண்ணெய் கெளப்பி மிளகாய் வெங்காயம் போன்ற உணவுப் பொருட்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய மக்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கவேண்டும். சிறு கைத் தொழில்களை ஆரம்பிக்க உடனும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இனப் பிரச்சனையைச் சுமுகமாகத் தீர்த்து சிறுபான்மை மக்களையும் நாட்டின் அபிவிருத்தியிற் பங்களிகளாக மாற்றவேண்டும். நல்லது நடக்கவேண்டுமென்று மக்கள் மிகுந்த ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கின்றார்கள்.

சினுகதை

காவோலை...

அண்டைய காலமைப் பொழுதும் அந்தத் தனியார் ஆசுப்பத்திரிக்கு ஒரு ஆசுப்பத்திரிக்கே உரிய மணத்தோடையும் பரபரப்போடையும் விடிஞ்சது எண்டுதான் சொல்லவேணும். வருத்தக்காறரும் வருத்தக் காறரோட வாறவையும் வருத்தக்காறரைப் பாக்கிறதூக்கு வாறவை எண்டும் சனம் வரத்தொடங்கிச்சது. அப்பிடி வந்தவையின்றை முகத்தைப் பாத்தால் சிலருக்கு சில எதிர்பார்ப்புகள் இருந்தாலும் கனபேருக்கு அப்பிடி ஒரு எதிர்பார்ப்பும் இருக்கிற மாதிரித் தெரியேல்லை. முதல்நாள் ராத்திரி நித்திரைக் களைப்பு இன்னும் போகாத முகம் கழுவாத காவலாளி ஒருத்தன் வாசலில நிண்டுகொண்டு அங்கினேக்கை வாற போற வாகனங்களை ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டு நிண்டான். வரவேற்பு பகுதியில் இருந்த அளவுக்கு மிஞ்சி முகப்பூச்சு பூசியிருந்த பொம்பிளைப் பிள்ளை ஒண்டு தான் வாங்கிற சம்பளத்திற்கு வஞ்சகம் வைக்காமல் தன்னட்டை வந்து கதைக்கிறவைக்கு சிரிச்சுக் கதைச்சப்படி விபரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு இருந்தாள்.

எங்கட நாட்டில அள்ளுகொள்ளை லாபத்தோட நடக்கிற வியாபரங்களிலை உந்தத் தனியார் ஆசுப்பத்திரியளும் ஒண்டு எண்டு சனங்களிட்டைப் பரவலாக ஒரு அபிப்பிராயம் இருக்குது. உங்கினேக்கை இருக்கிற மற்ற தனியார் ஆசுப்பத்திரியள் போல உந்தத் தனியார் ஆசுப்பத்திரிக்கும் ஒரு பிரபல வைத்தியர்தான் முதலாளியா இருக்கிறார். உப்பிடி வைத்தியரே முதலாளியா இருக்கிறதாலையோ என்னவோ தெரியாது எந்த வருத்தத்தோட

ஆர் போனாலும் வைத்திய பரிசோதனையள் தேவையோ இல்லையோ அதுகளைக் கட்டாயம் எண்டு ஆக்கி வைச்சிருக்கினம். அதுமட்டுமே வீட்டில தங்கி நிண்டு மருந்து போடக் கூடிய வருத்தக்காறரையும் கூட தங்கட ஆசுப்பத்தியில உள்ள அறையளில நிண்டு வைத்தியம் செத்தால் வருத்தம் டக்கெண்டு சுகமாகும் எண்டு நிக்கச் சொல்லி ஊக்கமளிப்பினம்.

தங்கி நிண்டு வைத்தியம் பார்த்தும் சுகம் வராம தங்கட கடைசிக் கந்தாயத்தில இருக்கிற வருத்தக்காறர்களையும் கிட்டத்தட்ட தங்கட கடைசிக் கணங்களை எண்ணி முடிச்சவையையும் கூட நிம்மதியாச் சீவன் போகட்டும் எண்டு விட்டுவைக்காம அதி தீவிர சிகிச்சைப் பகுதியில கண்ட கிண்ட மிசின்களோட கொழுவி அதுகளுக்கு நடுவில கொஞ்ச நாளைக்கு படுக்கவைத்துக் காச பாக்கினம் எண்டு உந்த ஆசுப்பத்திரி பற்றி சனங்கள் உங்கினேக்க அரசல் புரசலாக் கதைக்குதுகள் .

ரெண்டு மூண்டு நாளையளுக்கு முந்தி என்றை சிநேகிதன் ஒருத்தன் மோட்டர் சயிக்கிள்ளை போகேக்கை வெள்ளவத்தையில நடைபாதையில சிவப்பு விளக்கு எரியிறதையும் பொருட்படுத்தாம டெலிபோன் கதைச்சுக்கொண்டு ரோட்டைக் குறுக்கால கடந்து வந்த ஒருத்தரோடே அடிபட்டு காயங்களோட அந்த ஆசுப்பத்திரியிலை படுத்திருக்கிறான். அவனைப் பாக்கவெண்டு நான் அண்டைக்கு காலமை போகேக்கை அந்த ஆசுப்

காரைக்கள்

கந்தையா பத்மாநந்தன்

கைத்தாடி

வந்தோம் வந்தோம் வந்தனம் பாடி
வரவேற்று நின்றோம் சந்தையாய்க் கூடி
வந்ததும் போனாரவர் கந்தனை வேண்டி
வரிசையில் வேகிறோம் கந்தரைத் தேடி

எடுபிடி ஆட்களின் கெடுபிடி ஆனோம்
எடுத்தவர் ஓடவே தடுத்துநாம் வாடினோம்
படுகுடி காரர்க்கு பருகவேதான் ஊட்டினோம்
பார்த்துச் செய்கிறேன் என்றவரைக் காணோம்

நடுகிராப் பொழுதில் நட்சத்திரக் ஹோட்டல்
நடத்தும் நாடகம் அச்சத்தை ஊட்டல்
குடுவுடனே போதை ஆடலும் பாடலும்
குமருடன் சமரென தேடலும் கூடலும்

உள்ளூராட்சி உள்ளகத் தேர்வுத் தேர்தல்
உத்தியோக பூர்வ அறிவிப்பால் நாடல்
கள்ளரும் கயவரும் காக்கும் காப்பாளர்
கலாசார சீரழிவு பூக்கும் கோப்பாளர்

வெல்வார் வெல்வார் வெற்றியைச் சுற்றி
வெற்றுப் பேச்சுகள் தண்ணியில் ஊற்றி
கொல்வார் கொள்கையைக் கொல்வார் பலரால்
கொடுஞ்செயல் ஒழியவந்து வல்லமை தாராய்!

செ.ஞானராசா, திருகோணமலை

நாள்வந்து
புள்ளும்
கிண்பும்
வாழ்க்கை

பகல் உணவை முடித்து விட்டு
வெளியேறியதன் பின்னால்
அவள் என்னிடம் வந்தாள்
கொஞ்சம் படித்தேன்

ஆனால் அவள் எங்கே என
திரும்பிப் பார்க்க
மனதில் ஓர் எண்ணம்
உருவானது.

நான் பார்த்தேன்
பாதி உண்ட சன்விச்
ஒரு துண்டு,
பாண் ஒரு துண்டு
சலாது ஒரு துண்டும்
லிங்குஸின் ஒரு பகுதியும்
அனைத்தும் அவளது உணவை
வடிவமைக்கின்றன.

ஏ.கே. ராமானுஜன்

(ஆங்கில மொழியில் எழுதும்
இந்திய செவ்வியல் கவிஞர்)

சிங்களத்தில்: பராக்கிரம கொடிதுவக்கு
தமிழில்: கலாபூஷணம் மாவனல்லை
எம்.எம். மன்ஸூர்

“அப்பம்மா! கெதியா வாங்கோ!”

“அப்பம்மா, கெதியா வாங்கோ! நீங்கள் அப்புச்சாமிட்ட போன
நாளிலிருந்து அப்பப்பாவின் குழப்படி தாங்கேலாமலிருக்கு. அப்பா,
அம்மா வேலைக்குப் போன கையோடை குடிக்கத் தொடங்கிவிடுகிறார்.
முகம் கூடக் கழுவாமல் குடிக்கிறார். போதாக்குறைக்குத் தொடர்ந்து
சிகரட் பத்துகிறார். ஒரு சிகரெட்டை எறியும்போது அதில் இன்னொரு
சிகரெட்டைப் பத்துகிறார். சாப்பிட வரச் சொன்னால் ‘அவ இல்லாமல்
எனக்கு என்ன சாப்பாடு?’ என்று மறுக்கிறார். நித்திரையில் உங்கடை
பெயரைச் சொல்லி புலம்புகிறார் அழுகிறார்! அப்பா அம்மா
சொல்லைக் கேட்கிறார் இல்லை. அதிகம் பேசினால் வீட்டைவிட்டுப்
போய்விடுவேன் என்று மிரட்டுகிறார்!.

உங்களுக்கு என்ன வேலை இருந்தாலும், அப்படியே போட்டுவிட்டு
உடனே கெதியா வாங்கோ! பிளீஸ்!

—இணுவை கிரக

குறுங்கதை

பத்திரியின்ரை வாசலில கார் ஒண்டு வந்து நிண்டது. அந்தக் காரில இருந்து கசக்கிப் போட்ட கச்சான் பை மாதிரி இருந்த வயசான வருத்தகாறர் ஒருத்தரை இறக்கி சக்கர நாற்காலியில வைச்ச உருட்டிக் கொண்டு போனான் இளந்தாரி பெடியன் ஒருத்தன்.

அந்தச்சக்கர நாற்காலிக்குப் பக்கத்தில் அவற்றை மனிசியா இருக்க வேணும் தோச்சு காயப் போட்ட பழந்துணி மாதிரி ஒரு வயது போன பொம்பிளை அந்தச் சக்கர நாற்காலியை ஒரு கையால பிடிச்சபடி மெல்லமா நடந்து வந்தா. அவவையும் பார்த்தால் சீக்காளி மாதிரித் தெரியுது. மற்றக் கையில மருந்துகள் நிரம்பிக் கிடந்த பை ஒண்டோட சுருங்கின மூஞ்சையும் இடுங்கிக் கலங்கின கண்களுமா கலைஞ்ச ஒழுங்கா இழுக்காத தலையுமாக அரைகுறையாகச் சுத்திக் கட்டின சீலையோடை ஒழுங்காகப் பின் குத்தாத ரவிக்கையும் போட்டபடி என்ன செய்யறது எண்டே தெரியாம திகைச்சபடி சரியான பதற்றமா இருந்தா. உலகத்தில் இருக்கிற அத்தினை கஷ்டங்களும் துன்பங்களும் அவையின்ரை மூஞ்சையில் இருந்ததைப் பார்க்க என்றை மனசுக்கு சரியான கஷ்டமா இருந்தது. அவையின்ரை பரிதாப நிலையைப் பாக்க என்னை அறியாமலே அவையில் ஒரு இரக்கம் தன்ரை பாட்டில வந்திச்சு.

வரவேற்புப் பகுதியில போய் ஆசுப்பத்திரி யளுக்கு உரிய சம்பிரதாயங்களை எல்லாம் முடிச்ச அந்தப் பெடியன் சக்கரநாற்காலியை வெளி நோயாளர் பிரிவிற்கு கொண்டு போகேக்கை அங்க வைத்தியர் இருக்கேல்லை. அங்கிருந்த தாதி டொக்டர் ஐயா இப்ப கொஞ்சத்தில் வந்துடுவார் எண்டபடியே நோயாளியின்ரை விபரங்களைப் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கேக்கை ஓய்வு அறையில் இருந்து கோழித்தாக்கம் போட்ட களைப்போட கொட்டாவி விட்டபடி வந்த வைத்தியர் எதிர்பார்த்த மாதிரியே அந்த முதியவரை அவசர சிகிச்சைப் பிரிவில கொண்டேச் சேர்க்கச் சொல்லித் துண்டு ஒண்டை எழுதிக் குடுத்தார். பொதுவாகவே சக்கர நாற்காலியில வைச்ச தள்ளிக் கொண்டு வாற வருத்தக்காரரை அவசர சிகிச்சைப் பிரிவில சேர்த்த பிறகுதான் வைத்தியம் செய்யிறதை ஒரு வழக்கமாக

அந்த ஆசுப்பத்திரியில வைச்சிருக்கினம். உதை அந்த ஆசுப்பத்திரியில காசு பாக்கிற இன்னுமொரு முறையா அவை செய்யினம் எண்டு விஷயம் தெரிஞ்ச ஆக்கள் பறையினம்.

அந்த வயதுபோனவரை அவசர சிகிச்சைப் பிரிவில விட்டுப்போட்டு வந்து அந்தப் பிரிவுக்கு வெளியில போட்டு இருந்த நீளவாங்கில பெருமூச்சொண்டை விட்டபடி மெல்ல இருந்த அவற்றை மனிசி தன்ரை கைத்தொலைபேசியில இருக்கிற சில தொலைபேசி இலக்கங்களை அழுதுகொண்டு வாசிக்க வாசிக்க அவையோட வந்த பெடியன் அந்த இலக்கங்களை ஒரு துண்டுக் கடதாசியில எழுதிக் கொண்டு இருந்தான். அந்தக் காட்சி என்றை கண்ணில படவும் மனம் கேளாத நான் அந்த பெடிய னிட்டைப் போய் “ஏதாவது உதவி தேவையோ தம்பி” எண்டு கேட்டுப் போட்டு “இவை ஆர் உம்முடைய தாய்தேப்பனோ” எண்டன்.

என்றை கேள்வியைக் கேட்டதும் கொஞ்ச யோசிச்ச அந்தப் பெடியன் ஒரு துயரம் நிறைஞ்ச புன்சிரிப்போட, உண்மையில் அது புன்சிரிப்பல்ல புண்சிரிப்பு எண்டுதான் சொல்ல வேணும், “இல்லை அண்ணை ஒரு உதவியும் தேவையில்லை. நான் சமாளிப்பன். உண்ணான உங்கட கரிசனைக்கு மெத்தப் பெரிய உபகாரம்”

“அண்ணை உண்மையைச் சொல்ல வேணும் எண்டால் இவை என்றை தாய்தேப்பன் இல்லை. எங்கட பக்கத்து வீட்டில இருக்கினம். ரெண்டுபேரும் பென்சன்காரர் பழைய வாத்தி மார்”

“நாலு பிள்ளையள் எல்லாரும் வெளி நாட்டில இருக்கினம். எப்பயும் இருந்து போட்டுத் தான் முறை வைச்ச வருவினம் போவினம். வந்தாலும் டக்கெண்டு வெளிக்கிட்டு விடுவினம். கேட்டா வேலை லீவு இல்லை. பிள்ளை குட்டியளின்ரை பள்ளிக்கூடம் படிப்பு எண்டு சாட்டுகள் சொல்லுவினம்.”

“இதுகள் ரெண்டும் அவை பயணம் போக வெளிக் கிட ஏம்பலிச்சுக்கொண்டு நிக் குங்கள்”

“இண்டைக்கு அண்ணை நான் வேலைக்கு வெளிக் கேடக் கை இந்த ரெண்டு பேரும் பட்ட வேதனையையும் வலியையும் அழுகையையும் தாங்கேலாமல் வேலைக்கு லீவு சொல்லிப்போட்டு

அவையை ஆசுப்பத்திரிக்கு கூட்டிக் கொண்டு வந்தனான்” எண்டான் பெடியன்.

“அப்பிடி எண்டால் தம்பி இவையைப் பாக்கிறதற்கு பராமரிக் கிறதற்கு எண்டு ஒருத்தரும் வீட்டில இல்லையோ” எண்டு நான் கேட்டதுக்கு “ இல்லை அண்ணை வேலைக்கு எண்டு ஒரு பொம்பிளை மனிசியை வைச்சிருக்கினம். அது ஒரு நாளும் ஒழுங்கா வேலைக்கு வராது. வந்தாலும் வேலை ஒண்டும் ஒழுங்காச் செய்யாது”.

“காசு வாங்கிறதிலை, அடுக்களையுக்கை இருக்கிற சாமான் சக்கட்டை தன்ரை வீட்டை கொண்டுபோறதிலை காட்டுற அக்கறையை அந்த மனிசி ஒருநாளும் தன்ரை வேலையிலை காட்டுறேல்லை”.

“உவை கிழவன் கிழவி அந்த மனிசியை தங்கட பிள்ளை மாதிரிப் பாத்தாலும் அந்த மனிசி ரெண்டு மூண்டு வீட்டிலை வேலை செய்யிற அவசரத்தில எல்லாம் அரையும் குறையுமாத்தான் செய்யும். பேந்தேன்ன உதுகள்தான் தங்கட வேலையப் பெரும்பாலும் தாங்களே பாப்பினம்”

“பாவங்கள் கையில காசு இருந்தும் சில வேலை தின்னக் குடிக்க வழி இல்லாமல் பட்டினி எல்லாம் கிடந்து இருக்குதுகள். முற்பிறப்பில என்ன பாவம் பழியைச் செய்ததுகளோ தெரியாது” எண்டு ஒரு பெருமூச்சு விட்டான்.

இப்படித்தான் வெளிநாடுகளுக்குப் பிள்ளையளை அனுப்பிப்போட்டு இருக்கிற தாய்தேப்பன் கனபேர் வயசு போன காலத்தில ஒழுங்கான கவனிப்பு இல்லாமலும் ஒழுங்கான சாப்பாடு இல்லாமலும் முறையான வைத்தியங்களும் இல்லாமல் துன்பத்தோடும் துயரத்தோடும் நான்கு சுவர்களுக்கிடையில தங்கட சீவியத்தை கொண்டு நடத்துதுகள். தங்கட நட்டம் நயம் கதைக்க ஆரும் வருவினமோ எண்டு வாசலைப்பாத்தபடி ஏம்பலிச்சுக் கொண்டு இருக்குங்கள். அதுகளின்ரை தாங்கமுடியாத பிள்ளைப் பாசத்தால வாற மன அழுத்தங்களும் ஏம்பலிப்புகளும் அதுகளை மேலும் மேலும் நோயாளியள் ஆக்கி இனம்புரியாத விரக்தி நிலைக்கு கொண்டு போகுது. இப்பிடியான வயதுபோன ஆக்களின்ரை இந்த நிலமை பிள்ளையளுக்கு விளங்காத மாதிரியே சில டாக்குத்தர்மாருக்கும் விளங்கிறேல்லை. இல்லாட்டில் விளங்கினாலும் எங்க தங்கட யாவராம் பிழைச்சுப் போமோ

சாக்த்திய ரத்தனா த. ஞானசேகரன்

—வேரற்கேணியன்

சாகித்தியரத்னா விருது வென்ற
செந்தமிழ் வித்தகர்
“ஞானம்” என்றொரு
கலை இலக்கிய சஞ்சிகையை
உலகத் தமிழர் கரங்களில்
தவழ வைக்கும்
விந்தை மனிதர்
இயாலாதென்றிருந்தவரையும்
எழுதத் தூண்டிய இதழாசிரியர்
சிறிதேயாயினும் சிறப்பான தெனில்
ஏற்று மகிழ்விக்கும்
சின்தனையாளன்
தமிழை வளர்த்தோன்!
தமிழால் வளர்ந்தோன் வாழ்க!
வளர்க ஞானம்!
வாழ்க டாக்டர் தி. ஞானசேகரன்
அய்யா!

எண்ட பயத்திலை விளங்காத மாதிரி இருக்கிறவையோ தெரியாது.

அவன் இப்படிச் சொன்னதும் ஒருவித ஆதங்கத்துடன் “ஏன் தம்பி நீர் இவைக்குச் சுகமில்லை எண்ட செய்தியை அவை பிள்ளையளுக்கு டெலிபோனில சொல்லி இருக்கலாம் எல்லே” எண்டன்.

“இல்லை அண்ணை நான் சொன்னனான்தான்... ஆனால் அவை தங்களுக்கு நிறைய வேலை இருக்குதாம். அதோட லீவும் இப்ப நினைச்ச உடனை எடுக்கேலாதாம் எண்டு என்னைக் கொண்டே எங்கயும் ஆசுப்பத்திரியில விட்டுப்போட்டு விபரங்களைத் தரச் சொன்னவை. தாங்கள் ஆசுப்பத்திரிக்கு அங்கை இருந்தே தேவையான காசெல்லாம் போடுகினமாம் எண்டவை” .

“அதோட ஆசுப்பத்திரியில நிண்டு பாக்க எடுக்க ஒரு ஆளை ஏற்பாடு செய்யச் சொன்னவை. அப்பிடி ஆள் கிடைக்கேல்லை எண்டால் அவையைக் கொண்டு போய்

எங்கயும் முதியோர் இல்லத்தில் விடச் சொன்னவை” என்று ஒருவித துயரத்தோட சொல்லி முடிச்சான்.

உண்ணான உப்பிடயான கிழடு கட்டைக்கு காசு பணம் எண்டத்தை விட பெத்த பிள்ளை பேரப்பிள்ளையின்றை அருகாமையும் அன்பும் அரவணைப்பும் தான் தேவை எண்டது கன பேருக்கு விளங்கிறேல்லை. உந்த அன்பும் அரவணைப்பும் இருந்தாலே அதுகளுக்கு இருக்கிற கன வருத்தம் எல்லாம் இருந்த இடமும் தெரியாமல் பறந்து போடும் .

பிள்ளையள் சொன்ன விசயத்தைச் சொன்னவன் பேந்து “இப்ப இந்த அம்மா சில சொந்தக்காறரின்றை தொலைபேசி இலக்கங்களைத் தந்திருக்கிறா. அவைக்கு இவையின்றை ஆசுப்பத்திரிப் புதினத்தைச் சொல்லிப் பாப்பம் சில வேளை அவை ஆரும் வந்தாலும் வருவினம்” எண்டபடி தன்றை கைத்தொலைபேசியில் இலக்கங்களை அழுத்தத் துடங்கினான்.

பெத்த பிள்ளைகளால் சரியாக் கவனிக்காமல் விடப்பட்ட தாய்தேப்பனைத் தன்றை தாய்தேப்பன் மாதிரிப் பாவிச்ச உதவி செய்யிற அந்த உயரிய எண்ணம் கொண்ட பெடியனை மனதாரப் பாராட்டினன். அவனுக்கும் அவன்றை குடும்பத்திற்கும்

ஒரு குறையையும் வைக்கக் கூடாது எண்டு நான் கும்பிடுகிற கடவுளிட்டை மானசீகமாக வேண்டினன்.

நாங்கள் இப்பிடிக் கதைச்சுக் கொண்டிருந்ததைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த அந்த மனிசி ரெண்டு கண்களில் இருந்தும் கண்ணீர் தாரைதாரையாக ஓட விசும்பிக் கொண்டிருந்தா . தங்கட பிள்ளையளை வளத்து படிப்பிச்ச ஆளாக்க, யுத்தத்தின்றை கொடுரங்களில் இருந்த அவையைப் பிராந்து காகத்திட்டை இருந்து கோழி குஞ்சை பாதுகாக்கிற மாதிரி பாதுகாக்க நாங்கள் பட்ட கஷ்டங்கள் துன்ப துயரங்களை அதுக்காகச் செய்த தியாகங்களைப்பற்றிய எண்ணமோ, இல்லாட்டில் பாக்க எடுக்கத் துணை இல்லாத அனாதைகளாகத்தான் கடைசிவரை அலையப்போறோமோ எண்ட பயமோ, இல்லாட்டில் பணத்துக்குப் பின்னால் ஓடுற எங்கட பிள்ளையள் நாங்கள் சாகிறதூக்கு இடையில் எண்டாலும் ஒருக்கால் வந்து எட்டிப்பாக்க மாட்டினமோ இல்லாட்டில் செத்தாலும் கூடத் திரும்பியும் பாக்கமாட்டினமோ எண்ட ஏக்கமோதான் அந்தக் கண்ணீருக்கும் விசும்பலுக்கும் பின்னால் இருக்கக் கூடும்.

○○○

கண்ணீர் அஞ்சலி

கலாநிதி கோபன் மகாதேவாவின் மறைவு

கலாநிதி கோபன் மகாதேவா 14-01-2023 அன்று அமரரானார் என்ற செய்தி ஈழத்து அறிஞர் உலகைப் பெரிதும் கவலைக்குள்ளாகியுள்ளது.

இவர் யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டில் உள்ள மட்டுவில் தெற்கு கிராமத்தில் 05-01-1934இல் கந்தர் வேலாயுதர் கோபாலபிள்ளைக்கும் அப்பா பொன்னம்மா அம்மையாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார்.

இலங்கை, இங்கிலாந்து, மேற்கிந்திய தீவுகள் ஆகிய இடங்களில் பொறியியலாளர், ஆராய்ச்சி ஆசிரியர், கைத்தொழில் ஆலோசகர், இயக்குநர், பேராசிரியர் ஆகிய பதவிகளில் பணிபுரிந்த இவர்,

இங்கிலாந்தில் 41 வருடங்கள் வாழ்ந்துள்ளார்.

1960 -1970 ஆண்டு காலப்பகுதியில் ஈழத்துச் சமகாலக் கல்விமான்கள் பலரால் “ஒரு யாழ்ப்பாணத்து மூளை” என்ற பாராட்டைப் பெற்றார். பொறியியல், விஞ்ஞானம், பரிபாலனம், தொழில் அபிவிருத்தி, கல்விமுறை, பயிற்சிக்கலை, ஈழத்து அரசியல் போன்ற துறைகளில் பலநூறு கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். தனதும் மற்றவர்களினதுமாக 30க்கும் மேற்பட்ட நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

இவர் ஞானம் சஞ்சிகையில் 2013 -2020 காலப்பகுதியில் கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை ஆகியவற்றை எழுதியவர். ஞானம் சஞ்சிகையின் 187ஆவது இதழில் அட்டைப்பட அதிதியாகக் கௌரவம் பெற்றவர். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைவதாக!

மன்மதனைவிட அழகானவன் சூராவணன்

நவராத்திரி நிறைவு நாளாகிய புரட்டாதிமாத வளர்பிறைத் தசமித் திதிநாளாகிய விஜய தசமியன்று மானம்பூத் (மகா நோன்பு) திரு விழாவில் எருமை முகம் கொண்ட அசுரனான மகிடாசுரனை அம்பிகை வதம் செய்த நிகழ்ச்சி அம்மன் கோவில்களில் வீதி நாடகமாக நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றது.

இதேபோல இயமனைச் சிவபெருமான் அழித்த நிகழ்ச்சி இயமசங்கார நிகழ்ச்சியாக ஐப்பசி மாதக் கடைசி வெள்ளிக் கிழமையில் சிவன் கோவில்களில் வீதி நாடகமாக நிகழ்த்தப்படுகின்றது.

விநாயகர் சஷ்டி விரத முடிவு நாளில் அதாவது மார்கழி மாத வளர்பிறைச் சஷ்டித்திதி நாளில் கயமுகாசுரனை விநாயகப் பெருமான் அழித்த நிகழ்ச்சி பிள்ளையார் கோவில்களில் வீதி நாடகமாக நிகழ்த்தப்படுகின்றது.

முருகப் பெருமான் சூரபன்மனை அழித்த நிகழ்ச்சி ஐப்பசி மாத வளர்பிறை சஷ்டித் திதி நாளில் சூரன்போர் என்ற பெயரில் வீதி நாடகமாக முருகன் கோவில்களில் நிகழ்த்தப் படுகின்றது.

இவைபோல இராமபிரான் இராவணனை அழித்த நிகழ்ச்சியும் வீதி நாடகமாக இந்தியாவில் சில இடங்களில் நிகழ்த்தப்படுகின்றது. இலங்கையில் நடத்தப்படுவதாகத் தெரிய வில்லை.

இந் நிகழ்ச்சிகளிலே. எருமைமுகம் கொண்ட மகுடாசுரன், யானை முகம் கொண்ட கஜமுகாசுரன், இயமன், சூரபத்மன், இராவணன் ஆகியோர் வில்லன் எனப்படும் எதிர்நாயகர்களாக வீதிக்குக் கொண்டுவரப்படுவார்கள்.

இவர்களில் இயமனைத் தவிர ஏனையோர் கடவுளர்களை எதிர்த்துப் போர் செய்த கொடியவர்கள். என்பதாலும், இவர்கள் செய்த கொடுமையான காரியங்களினால் தான் இவர்களைக் கொல்ல கடவுளர்களே நேரில் வந்தார்கள் என்பதாலும், இவர்களது

தோற்றங்களை நாடக மரபுக் கேற்ப அழகற்ற, கொடுமான, அச்சத்தைத் தருகின்ற முகங் கொண்ட தோற்றங்களாக வடிவமைத்து வீதி நாடகங்களை கோவில் முன்றல்களில் அல்லது வீதிகளில் நடத்துகின்றார்கள்.

இயமன் உயிர்களைக் கவர்ந்துசெல்லும் இரக்கமற்ற காரியத்தைச் செய்வதாகக் கருதி அவன் தர்மராஜனாக இருந்தும் பயங்கரமான தோற்றமுள்ளவனாகக் கருதப்படுகிறான்.

ஏனையவர்களில் சூரபத்மனும், இராவணனும் மிக மிக அழகானவர்கள் என்பதை அறிந்தால் ஆச்சரியப்படுவீர்கள்.

சூரபத்மன்

அசுரகுலம் தேவர்களால் அழிக்கப்பட்டிருந்த காலத்தில் அசுரர்களின் அரசனான அசுரேந்திரன் என்பவனும் அவனது மனைவி மங்கலகேசி என்பவளும் மறைந்திருந்தனர்.

அசுரேந்திரன் தனது குலம் முன்புபோல் பெருகவும் பேராற்றல் பெற்று தேவர்களைப் பழிவாங்கவும் விரும்பி, தனது மகளான சுரசை என்பவளுக்கு பல மாயங்களைச் செய்யவல்ல கல்வியைக் கற்பித்து வளர்த்தான்.

அவள் தனது மாயக் கல்வித் திறத்தால் மாயை என்றே அழைக்கப்பட்டாள். அசுரேந்திரன் சுக்கிராச்சாரியாரின் போதனைப்படி அவளை காசிபமுனிவர் தவம் செய்யும் இடத்துக்கு அனுப்பி அவர் மூலம் பிள்ளைகளைப் பெற்று வரும்படி செய்தான்.

அந்தணராகிய காசிப முனிவர் தவம் செய்து கொண்டிருந்த இடத்துக்குச் சென்ற மாயை, காண்பவர்கள் யாரையும் வசீகரிக்கக் கூடிய

அகலங்கன்

மிக மிக அழகான பெண்வடி வெடுத்து காசிப முனிவரை மயக்கித் தவத்திலிருந்து குழப்பினாள்.

தன்னிலை இழந்த காசிபமுனிவர் அவளை மணக்க விரும்பியபோது அவள் சில நிபந்தனைகளை விதித்தாள். அவற்றில் ஒன்று, தான் எடுக்கும் வடிவத்தைப் போன்ற வடிவத்தை அவரும் எடுத்துத் தன்னோடு கூடவேண்டும் என்பது.

அவர் நிபந்தனைகளுக்கு இணங்கினார். முதலில் அவள் மிக மிக அழகான பெண்ணாகப் பேரழகியாக வடிவெடுத்தாள். அவரும் பேரழகனாக வடிவெடுத்தார். அவர்களுக்குப் பிறந்த முதல் மகன்தான் சூரபத்மன். சூரபத்மன் பேரழகனாகத்தான் பிறந்தான்.

பின்பு இருவரும், சிங்கம், யானை, ஆடு முதலான வடிவங்களை எடுத்தபோது சிங்க முகங்கொண்ட சிங்கமுகாசுரன், யானைமுகம் கொண்ட தாரகாசுரன், ஆட்டின் முகங்கொண்ட அசமுகி எனப் பலர் பிறந்தனர் என்று கந்த புராணம் கூறுகின்றது.

சூரபத்மனின் மனைவி பதுமகோமளை தேவ கம்மியனான விசுவகர்மாவின் மகள். மிகவும் அழகானவள்.

இராவணன்

விச்சிரவசு என்ற அந்தணருக்கும் கைகசி என்ற அரக்கர் குலப் பெண்ணுக்கும் பிள்ளைகளாகப் பிறந்தவர்கள் இராவணன், சும்பகர்ணன், சூர்ப்பனகை, விபீஷணன் ஆகியோர்.

சீதையைக் கவர்ந்து சென்று இராமனுடன் எதிர்த்துப் போர் புரிந்த இராவணனையும், இராவணனின் பக்கம் நின்று இராமனுக்கு எதிராகப் போர் புரிந்த இவனது தம்பி சும்பகர்ணனையும், இராமனை மணக்க விரும்பி சீதையைத் தூக்கிச் செல்லமுயன்ற இவனது தங்கை சூர்ப்பனகையையும் அழகற்ற அரக்கர்களாகவும், இராமனின் பக்கம்சென்ற இவனது தம்பியாகிய இராமபக்தனாகிய விபீஷணனை மட்டும் அழகானவனாகவும் நாம் சித்திரித்துக் கொள்கிறோம்.

இராவணனின் மனைவி மண்டோதரி தேவ தச்சனாகிய மயனின் மகள். அவள் பெயர் “வண்டமர் ஓதி” என்கிறார் திருஞான சம்பந்தர். வண்டு அமர்கின்ற கூந்தலைக் கொண்டவள் என்பது இதன் பொருள். அச்சொல் மருவி மாணிக்கவாசகர் காலத்தில்

அவர் பாடல்களில் “வண்டோதரி” ஆகி இன்று “மண்டோதரி”யாயிற்று என்பர்.

மண்டோதரி சீதைபோன்ற அழகுள்ளவள். சீதையைத் தேடிச் சென்ற ஆஞ்சநேயரே அவளைச் சீதையாக இருக்குமோ என்று சந்தேகப்படுகிறான்.

அரண்மனையில் நிம்மதியாக நித்திரை செய்து கொண்டிருந்ததால் சீதையாக இருக்க முடியாது என்று முடிவுகட்டுகிறான், என்கிறார் கம்பர்.

இராவணன் மிகவும் அழகானவன் என்பதற்கு ஒரு சான்றைத் தருகிறேன். இராவணன் இராமனோடு முதல் நாள் போர்புரிந்து தோற்று வந்து அவமானத் தோடிருக்கின்றான்.

அவனது பாட்டனான மாலியவான் வந்து புத்தி சொல்லுகின்றார். அப்போது இராவணன் இராமன், இலக்குவன், ஆஞ்சநேயர் ஆகியோர் பற்றி புகழ்ந்து சொல்கிறான்.

இராமனின் அழகைப் பார்த்த சீதைக்கு “நானும் மன்மதனும் நாய்போலத்தான் தெரிவோம்” என்கிறான் இராவணன். ஆனால் கம்ப இராமாயணப்படி சீதை இராவணனின் முகத்தைப் பார்க்கவே இல்லை என்பதும் நினைவு கொள்ளத்தக்கது.

போய் இனித் தெரிவது என்னே!

பொறையினால் உலகம் போலும்

வேய் எனத் தகைய தோளி

இராகவன் மேனி நோக்கி

தீ எனக் கொடிய வீரச்

சேவகச் செய்கை கண்டால்

நாய் எனத் தகுதும் அன்றே

காமனும் நாமும் எல்லாம்.

சும்பகர்ணன் வதைப் படலம் - 7301

மன்மதன்தான் யாவரிலும் மேம்பட்ட அழகு கொண்டவன். அந்த மன்மதனையும் தன்னையும் ஒருசேர இராவணன் சொல்வது வியப்பாகவா இருக்கிறது.

மன்மதனுக்கு இராமன்போல் போராற்றல் இல்லை தனக்கு அதுவும் இருப்பதால் தான் மட்டுமே இராமனுக்கு அழகிலும் ஆற்றலிலும் ஒத்தவன் என்ற நினைப்போடு தொடங்கி தானும் சீதையின் கண்களுக்கு நாய் போலவே தான் தென்படுவேன் என்கிறான் இராவணன்.

மக்களே போல்வர் கயவர். என்கிறார் வள்ளுவர். எனவே எதிர்நாயகர்கள் அழகற்ற வர்களாக இருக்க வேண்டியதில்லை. இராவணன் பேரழகன். என்பதே உண்மை.

சமூக சேவையாளர்கள்

எழுத்தாளர்களுக்கு ரூபராணி ஜோசப் நினைவுப்பரிசு

வருடந்தோறும் இடம் பெற்று வரும் எழுத்தாளர்களைக் கௌரவிக்கும் ரூபராணி ஜோசப் நினைவுப்பரிசு பரிசளிப்பு வைபவம் கண்டி ஒக் ரே ஹோட்டலில் இடம் பெற்றது. கண்டி மக்கள் கலை இலக்கிய மன்றத்தின் ஆதரவுடனும் செரின் அழகியற்கற்கை நிறுவனத்தின் அனுசரணையுடனும் இடம்பெற்ற இவ்வைபவத்தில் இவ்வருடம் சிறந்த பெண் எழுத்தாளருக்கான பரிசை ஞானம் சஞ்சிகையின் இணை ஆசிரியை கலாபூஷணம் திருமதி ஞானம் ஞானலட்சுமி ஞானசேகரன் பெற்றுக் கொண்டார். ஊடகவியாளருக்கான பரிசை டி. வசந்தகுமார் மற்றும் இக்பால் அலி ஆகியோர் பெற்றாக் கொண்டனர். செரின் அழகியற் கற்கை நிறுவனத்தின் பணிப்பாளர் திருமதி செரின் ரஞ்சித்குமார், கண்டி வர்த்தக சங்கப் பிழகர்கள், கண்டி மக்கள் கலை இலக்கிய ஒன்றியத்தின் தலைவர் அ. இராமன், சாகித்திய ரத்னா தி. ஞானசேகரன் உட்பட பலரும் பங்கேற்றனர்.

தமிழர் செவ்வியல் இசைப்பா வடிவங்கள் - நூல் வெளியீட்டு விழா

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க பொதுச்செயலாளர் ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி மற்றும் திருமதி கந்தசாமி ஆகியோர் இணைந்து எழுதி வெளியீட்டு செய்துள்ள தமிழர் செவ்வியல் இசைப்பா வடிவங்கள் என்ற தமிழிசை பாடல் நூல் வெளியீட்டு விழா 28.01.2023 அன்று கொழும்பு தமிழ் சங்கத்தில் நடைபெற்றபோது....

திரு. குமார் நடேசன் அவர்களுக்கு தமிழ் ஊடகவியலாளர் ஒன்றியம் நடத்திய பாராட்டு விழா

இந்திய அரசின் அதி உயர் விருது பெற்ற வீரகேசரி பத்திரிகை நிறுவனத்தின் முகாமைத்துவ பணிப்பாளர் திரு. குமார் நடேசன் அவர்களுக்கு கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில், தமிழ் ஊடகவியலாளர் ஒன்றியம் நடத்திய பாராட்டு விழாவின்போது....

**ஸ்ரீ
பயிரா
க்ரகம
பாசிவ்**

இங்கு தேவநாகர்யில் மன்னனின் பெயர் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது போன்று ஏனைய மன்னர்களும் தத்தமது பெயர்களைப் பொறித்து நாணயங்களை வெளியிட்டார்கள். 1^{ஆம்} புராக்ரமபாஹு வெளியிட்ட நாணயங்களுக்கும் பின்னர் வந்த புராக்ரமபாஹு மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களுக்கும் ஸ்ரீ எழுத்தானது வேறுபட்டுள்ளது. 1^{ஆம்} புராக்ரமபாஹுவின் நாணயத்திலே ஸ்ரீ எழுத்தின் இடது புறத்திலே கீழே இரண்டாக பிரிந்திருக்கும் அமைப்பானது மற்றைய புராக்ரமபாஹு மன்னர்களின் நாணயங்களிலே வலது புறத்திலே அமைந்திருப்பதோடு வசீர் போன்ற அமைப்பும் எழுத்தின் வலது புறத்திலே உள்ளது.

பிற்கால புராக்ரமபாஹு மன்னர்களின் நாணயம்

கழஞ்சு அல்லது சங்களத்தல் களந்த என்பதன் பரவலான பயன்பாட்டை இலங்கைக் கல்வெட்டுக்களின் துணையுடனும் கண்டுகொள்ளலாம். செங் - வேறா என்பவரின் தலைமையில் சீனப் பேரரசர் ஈழத்தின் தெற்கேயுள்ள தேநுவர கோயிலுக்கு நன்கொடை அனுப்பிய விபரங்களை கால்யில் கண்டெடுத்த மும்மொழிக் கல்வெட்டு கூறுகிறது. க.ப. 1409^{ஆம்} ஆண்டு பொறிக்கப்பெற்ற இந்தக் கல்வெட்டிலே பொன் ஆயிரம் கழஞ்சும், வெள்ள ஐயாயிரம் கழஞ்சும் நன்கொடை வழங்கிய விபரம் இருப்பதைக் காணலாம். மேலதக விபரங்களை 'இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்கள்' (புரா. ச. பத்மநாதன்) எனும் நூலிலே கண்டு கொள்க. ஆக, கழஞ்சு என்னும் அளவை எத்துணை தூரம் நுட்பமாக நாணய வெளியீட்டிலே பண்டைய மக்கள் கவனத்தல் கொண்டுள்ளனர் என்பது இதனால் புலனாகும். நாணயத்தின் பெறுமதக்கும் நிறைக்கும் இடையிலே இருந்த நெருங்கிய தொடர்பு ஐரோப்பியரின் வருகைக்குப் பின்னரும் பெருமளவு கைக்கொள்ளப்பட்டுள்ளதை நாங்கள் கண்டுகொள்ளலாம்.

லங்கா என்கிற சொல் முதன்முதலாக ராஜராஜனின் நாணயங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதைப் போன்று சீலான் (Ceylon) என்கின்ற சொல்லை முதன்முதலாக பிரித்தானியர்கள் நாணயங்களில் பயன்படுத்தியிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது.

(03) பிரித்தானியர்கள் வெளியிட்ட ரிக்ஷ் டொலர் மற்றும் ஸ்டூவீவர் (Rix Doller & Stuiver)

1801^{ஆம்} ஆண்டு தொடங்கி சீலான் என்ற பெயரைப் பொறித்து நாணயங்களை பிரித்தானியர்கள் இலங்கையிலே வெளியிட்டு தொடங்கினார்கள். இந்த நாணயங்களிலே சில இலங்கையிலே செய்யப்பட்டவையாகவும் சில ஐரோப்பாவிலே செய்யப்பட்டவையாகவும் அமைந்தன. தொடர்ந்தும் 20 வருடங்களாக வெளியிடப்பெற்ற இந்த நாணயங்கள், ரிக்ஷ் டொலர் மற்றும் ஸ்டூவீவர் என்னும் ஐரோப்பிய நாணயப் பெறுமதகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன. செப்பு மற்றும் வெள்ளி உலோகங்களால் செய்யப்பட்ட இந்த நாணயங்களில் சர்சல வேறுபாடுகள் காணப்பெற்றன. ஒருவகை நாணயங்கள் அக்காலத்திலே பிரித்தானியாவை ஆட்சிசெய்த 3^{ஆம்} ஜோர்ஜ் (1738-1820) மன்னனின் உருவத்தைக் கொண்டிருந்தன. இன்னொருவகை நாணயங்கள் 48-96-192 என்று ரிக்ஷ் டொலரின் பெறுமானங்களை குறித்திருந்தன. பிற்தொருவகை நாணயங்கள் தடித்த குற்றர்களாக அமைந்தன. இவ்வாறான வேறுபாடுகள் காணப்பெற்ற போதும் இந்த நாணயங்களிலே சீலான் என்ற பெயரும் யானை ஒன்றின் உருவமும் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன.

3^{ஆம்} ஜோர்ஜ் மன்னனுக்குப் பின்னர் 1820^{ஆம்} ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்த 4^{ஆம்} ஜோர்ஜ் மன்னனின் காலத்திலும் மன்னனின் உருவத்தைப் பொறித்து இதே போன்று நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டன.

3^{ஆம்} ஜோர்ஜ் மன்னனின் உருவம்

1821^{ஆம்} ஆண்டு 4^{ஆம்} ஜோர்ஜ் மன்னன் வெளியிட்ட வெள்ளி நாணயங்கள். எண்ணிக்கையில் 400 000 வெளியிடப்பட்ட இந்த நாணயங்கள் கடைப்பதற்கரியவை

பிரித்தானிய 3^{ஆம்} ஜோர்ஜ் மன்னனின் காலத்திலே இலங்கையிலே சீலான் என்னும் பெயருடன் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களில் சில.

2 Stuiver = 17.1 grams

1 Stuiver = 8.5 grams

1/2 Stuiver = 4.3 grams

பிரித்தானியர் வெளியிட்ட நாணயங்களிலும் பெறுமதக்கும் நிறைக்குமான வித்தாசாரம் பேணப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்

(குறிப்பு : இக்கட்டுரையின் கட்டப்பட்ட நாணயங்கள் யாவும் ஆசிரியரின் தனிப்பட்ட சேகரிப்பிலிருந்து)

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்

பாடி. 10/11/23
07 FEB 2023

இவ்வாறாக வெளியிடப்பட்ட யானை உருவம் பொறித்த நாணயங்களில் காலத்துக்கு காலம் யானையின் உருவத்திலே சரிசல மாற்றங்கள் காணப்படுகின்றன. காதன் அமைப்பு, தும்பிக்கையின் வளைவு, வால்நீர் நிலை என்றவாறு இவ்வேறுபாடுகள் அமைகின்றன. சில நாணயங்களிலுள்ள யானையின் உடம்பிலும் கால்லும் காணப்பெறும் தசைமடிப்புக்களின் நுணுக்கத்தை நோக்கும்போது மூக்கின்மேலே விரல் வைக்கத் தோன்றுகின்றது.

200 ஆண்டுகள் தாண்டி, காலத்தின் கண்ணாடியாக நின்று, இந்த நாணயங்கள் எம்முடன் இன்று உறவாடும்போது ஏன் பிரித்தானியர்கள் இலங்கை நாணயங்களிலே யானையின் உருவத்தைப் பொறித்தார்கள்? என்ற கேள்வி முன்னெழும்புகிறது. வானோந்திய சிங்கம் எங்கே?! இலங்கையின் சின்னமாக வானோந்திய சிங்கத்தின் உருவம் கடந்த சில தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் புத்தப்பட்டுள்ளபோதும் ஐரோப்பியர்கள், யானையையே ஈழத்தின் சின்னமாகக் கொண்டுள்ளார்கள் என்ற செய்தியை இந்த நாணயங்கள் எமக்குப் பறைசாற்றுக்கின்றன. ஐரோப்பியர்கள் விட்டுச்சென்றுள்ள பிற ஆதாரங்கள்கொண்டும் நாம் இதை உறுதி செய்து கொள்ளலாம். 1875^{ஆம்} ஆண்டு பிரித்தானியர் உருவாக்கிய இலங்கை நாட்டுக்கான கொடியிலே விகாரையின் உருவத்தையும் யானையின் உருவத்தையுமே காணமுடிகின்றது. இலங்கையின் பெரும்பான்மையான பௌத்த மக்களைக் குறிக்கும் விகாரையின் அடையாளத்தை கொடியிலே உள்ளடக்கியதன் வாயிலாக எழுந்தமானதாக பிரித்தானியர்கள் யானையின் உருவத்தை கொடியிலே உள்ளடக்கினார்கள் என்று தட்டிக்கழிக்கமுடியாது.

பிரித்தானியருக்கு முன்னர் இலங்கையை ஆண்ட ஒல்லாந்தர்களும் இலங்கைக்குரிய சின்னமாக தென்னை மரத்தோப்பிலே கறுவா மரக்கட்டைகளைத் தூக்கச்செல்லும் யானையைக் கொண்டுள்ளார்கள். ஒல்லாந்தர்களுக்கு முன்னர் இலங்கையை ஆண்ட போர்த்தக்கீசரும் தென்னைமரத்தோப்பிலே நிற்கும் யானையைக் காட்டியுள்ளார்கள்.

படம் - 1

படம் - 2

படம் - 3

படம் - 1 - போர்த்தக்கீசர்கள் பயன்படுத்திய இலங்கைக்குரிய Coat of Arms
படம் - 2 - ஒல்லாந்தர்கள் பயன்படுத்திய இலங்கைக்குரிய Coat of Arms இதிலே இலங்கைக்குரிய கறுவா மரக்கட்டைகளுக்கு அருகிலே யானை நிற்பதைக் காணலாம்.
படம் - 3 - பிரித்தானியர்கள் பயன்படுத்திய இலங்கைக்குரிய Coat of Arms. இதிலே விகாரையும் யானையும் உள்ளன. (ஆதாரம் - இணையம் www.ngw.nl)

வரலாற்றுச் செய்திகளை மாற்ற எழுதிவீடலாம்... வம்ச நூல்களிலே கதைகளைச் சேர்த்துவிடலாம்... நூல்களைக் கொளுத்தி எரித்துவிடலாம்... பல காண்புரம்பரைக் கதைகளை புரப்பீவிடலாம்.. ஆனால், காலம் கடந்து உண்மைச் செய்திகளைப் பேசும் நாணயங்களை என்னதான் செய்யமுடியும்?

'தற்போது இலங்கை நாட்டுக்குரிய சின்னம் (Emblem or Coat of Arms) வானோந்திய சிங்கம்' என்கின்றபோது இந்த நாணயத்திலுள்ள யானைகள் உயிர்பெற்று வந்து, பெரிதாக தலையசைத்து, தும்பிக்கையை உயர்த்திப் பிள்ளுவதைப் போன்றதொரு பிரமை ஏற்படுகின்றது.

பண்டைய நாணயங்கள் பல நூற்றாண்டுகள் கடந்து எம் கரங்களிலே உறவாடிப் பேசும் செய்திகள் எத்தனை எத்தனை!!

தொடரு...
9 772478 034009

